

விவேக சிந்தாமணி

மூலமும் உரையும்

[முதற் பாகம்]

ரிப்பன் பிரஸ், சேன்னை]

[விலை அணு 8

உ

குகன் துணை

விவேக சிந்தாமணி

மூலமும்,

ஜீவகசிந்தாமணி வசனம், அரிச்சந்திரபுராண வசனம்,
ஸ்ரீ அருணாசல புராண வசனம், ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்
முதலிய நூல்களின் ஆசிரியராகிய
மதுரை ஜில்லா சேம்பூர் - வித்வான்

ஸ்ரீமத்.வீ. ஆறுமுகம் சேர்வை அவர்களால்

இயற்றப்பெற்ற

உரையும்.

[முதற் பாகம்]

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-ம் பதிப்பு]

1921

விலை அரை 8

[All Rights Reserved]

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or a series of entries.

Handwritten text in the middle section.

Handwritten text in the middle section.

Handwritten text in the middle section.

Handwritten text in the middle section.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a footer or concluding remarks.

குகன்துணை

மு க வு ரா

“குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும் நான்
 கெல்லை”க் குட்பட்ட தமிழ் நாட்டிலும், இன்னும் தமிழ்ப்
 பயிலும் மற்றைய விடங்களிலும், தமிழ்க் கல்வி கற்கும்
 மாணவர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் பொதுவாகிய பல அரிய
 சீதிகளைப் போதிக்கும் மேன்மைவாய்ந்த, ‘விவேக சிந்தா
 மணி’ என்னும் இந்நூலானது பல வித்வான்களா லியற்றப்
 பெற்ற தனிச் செய்யுட்களி னின்றும், நூல்களி னின்றும்
 தேர்ந் தெடுக்கப்பெற்ற பல அரிய பாடல்களைத் தொகுத்
 துப் பண்டைக் காலத் துள்ளோரில் அறிவுடைய ஒருவரால்
 ஒரு புத்தகமாக இயற்றப்பெற்றது; ஆயினும், இதனை அவ்
 வாறு தொகுத்து ஒரு நூலாக இயற்றினோர் இன்னவரென்
 றது புலப்படவில்லை. இந் நூற்பெயரானது, ‘விவேகத்தைத்
 தருவதாகிய சிந்தாமணிபோன்ற நூல்’ என்று பொருள்
 பெடும். ‘சிந்தாமணி’ என்பது வேண்டியவற்றைத் தரும்
 சிறப்புற்ற ஒருவகைத் தெய்வமணி; இம் மணி வேண்டிய
 வற்றை யெல்லாந் தருவதுபோல, இந் நூலும் வேண்டிய
 விவேகங்களை யெல்லாந் தரக்கூடியதாயிருத்தலின் இதற்கு
 இப் பெயரிடப்பெற் றிருக்கின்றது.

இத்தகைய அருமைவாய்ந்த இந் நூலில் ஆதியில்
 நூறு பாடல்களே யிருந்தன; இந் நூறு பாடல்களுள்ள

இதனை ஆதியில் தொகுத்தவரின் ஊர், பெயர், காலம் முதலியன விளங்கா திருப்பினும், இது சிறுவரும் கற்றுணர்வதற்குத் தகுதிபான நூறு தெளிவான பாடல்களாகவும், நீதிகளை எளிதில் போதிக்கக் கூடியதாகவு மிருந்ததால், நெடுங்காலமாக ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், நகரங்களிலுமுள்ள சிறு பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயர்கள் ஏட்டுச் சுவடிகளில் இகைக் கைவிடாமல் எழுதிச் சிறுவர்க்குக் கொடுத்துப் போதித்து வந்தார்கள்; பண்டைக் காலத்தில் பள்ளிச் சிறுவர்கள் எழுத்துக்களைக் கூட்டி வாசிக்கத் தெரிந்தவுடன், அவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், உலகநீதி, மூதுரை, அம்பிகைமலை என்னும் நூல்களை முறையே கற்றுக்கொடுத்த பின்னர், இவ் விவகரசிந்தாமணியைக் கற்றுக்கொடுப்பது வழக்கம். இதனால், மாணவர்கள் இளமையிலேயே பல நீதிகளை யறிந்தவர்களாய் விளங்கிவந்தார்கள்.

ஆயினும், இக்காலத்தில் இது கற்பிக்கப்படும் முறை குறைவுந் திருக்கின்றது. ஏனெனில், தமிழ் நூல்களின் உயர்வை எட்டுணையுங் கருதாமல், கடிதத்தைக் கருப்பாகிப் புத்தகமெனச் செய்து விற்பதைமட்டுங் கருதும் சில வியாபாரிகள், அநேக நூல்களைப் படிப்பதற்கு யோக்கியமின்றிக் கெடுத்து எண்ணிறந்த வழக்களுடன் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் தங்கள் வழக்கப்படியே, இந் நூலையும் எண்ணிலா வழக்களுடன் சில வருடங்கட்கு முன்னர் வெளிப்படுத்தினார்கள், மற்றும் சிலர், இதிலுள்ள பாடல்க

னோடு, இந்நூற் பெயர்க்குப் பொருத்தமில்லாத அநேக
 வழுவான பாடல்களையும் மனதிற்குத் தோன்றியவாறே
 சேர்த்து இருநூறு பாடல்களாகவும், அத் தொகைக்கு
 மேற்பட்ட பாடல்களாகவும் இதனைப் பல புத்தகங்களாக
 வெளியிட்டனர்; இன்னுஞ் சிலர், இவ்வாறு தொகுத்த
 செய்யுட்களில் இருநூறு செய்யுட்களை நூறு நூறு பாடல்க
 ளமைந்த இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்து, அவ் விரண்டிற்
 கும் மனம் போனபடி செய்யுட்களுக்கு நேராகாத பொழிப்
 புரை யெழுதி வெளியிட் டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு இந்
 நூல் தன் இயற்கை வடிவம் குன்றிப் பலவகை விகார வடி
 வங்களைக் கொண்டு வெளிப்படவே, முன்னர் இந்நூலை ஏடு
 களிலெழுதிப் பயிற்றுவித்தும் பயின்றும் வந்தவர்க ளெல்
 லோரும், 'ஏட்டில் கஷ்டப்பட்டுழுதி வாசிப்பதிலும் அச்
 சப்புத்தகங்களை வாங்கிப் படித்தல் நலமாம்' என்று கருதி,
 மேற்கூறியபடி பலவகையாக வெளிப்பட்ட புத்தகங்களை
 வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்கினர். கிராமங்களில் ஆங்கில
 அரசாட்சியாருடைய நன் முயற்சியின்மேல் ஸ்தாபிக்கப்
 பெற்றுவரும் பாடசாலைகள் விருத்திக்கு வருவதற்கு முன்
 னிருந்த கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களின் உபாத்தியாயர்களுள்
 பெரும்பான்மையோர் கல்வி நிரம்பப் பெறுதலு ராதலின்,
 அவர்கள் மேற்கூறிய தப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள வழக்களை
 வழக்களென்றறிந்து நீக்கும் சக்தியற்றவராய், அப் புத்த
 கங்களிலுள்ளபடியே வழுப் பாடல்களைத் தாங்களும் படித்
 தும், சிறுவர்க்குக் கற்பித்தும் வந்தார்கள்; இவ்வாறு சற்
 பிக்கத் தலைப்படவே, இந்நூலின் சுத்தமான பழைய ஏட்டுப்

பிரதிக னெல்லாம் ஒழிந்து போய்விட்டன; அதனால் கிராமங்களி லெல்லாம் விவேகசிந்தாமணியின் வழப் பாடல்களே பெரும்பான்மையும் பரவிவிட்டன; சிறுபான்மையான பள்ளிக்கூடங்களில், 'விவேகசிந்தாமணி நூறுபாடல்க ளுள் ளது' என்பதுபோய் அநேகம் பாடல்களுள்ளதாக ஏற்பட்டு விட்டபடியால், சிறுவர்கள் இளம்பருவத்தில் இத்தனை பாடல்களையும் கற்றுணர்வது கஷ்டமென்று உபாத்தியாயர்கள் இதனை எடுக்காமலே தள்ளிவிட்டார்கள்; பிற்பட்ட காலத்தில் அரசாட்சியாரால் ஏற்பட்டிருக்கும் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களின் ஆசிரியர்கள் மேற்கூறிய விவேகசிந்தாமணியின் அச்சப் புத்தகங்களைத் திருத்தி மாணவர்க்குக் கற்பிக்கும் திறமை வாய்ந்தவர்களாயினும், அவர்களுட்பெரும்பான்மையோர் செய்யுட்களை விரும்பாத புதுக் கொள்கையை யனுசரித்து இந்நூலை விரும்பிச் சிறுவர்க்குக் கற்பிப்பதில்லை. பள்ளிக்கூடச் சிறுவரன்றி மற்றைய நாட்டுப்புற வாசிகளோ, மேற்கூறிய வழப் புத்தகங்களிலுள்ளபடியே பாடல்களை மனப்பாடஞ் செய்துகொண்டு, ஆங்காங்கே மனதிற் கிசைந்தபடி தப்பான பொருள்களையுங் கூறி மகிழ்ச்சியடைந்து வருகின்றனர். இவ்வகைக் காரணங்களாலேயே இந்நூற் கல்வி மேற்கூறியபடி வரவரக் குறைந்து வருகின்றது. முறையாகக் கற்ற புலவரிடத்தன்றி ஏனையோரிடத்து இவ் விவேகசிந்தாமணிப் பாடல்களுள் ஒன்றையேனும் தப்பின்றிக் கேட்ப தரிதாய் விட்டது. இவ் விவேகசிந்தாமணி பலருங் கொண்டாடத்தக்க சிறப்புற்ற நூலாயிருந்தும், இக் காலத்தில் இவ்வாறு

சீர்கேடடைந் திருப்பது மிகவும் விசனிக்கத் தக்கதா யிருக்கின்றது.

ஆதலின், இப்போது கல்வியுணர்வற்ற சில வியாபாரிக ளால் சீர்கேடடைந்திருக்கும் நூல்களைச் சீர்ப்படுத்தி நல்ல விதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த முன்வந்திருக்கும் அறி வுடையோரிற் சிலர், இவ் விவேகசிந்தாமணியைத் திருத்தி விளக்கமான உரையுடன் வெளிப்படுத்தினால் கல்விகற்கும் மாணவர்க்கும் மற்றையர்க்கும் இது பொதுவான பல நீதி களைப் போதித்து மிக்க பயனைத் தருமென்று என்பாற் றெரிவித்தமையால், யான் அதற்கிசைந்து இப்போது இந் நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் அநேகம் பாடல்களுள் பண் டைக் காலத்தில் கிராமப் பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்கள் பயின்று வந்த நூறு பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு பாகமாகவும், மற்றவைகளை நூறு நூறு செய்யுட்களாகப் பிரித்துச் சில பாகங்களாகவும் வெளிப்படுத்தினால், முந்தின வழக்கப் படியே முதற்பாகத்தைப் பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்களும் மற்றையரும் கற்றுணர்வதோடு, மற்றப்பாகங்களையும் முறையே விரும்பிக் கற்றுக் களிப்படைவார்களென்று கருதிப் பண் டைக் காலத்தில் வழங்கிவந்த நூறு செய்யுட்களையும் தேர்ந் தெடுத்து, அவற்றுள்ளும் இக் காலத்தில் அசப்பியமெனக் கருதப்படும் சிற்றின்பக் கருத்துக்க ளடங்கிய அகப்பொருட் குறைச் செய்யுட்களையும், பொருட் பொருத்தமில்லாத செய்யுட்களையும் தள்ளி, மற்றவைகளைக் கூடியவரை பொருட் பொருத்தத்திற் கியையுமாறு திருத்திக் குறைந்த

பாடல்களுக்குப் பிரதியாக வேறு சில பாடல்களையுஞ் சேர்த்து, எல்லாச் செய்யுட்களுக்கும் விளக்கமான உரைபெழுதி, ஒவ்வொரு செய்யுட்களிலும் அடங்கிய விஷயங்களை அந்த அந்தச் செய்யுட்களுக்குமேல் விளக்கிக்காட்டி, இப்போது இதனை முதற்பாகமாக வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றனன்.

இதற்கு எழுதப்பெற்றிருக்கும் உரையானது பெரும்பாலும் பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்க்கே உபயோகப்படக் கூடியதாக யிருத்தலின், பதவுரையில் விளக்கமாயிருக்கும் பதங்களை மீண்டும் எடுத்துக்கொண்டு இலக்கணக்குறிப்பு முதலியவற்றை மிகவும் விரிவாகக்காட்டி விசேடவுரையை அதுகப்படுத்தி பெழுதினால் அவ்வரை அவர்க்கு விளங்காமற் போவதோடு, தெளிவாயிருக்கும் செய்யுட்கருத்தும் அவர்மனத்திற் றங்காமல் மயக்கமுண்டா மெனக்கருதி, விசேடவுரையில் இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவற்றை விண்ணொளிர்த்தெழுதாமல் அவசியமான விஷயங்கள்மட்டும் துலக்கப்பட்டுள்ளன; இன்னும், சிறுவர்க்குச் செய்யுட்கருத்துக்கள் செவ்வனே விளங்குதற் பொருட்டு, அவசியமான விஷயங்கள் பதவுரையின் இடையிடையே வருவித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன; அன்றியும், செய்யுட்களின் வகைகளையும் உணர்ந்துகொள்ளற் பொருட்டு, எல்லாச் செய்யுட்களுக்கும் மேலே அந்த அந்தச் செய்யுட்களின் வகைகளும் துலக்கப்பட்டுள்ளன; இதிலுள்ள பாடல்களுள் அநேகம் செய்யுட்கள் முழுதும் மாறுபாடடைந்திருந்தமையால், அவற்றை மிக்க பிரயாசையுடன் திருத்தி இயற்கை வடி

வம் பெறும்படி செய்தேன்; அவ்வாறு செய்தவற்றுள், ஜீவக சிந்தாமணியி லிருந்து எடுக்கப்பட்டு, இவ் விவேக சிந்தாமணியில் மாறுபா டடைந்திருந்த ஒரு செய்யுளை இதனடியில் உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன்:—

ஜீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள்.

‘நட்பிடைக் சூய்யம் வைத்தான் பிறர்மனை நலத்தைச் சேர்த்தான்
கட்டழற் காமத் தீயிற் கன்னியைக் கலக்கி னானும்
அட்டுயி ருடலந் தின்ற னமைச்சனா யரசு கொன்றான்
குட்டனோய் நரகந் தம்முட் குளிப்பவ ரிவர்கள் கண்டாய்.’”

விவேக சிந்தாமணியில் இச்செய்யுள் பிழைசேறிந்து
மாறுபா டடைந்திருந்த விதம்.

‘நட்பிடைக் சூய்யம் வைத்தார் பிறர்மனை நலத்தைச் செய்வார்
கட்டிடைக் காமத் தீயாற் கன்னியை விலக்கி னேரும்
அட்டிட னஞ்சு கின்றே ராயுளுங் கொண்டு நின்று
குட்டனோய் நரகில் வீழ்ந்து குளிப்பவ ரிவர்கள் கண்டாய்.’”

இச் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் இவ்வாறு சிறிதும்
பொருட் பொருத்தமின்றி மாறுபா டடைந்திருக்கும் வித
த்தை அறிவுடையோர் உற்றுநோக்கினால், இந்நூலை வியாபா
ரிகள் கெடுத்திருக்கும் கேடும், இதனைத் திருத்தும் விஷயத்
தில் நான் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையும் நன்கு விளங்
கும். இன்னும், எதுகை மோனை யின்றியும், சீர்கள் சூறை
வாகவும், பொருட் பொருத்த மின்றியு மிருந்த செய்யுட்
கள் அநேகம்; அவற்றையும் இவ்வாறே பிரயாசையுடன்
திருத்திச் சேர்த்தேன்.

இவ்விதம் இந்நூல் மிகத் திருத்தமடைந்து தெளிவான உரையுடன் வெளிப்பட்டிருத்தலின், இனி மாணவரும் மற்றையரும் சந்தேகமின்றிச் செய்யுட்களை அருத்தத்துடன் படித்துணர்ந்து, பலநீதிகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். இனி மற்றப் பாகங்களும் இவ்விதமே விரைவில் வெளிவரும்.

ஆதலின், மிக்க திருத்தத்துடன் வெளிவரும் இந்நூலைப் பள்ளிக்கூடங்களி லுள்ள ஆசிரியர்கள், தங்கள் தங்கள் மாணவர்க்குப் பாடமாக வைத்துப் போதித்தும், மற்றையரும் இதனை வாங்கி வாசித்தும், எனக்கும் இந்நூலை அச்சிட் டிதவினோர்க்கும் உற்சாகத்தை யுண்டாக்குமாறு விரும்புகின்றேன்.

“முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை” ஆதலின், இந்நூ லுமையில் என் புத்திக்கெட்டாமல் சிற்சில பிழைகளும் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும்; அவ்வாறு காணப்படின, கசடறக் கற்றுக் கற்றதற் கேற்ப நற்குணமும் பெற்ற அறிவுடையோர் அப்பிழைகளைத் தெரிவிப்பின், வந்தனத்துடன் ஏற்று அபித்தபதிப்பில் திருத்திக்கொள்வேன்.

இங்ஙனம்:

 வீ. ஆறுமுகன்

கடவுள் துணை

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வணக்கம்.

நேரிசை வேண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோ மன்னைவயிற் றிற்பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்—நல்ல
தணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துண் மேவுங்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

(பதவுரை) நல்லகுணம் - நற்குணங்கள், அதிகம் ஆம் - அதிக
பாகப் பொருந்தும்; அருணை-அருணாசலமென்னுந் திருப்பதியிலே
யுமைந்த (கோவிலின்கணுள்ள), கோபுரத்துள்-கோபுரத்தடியிலே,
மேவும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கணபதியை - விநாயகக்கடவுளை,
கை தொழுதக்கால் - கைகளால் வணங்கினால், அல்லல்போம் - (உல
த்தில் வரும்) பலதுன்பங்கள் நீங்கும்; வல்வினைபோம் - வல்மை
மாகிய (சஞ்சித) கருமம் ஒழியும்; அன்னை வயிற்றில் - பல தாய்க
யின் வயிற்றிலே (கருவாய்த் தங்கி), பிறந்த-ஐனன மெடுத்ததற்குக்
பாரணமான, தொல்லை - பிராரப்த கருமமாகிய தொந்தரை, போம்-
கலும்; போகா - நீங்காத, துயரம் - (இப்பிறப்பில் தேடப்பட்ட
புக்காமிய வினைகளாகிய) துயரங்களும், போம்-நீங்கும்.

(விசேஷவுரை) தொழுதக்கால் - தெரிநிலை வினையெச்சம் துன்பங்கள்-சம்சார துன்பங்கள். சஞ்சித கருமம்-சென்ற ஜனனங்களிற் செய்யப்பட்டுப் பலனனுபவிக்காமல் நின்ற கருமம். பிராரப்தம் சென்ற ஜனனத்திற் செய்யப்பட்டு வர்த்தமான ஜனனத்திற் கேதுவாயிருப்பது. ஆகாமிய வினை - வர்த்தமான ஜனனத்திற் செய்யப்பட்டு மறஜனனத்திற் கேதுவாயிருப்பது. பிறந்த தொல்லை என்பதில் உள்ள பிறந்த என்னும் பெயரெச்சம், 'நோய்தீர்ந்த மருந்து' என்பதிற்போலக் காரியப்பொருளது.

நூ ல்

பயனற்றவை.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆபத்துக் குதவாப் பிள்ளை யரும்பசிக் குதவா வன்னந் தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திர மறியாப் பெண்டிர் கோபத்தை யடக்காவேந்தன் குருமொழிகொள்ளாச் சீடன் பாபத்தைத் தீராத் தீர்த்தம் பயனில்லை யேழுந் தானே.

(ப-ரை.) ஆபத்துக்கு-மிகுதுன்பம் வந்த காலத்தில், உதவா உதவிசெய்து அத்துன்பத்தை நீக்காத, பிள்ளை - புத்திரனும், அருட்பசிக்கு-சகித்தற்கரிய பசிக்கு, உதவா-உபயோகப்படாத, அன்னம் சோமும், தாபத்தை - நீர்வேட்கையை, தீரா - தணித்தற் குபயோகமில்லாத, தண்ணீர் - குளிர்ந்த நீரும், தரித்திரம் அறியா - (கணவனுடைய) தரித்திர நிலைமையை யறிந்து (அதற்குத் தக்கவாறு செலவு செய்து) குடும்பத்தை நடத்தாது, பெண்டிர்-மனைவியும், கோபத்தை வெகுளியை, அடக்கா-அடக்காத, வேந்தன்-அரசனும், குருமொழி ஆசாரியருடைய உபதேச வாக்கியத்தை, கொள்ளா - (உயர்வாக மனத்துட்கொள்ளாத, சீடன் - மாணக்கனும், பாபத்தை - (செய்த)

பாவத்தை, தீரா - அகற்றாத, தீர்த்தம் - தீர்த்தமும், ஏழும் - (ஆகிய) இவ்வேழும், பயனில்லை - (உலகத்தில்) பிரயோசனமில்லை.

(வி-ரை.) ஆபத்துக்கு - உருபு மயக்கம். எண்ணும்மைகள் தொக்கன. தான், ஏ - அசைகள். "திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும், மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே," என்னும் (நன்-பொ.ந.எ.அ) சூத்திரவிதிப்படி உயர்திணையும் அஃறிணையுங் கலந்து இழிவினால் அஃறிணை முடிபை யேற்றன: 'மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா', என்பதிற்போல; பிரயோசனப் படாதிருத்தல் இங்கே இழிவு. (க)

புல்லர் குணம்.

இதுவுமது.

குக்கலைப் பிடித்து நாவிக் கூட்டினி லடைத்து வைத்து மிக்கதோர் மஞ்சட் பூசி மிகுமணஞ் செய்தா லுந்தான் அக்குலம் வேற தாமோ வதனிடம் புனுகுண் டாமோ குக்கலே குக்க லல்லாற் குலந்தனிற் பெரிய தாமோ.

(ப-ரை.) குக்கலை-நாயை, பிடித்து-கைப்பற்றி, நாவிக்கூட்டி- நாவில் - புனுகுபூனை வசிக்குங் கூட்டில்; அடைத்துவைத்து-(விட்டுக்) வைவை மூடிவைத்து, மிக்கது-மேன்மை பொருந்தியதும், ஓர்-ஒப்பற் றதும், (ஆகிய) மஞ்சள்- மஞ்சளை, பூசி - (அதற்கு அரைத்துப்) பூசி, மிகு மணம் - மிக்க வாசனையை, செய்தாலும்-உண்டாக்கி னாலும், அக்குலம் - (அதனுடைய) அந்நாய்ச் சாதி, வேறதாமோ - வேறாகிப் (புனுகு பூனை) யாமோ; அதனிடம் - (அவ்விழிதன்மை முடைய) நாயினிடம், புனுகு உண்டாமோ-(புனுகு பூனையினிடத்தே உண்டாகும்) புனுகு உற்பத்தியாகாமோ; குக்கல் குக்கலை அல்லால்- என்ன செய்தாலும்) அந்நாய் நாயேயல்லாமல், குலந்தனில்-சாதி யில், பெரியது ஆமோ - உயர்வுடைய தாகாமோ? (இல்லை).

(வி-ரை.) கூட்டினில்-இதிலுள்ள இன் சாரியை. செய்தாலுந் தான் என்பதில் தான் அசை. ஓகாரங்கள் எதிர்மறை. குக்கலே குக்கலல்லால் என்பதைக் குக்கல் குக்கலே யல்லால் என மாற்றுக. இவ்வுவமையின் குறிப்பால், என்ன செய்தாலும் நாய்க்குலம் வேறுகாதது போலப் புல்லர் எவ்வகையாலும் சீர்ப்படாரென்பது தோற்றிற்று. இது பிறிதுமொழிதலணி; அஃதாவது: உபமானம் கூறியமாத்திராத்தால் உபமேயம் பெறவைத்தல். (உ)

காரியமுடிவில் நன்றி பாராட்டாதோர்.

இதுவுமது.

பிள்ளை தான்வயதின்மூத்தாற்பிதாவின்சொற்புத்திகேளான் கள்ளினற் குழலாள் மூத்தாற் கணவனைக் கருதிப் பாராள் தெள்ளுற வித்தை கற்றுற் சீடனும் குருவைத் தேடான் உள்ளநோய் பிணிக டர்ந்தா லுலகர்பண் டிதரைத் தேடார்.

(ப-ரை.) பிள்ளை-புத்திரன், வயதில் மூத்தால்-வயதிலே மிகுந்தால், பிதாவின் - தந்தையினுடைய, சொல் புத்தி - சொல்லாகிய புத்திகளை, கேளான்-கேட்டு நடக்கமாட்டான்; கள்ளின் - (குட்டிய மலரின் றொழுதும்) தேனையுடைய, நல் - நல்ல, குழலாள் - கூந்தலையுடைய மனைவி, மூத்தால் - மூப்புடையவளா யிருந்தால், கணவனை-தன் நாயகனை, கருதிப் பாராள் - (உயர்வாக) எண்ணி அவனுக்குப் பணிவிடை செய்ய நாடமாட்டாள்; தெள்ளுற - தெளிவுபொருந்த, வித்தை கற்றுல்-கல்விகளைக் கற்றுக்கொண்டால், சீடனும் - மாணுக்கனும், குருவை - ஆசிரியனை, தேடான் - தேடி வணங்கமாட்டான்; உள்ள-தமக்குள், நோய் - (வியாதியால் வரும்) துன்பங்களும், பிணிகள் - உவ்வியாதிகளும், தீர்ந்தால் - (பண்டிதர் கொடுத்த மருந்தால்) தீர்ந்து விட்டால், உலகர் - இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்கள், பண்டிதரை - அம்மருத்துவரை, தேடார் - தேடமாட்டார்கள்.

(வி-ரை.) பிள்ளை தான் என்பதில், தான்-அசை. கள்ளின் என்
பதில், இன் - சாரியை. 'தெள்ளற', என்றும் பாடம். (ந)

அன்பற்ற விருந்தின் தன்மை.

இதுவுமது.

ஒப்புடன் முகம லர்ந்தே யுபசரித் துண்மை பேசி
உப்பில்லாக் கூழிட் டாலு முண்பதே யமுத மாகும்
முப்பழ மொடுபா லன்னம் முகங்கடுத் திடுவ ராயின்
கப்பிய பசியி னோடு கடும்பசி யாகுந் தானே.

(ப-ரை.) (உலகிஜள்ளோர்), ஒப்புடன் -(மனமொத்த அன்பு
நிறைந்த) சம்மதத்துடனே, முக மலர்ந்து - (சந்தோஷத்தால்) முக
மலர்ச்சி யடைந்து, உபசரித்து - சோடசோபசாரங்களும் செய்து,
துண்மை பேசி-மெய்யான வார்த்தைகளைப் பேசி, உப்பு இல்லா-உப்
பில்லாத, கூழ் இட்டாலும் - கூழை வார்த்தாலும், உண்பதே-அதனை
உட்கொள்ளுவதே, அமுதம் ஆகும் - அமுதம்போல இனிமையைத்
நருவதாகும்; முப் பழமொடு - முப்பழங்களுடனே, பால்அன்னம் -
சாற்சோற்றை, முகம்கடுத்து - (அன்பில்லாமல்) முகம் சுளித்து,
இடுவாராயின்-(விருந்தாக) இடுவார்களேயானால், (அச்சோறு சுவை
புடையதாயினும் இனிமை செய்யா தாதலால்), கப்பிய-(முன்னே)
யயிற்றை மூடிக்கொண்டு மிகுந்திருந்த, பசியினோடு - பசியோடு,
கடும் பசி-(முன்னுள்ள பசியினும்) கொடிய பசி, ஆகும்-உண்டாகும்.

(வி-ரை.) சோடசோபசாரங்களாவன:—தவிசளித்தால், கை
முநீர்தால், கால்கமுநீர்தால், முக்குடிநீர்தால், நீராட்டல், ஆடை
சாத்தல், முப்புரிநூல்தரல், தேய்வை பூசல், மலர்சாத்தல், மஞ்சளரிசி
நூவல், நறும்புகைகாட்டல், விளக்கிடல், கருப்பூரமேற்றல், அமுத
மேந்தல், அடைகாய்தரல், மந்திரமலரா னருச்சித்தல்—ஆகியவைக
ளாம். முப்பழங்களாவன:—மா, பலா, வாழை—ஆகியவைகளாம். ( )

புல்லர் குணம்.

இதுவுமது.

கதிர் பெறு செந்நெல் வாடக் கார்க்குலம் கண்டுஞ் சென்று
கொதிதிரை கடலிற்பெய்யும் கொள்கைபோற் குவலயத்தே
மதிதனம் படைத்த பேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப் பாரார்
நிதிமிகப் படைத்தோர்க் சீவர் நிலையிலார்க் சீய மாட்டார்.

(ப-ரை.) கதிர் பெறு-(சூர்வளைக்) கதிரைப்பெற்ற, செந்நெல்-
செம்மையாகிய நெற்பயிர், வாட - (நீரின்றி) வாட்டத்தையடைய,
கார்க்குலம் - மேகக்கூட்டம், கண்டும்-(அவ்வாட்டத்தைப்) பார்த்தும்,
(அதனிடத்தே மழையைப் பொழியாது), சென்று - (அப்பயிரை
விட்டுச்) சென்று, கொதி திரை - பொங்குகின்ற அலைகளையுடைய,
கடலில் - சமுத்திரத்தில், பெய்யும் - (பிரயோசனமின்றிப்) பெய்
கின்ற, கொள்கைபோல் - விதம்போல, குவலயத்தே - இப்பூமியில்,
மதி - நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற, தனம் படைத்த பேர்கள் - திரவி
யத்தைப்பெற்றவர்கள், வாடினோர் - (பசியால்) வாட்டமடைந்தவர்க
ளுடைய, முகத்தைப்பாரார் - முகவாட்டத்தைக்கண்டு பொருள்
கொடுத்து ஆதரிக்கமாட்டார்; நிலையிலார்க்கு - (தரித்திரத்தால்)
நிலையில்லாமல் திரிந்து அலைவார்க்கும், ஈயமாட்டார் - (திரவியத்
கொடுத்து) உதவமாட்டார்கள்; நிதி மிகப்படைத்தோர்க்கு-செல்வம்
மிகுதியாகப் பெற்றவர்களுக்கு, (அவர்கள் வேண்டாதிருப்பினும்
ஸ்தோத்திரம் முதலியன செய்வதை விரும்பி), ஈவர் - திரவியத்
தைக் கொடுப்பார்கள்.

(வி-ரை.) பெறு செந்நெல் - வினைத்தொகை. தனம் படைத்த
பேர்கள் என்னும் எழுவாய்: பாரார், ஈவர், ஈயமாட்டார் என்னும்
மூன்று பயனிலைகளைக் கொண்டு முடிந்தது. (இ)

பொருட்பேருமை.

இதுவுமது.

ஆலிலை பூவுங் காயு மளிதரு பழமு முண்டேல்
சாலவே பட்சி யெல்லாந் தங்குடி யென்றே வாழும்
வாலிபர் வந்து தேடி வந்திப்பார் கோடி கோடி
ஆலிலை யாது போனா லங்குவந் திருப்பா ருண்டோ.

(ப-ரை.) ஆல்-ஓர் ஆலவீருகூத்தினிடத்து, இலை-இலைகளும்,
பூவும் - மலர்களும், காயும்-காய்களும், அளிதரு- கனிந்த, பழமும் -
பழங்களும், உண்டேல்-உண்டாயின், (அதில்வந்து) பட்சி எல்லாம்-
பறவைகளெல்லாம், சால் - மிகுதியாக, தம் குடி என்று-தம்முடைய
இருப்பிடமென்று (கருதி), வாழும் - வாழ்ந்திருக்கும்; கோடி கோடி
வாலிபர்-பலகோடி இளைஞர், தேடி வந்து-(நிழலின் பொருட்டு அத
னைத் தேடிவந்து, வந்திப்பார் - புகழ்வார்கள்; ஆல் - அவ்வால் மரத்
தில், இலையாதி போனால் - இலை முதலியன இல்லாமல் நீங்கினால்,
அங்கு வந்து - அம்மரத்தினிடத்தே வந்து, இருப்பார் உண்டோ -
நங்குவாருண்டோ? (இல்லை).

(வி-ரை) ஆலுக்குப் பூவில்லையெனினும், பிஞ்சரும்புதலை மல
ராகக் கொள்க. சாதியொருமைபற்றி இலைமுதலியன ஒருமையாற்
கூறப்பட்டன. வந்து தேடி என்பதைத் தேடிவந்து என மாற்றுக.
வாலிபர் என்பதைக் கோடிகோடி என்பதன்பின்னாக்சி, கோடிகோடி
வாலிபர் எனக் கூட்டுக. இச்செய்யுளிலுள்ள உபமானமானது, ஒருவ
னிடம் பொருளிருக்கும்போது அவனைப் பலர் போற்றுவரென்பதும்,
பொருளாற்றவிடத்து நீங்குவ ரென்பதுமாகிய உபமேயத்தைக் குறிப்
பால் விளக்கிற்று; இது பிறிதுமொழிதலணி. (சு)

புல்லர்குணம்.

இதுவுமது.

பொருட்பாலை விரும்புவார்கள் காமப்பா விடைமூழ்கிப்
 புரள்வர் கீர்த்தி
 யருட்பாலா மறப்பாலைக் கனவிலுமே விரும்பார்க
 ளறிவொன் றில்லார்
 குருப்பாலக் கடவுளர்பால் வேதியர்பாற் புரவலர்பாற்
 கொடுக்கக் கோரார்
 செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விரும்பாலேகோடிசெம்பொன்
 சேவித் தீவார்.

(ப-ரை.) அறிவு ஒன்று இல்லார்-ஞானம் சிறிதுமில்லாத மூடர்
 கள், பொருட்பாலை-(நிலையற்ற) உலகச் செல்வத்தின் தன்மையை,
 விரும்புவார்கள் - வேண்டுவார்கள்; (அங்ஙனம் விரும்பி அப்பொரு
 ளைத் தீவினைவிட்டு ஈட்டிடாது கெட்டவழியிற் நேடி அச்செல்வச்
 செருக்கால்), காமப்பாலிடை-பெண்ணுசைப் பகுதியென்னுங் கட
 லிடையே, மூழ்கி-அமிழ்ந்த, புரள்வர்-அதிற்கிடந்து புரளுவார்கள்;
 கீர்த்தி - புகழையும், அருட்பால் ஆம் - அருளின்தன்மை நிறைந்த,
 அறப்பாலை - தருமத்தினியல்பை, கனவிலும் - சொப்பனத்திலும்,
 விரும்பார்கள்-வேண்டமாட்டார்கள்; குருப்பால்-குருவினிடத்தேனும்,
 அக் கடவுளர்பால்-(அத்தருமத்தை வகுத்த)கடவுளரிடத்தேனும்,
 வேதியர்பால் - அந்தணரிடத்தேனும், புரவலர்பால்-(அறத்தை நடத்
 தும்) அரசரிடத்தேனும், கொடுக்க - (அவ்வாறு ஈட்டிய தம் பொரு
 ளை) ஈய, கோரார் - விரும்பார்கள்; செருப்பாலே அடிப்பவர்க்கு-தங்
 களைப் பிடித்துக்கட்டி) பாதரகையாலே அடித்துத் துன்பப்படுத்
 தும் துஷ்டர் திருடர் முதலியோர்க்கு, விரும்பாலே - மனவிரும்பு
 போடு, சேவித்து-வணங்கி, கோடி செம்பொன்-கோடிக்கணக்கான
 தங்கள் செம்பொன்னுகிய திரவியத்தை, ஈவார் - கொடுப்பார்கள்.

வி-ரை.) மூழ்கி என்பதற்கேற்பக் கடல் வருவிக்கப்பட்டது. (எ)

அற்பார் தன்மை.

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தண்டா மரையி னுடன்பிறந்துந் தண்டே னுகரா மண்டேகம்
வண்டோகானத் திடையிருந்தும் வந்தேகமலமதுவுண் ணும்
பண்டே பழகி யிருந்தாலு மறியார் புல்லர் நல்லோரைக்
கண்டே களித்தங் குறவாடித் தம்மிற் கலப்பார் கற்றோரே.

(ப-ரை.) மண்டேகம் - தவனையானது, தண்-குளிர்ந்த, தாமரை
யினுடன் - தாமரையுடனே, பிறந்தும் - நீரிற்பிறந்தும், தண் தேன் -
(அத்தாமரையிலுள்ள) குளிர்ந்த தேனை, துகரா-உண்ணாது; வண்டோ-
சரும்போ, கானத்திடை-(தூரத்திலுள்ள) காட்டினிடையே, இருந்
தும் - தங்கியிருந்தும், வந்து - (தடாகத்தினிடையே) வந்துசேர்ந்து,
கமலம் - அத் தாமரைமலரி லுள்ள, மது-தேனை, உண்ணும் - உண்டு
சுவையறிந்து களிக்கும்; (இவைபோல), புல்லர் - (அறிவற்ற) அற்
பர்கள், பண்டே - முந்தியே, பழகியிருந்தாலும் (நல்லவரோடு) பழக்
கும் செய்திருந்தாலும், நல்லோரை-நற்குணமுடையோர் சன்மையை,
அறியார்-அறியமாட்டார்கள்; கற்றோர்-நற்கல்வி பயின்ற அறிவுடை
யாரோ, (நெடுநாட்பழக்க மில்லாவிடினும்), (நல்லோரைக்) கண்டு-
நற்குணமுடையோரைப்) பார்த்து, களித்து - (அங்ஙனம் பார்த்த
மாத்திரத்திலேயே) சந்தோஷித்து, அங்கு-(அவ்வாறு கண்ட) அவ்
விடத்தே, உறவாடி - (அவரோடு) சினேகஞ்செய்து, (நல்லோர்)
தம்மில் - அந் நல்லோரிடத்தில், கலப்பார் - கலந்துகொள்வர்.

(வி-ரை.) கமலம்-பொருளாகுபெயர். இச்செய்யுள் எடுத்துக்
காட்டுவமையணியாக அமைந்தது; எடுத்துக்காட்டுவமையாவது:
உபமானத்தையும், உபமேயத்தையும் தனித்தனி வாக்கியங்களாக
சிறுத்தி, இடையில் உவமவுருபு கொடாமற் கூறுவது. (அ)

துஷ்டருக்குப் புத்திகூறினால் துன்பம் வருமென்பது.

கல்விருத்தம்.

வானர மழைதனி னனையத் தூக்கணந்
தானொரு நெறிசொலத் தாண்டிப் பிய்த்திடும்
ஞானமுங் கல்வியு நவின்ற நூல்களும்
ஈனருக் குரைத்திடி விடர தாகுமே.

(ப-ரை.) வானரம்-ஒரு குரங்கு, (ஒரு மரத்திலிருந்து), மழை
தனில்-மழையில், நனைய - (கூடின்றி) நனைய, (அதைக் கண்டு அம்
மரத்திலே கூடு கட்டிக்கொண்டு நனையாமல் செளக்கியமா யிருக்கும்
புத்தி சாதாரியமுள்ள) தூக்கணம்-வான்குருவி, (அதற்கிரங்கி), ஒரு
நெறிசொல்ல-ஒரு நல்ல வழியைச்சொல்ல, (அஃதாவது: இம்மழை
யில் நனையாதிருத்தற்கு என்னைப்போல ஒரு கூட்டைக் கட்டிக் கொ
ள்வாயாக என்று ஓர் உபாயத்தைத் தெரிவிக்க), (அவ் வழிவில்லாப்
பிராணியாகிய குரங்கு அப்புத்தியைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் கோபங்
கொண்டு), தாண்டி-தானிருந்த இடத்தினின்றும் பாய்ந்து, பிய்த்தி
டும் - அற்பப்பிராணியாகிய நீ எனக்குப் புத்தி சொல்லுதல் தகுமா
வென்று அத்தூக்கணங்குருவி அழகாகக் கட்டிவைத்திருந்த கூட்
டைப்) பிய்த்தெறியும்; (அதுபோல), ஞானமும்-நல்ல அறிவையும்,
கல்வியும்-வித்தையையும், நவின்ற-(உயர்ந்தவையென்று பெரியோ
ரால்) சொல்லப்பட்ட, நூல்களும் - சாஸ்திரங்களையும், ஈனருக்கு-
இழிதன்மை யுடையோருக்கு, உரைத்திடில் - (அறிவுடையோர்)
கூறினால், இடர் - துன்பம், ஆகும் - உண்டாகும்.

(வி-ரை.) தூக்கணந்தான்-இதில் தான் அசை. இடரது என்ப
தில் அது சொல்லுருபு. இச்செய்யுளும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி
ஒருமரத்தில் அழகிய கூடு கட்டிக்கொண்டு சுகமாக வாழ்ந்த தூக்க
ணங்குருவி, மழையில் நனைந்த வானரத்தைப் பார்த்து, “நீயும் என்
னைப்போல ஓர் இருப்பிடத்தைத் தேடிக்கொண்டு செளக்கியமா யிரு

க்கலாகாதா?" என்று கூற, அக்குரங்கு கோபங்கொண்டு அக்குருவியின் கூட்டைப் பிய்த்தெறிந்து விட்டதாக வரும் இக்கதை பஞ்சதந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இது கட்டுக்கதையாயினும் படிப்போர்க்கு நல்லறிவைப் புகட்டத்தக்கது. தூக்கணமென்பது மிகவும் மதிதூட்பமுடைய ஒருவகைக் குருவி; தனக்கு அழகிய இருப்பிடம் தேடிக்கொள்வதில் இது மிகவும் சிறந்தது. இது பனையோலை முதலியவற்றை மெல்லிய நார்களாகக் கிழித்து மூக்கினுற்பின்னி மிகவும் விநோதமான கூட்டைக் கட்டிக்கொள்ளும். இப்பின்னலைப்போன்ற பின்னலை எத்தகைய பின்னல் வேலைக்காரர்களும் செய்யமாட்டார்கள். இன்னும், இஃது அக்கூட்டில் பல அறைகளையும் ஏற்படுத்தி வெளிச்சத்தின் பொருட்டு மின்மினிப் பூச்சியையும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் உள்ளே வைத்துக்கொள்ளும். இதுபற்றியே, 'சில சிறு பிராணிகள் செய்யுந் தொழில்களை மனிதர் செய்யமாட்டார்கள்' என்னுங் கருத்தமைத்துச் சொன்ன, "வான்குருவியின்கூடு" என்னுங் கவியில் ஓளவை இதனை முன்வைத்துக்கூறியிருக்கின்றனள். இதன் சிறப்புப்பற்றியே இதற்கு, 'வான்குருவி' என்னும் பெயரும் வழங்கலாயிற்று; வான் குருவி-சிறந்த குருவி. (க)

துணையின் உயர்வும் தாழ்வும்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கற்பகத் தருவைச் சார்ந்த காகமு மமுத முண்ணும்
விற்பன விவேக முள்ள வேந்தரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வார்
இப்புவி தன்னிற் கிள்ளை யிலவுகாத் ததனைப் போல
அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வ தரிதரி தாகு மம்மா.

(ப-ரை.) கற்பகத் தருவை - தெய்வலோகத்திலே இந்திரனுக்குரிமையாயுள்ள) கற்பக விருகூத்தை, சார்ந்த - சேர்ந்திருந்த, காகமும் - (புல்லிய தன்மையுடைய) காகமும், அமுதம் உண்ணும் - அங்

குள்ள தேவாமிர்தத்தை உண்ணும்; (அதுபோல), இப்புவிதன்னில் - இப்பூமியில், விற்பன விவேகம் உள்ள - கல்வியறிவு நிறைந்த, வேந்தரை - அரசரை, சேர்ந்தோர் - அடைந்தவர், (அற்பரா யிருந்தாலும்), வாழ்வார்-(உயர்ந்த) வாழ்வைப் பெறுவார்; கிள்ளை - கிளியானது, இலவு - இலவமரத்தை, காத்தனைப்போல - (அதிலுள்ள காய்கள் பழுக்கும், பின்னர் உண்ணலாம் என்று) காத்திருந்த (அப்பழங்கள் வெடித்துப் பஞ்சாய்ப் பறந்தவுடன் ஒருபயனையு மடையாமற்போன) செய்கையைப்போல, அற்பரை - (ஈகைமுதலிய நற்குணங்களில்லாத) புல்லரை, சேர்ந்தோர் - அடுத்தோர், வாழ்வது - வாழ்வடைவது, அரிது அரிது ஆகும்-மிகவும் அருமையாகும்.

(வி-ரை.) காகமும் - உம்மை இழிவுசிறப்பு. மிகுதி குறித்த அரிது அரிது என்னும் இரண்டு பதங்கள் ஒருபொருட் பன்மொழியாக அடுக்கிவந்தன. அம்மா-ஈற்றசை; வியப்பிடைச் சொல்லுமாம். கற்பகம் என்பது: அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரீசாதம், மந்தாரம் என்னும் ஐந்து தேவ விருகுகளுள் ஒன்று; இது வேண்டி வேர் வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் தருவது. இலவமரத்தின் காய்கள் பழமாகி வெடித்தவுடன் உள்ளே பஞ்சையன்றி உண்ணத்தகும் வஸ்து வெறொன்றுமிராது. (க0)

வேசைப் பெண்களை நம்பலாகாதேனல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆல கால விடத்தையு நம்பலா

மாற்றை யும்பெருங் காற்றையு நம்பலாங்

கோல மாமத யானையை நம்பலாங்

கொல்லும் வேங்கைப் புலியையு நம்பலாங்

கால னார்விடு தூதரை நம்பலாங்

கள்ளர் வேடர் மறவரை நம்பலாஞ்

சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினார்
 நெருவி னின்று தியங்கித் தனிப்பரே.

(ப-ரை.) (உலகத்திலுள்ள ஆடவர்), ஆலகால விடத்தையும் - உலகத்தை யெல்லாம் தகிக்கக்கூடிய) ஹாலா ஹல மென்னும் விஷத்தையும், நம்பலாம்-நம்பி அதனிடத்து நெருங்கலாம்; ஆற்றையும்-(வெள்ளம் பெருகியதும், இறங்கினோரைக் கொல்லத்தக்கதுமாகிய) நதியையும், பெருங்காற்றையும் - (உலகத்தையழிக்கும் யுகாந்தகாலத்திலுண்டாகும்) பெரிய காற்றையும், நம்பலாம் - விசுவாசித்திருக்கலாம்; கோலம் - அழகிய, மா - பெரிய, மதம் - மதத்தை யுடைய, யானையை - யானையையும், நம்பலாம் - (விரும்பி) நேயங்கொள்ளலாம்; கொல்லும் - (நெருங்கினவர்களைக்) கொல்லுகின்ற, வேங்கைப் புலியையும் - வேங்கையாகிய புலியையும், நம்பலாம் - நம்பி அதன் சமீபத்தே செல்லலாம்; காலனார் யமதர்ம் ராஜன், விடும்-உயிர்களைப் பிடித்துவர) அனுப்பும், தூதரை - தூதுவரையும், நம்பலாம் - விரும்பலாம்; கள்ளர்- (வழிமறித்துப் பொருள் பறிக்கும்) திருடரையும், வேடர்-(கொடுத்தொழில்புரியும்)வேடரையும், மறவர்- (பிச்செய்கையை யுடைய) மறவரையும், நம்பலாம் - நம்பித் துணைக்கொள்ளலாம்; சேலை கட்டிய - (ஆடவரை மயக்குதற்கு அலங்காரமான) ஆடையைத் தரித்துப் பசுப்பும், மாதரை - வேசை மாதரை, நம்பினால்-நம்பி (அவர்களோடு) நேசங்கொண்டால், (கைப்பொருளை யெல்லாமிழந்து தரித்திராகி), தெருவில் நின்று - (பிச்சை யெடுத்தற்குத்) தெருக்களிலே நின்று, தயங்கி-(பிச்சை கிடையாமையால்) மெய்சொர்ந்து, தவிப்பர்-இளைப்பார்கள்.

(வி-ரை.) 'உலகத்திலுள்ள ஆடவர்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. ஆலகாலவிடம், தேவர்களும் அசுரர்களும் அமுதம் பெற வேண்டிப் பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத் தெழுந்தது; இதனைச் சிவன் உண்டு கண்டத்தடக்கி யாவரையுங் காத்தனர். வேங்கைப்புலி-

இருபெயரொட்டுப் புண்புத்தொகை. இங்கே, 'சேலைகட்டிய மாதர்' எனப் பொதுப்பட வந்திருப்பினும், இழிவுநோக்கிப் பரத்தையரையே கொள்க. (கக)

நிலைமைகெட்டால் உதவிசெய்வோரும்
கேடுசெய்வா ரென்பது.

அறுசீர்க்கழநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சங்குவெண் டாம ரைக்குத் தந்தைதா யிரவி தண்ணீர்
அங்கதைக் கொய்து விட்டா லழகச்செய் தந்நீர் கொல்லும்
துங்கவன் கரையிற் போட்டாற் சூரியன் காய்ந்துகொல்வான்
தங்களி நிலைமை கெட்டா லிப்படித் தயங்கு வாரே.

(ப-ரை.) சங்கு - சங்கைப்போல, வெண் - வெண்மையாகிய, தாமரைக்கு - தாமரை மலருக்கு, தந்தை - பிதா, இரவி - சூரியனும், தாய்-மாதா, தண்ணீர்-ஜலமும் (ஆம்); (அப்படியிருப்பினும்), அங்கு-அத் தடாகத்தினிடத்தே, அதை - அத் தாமரைமலரை, கொய்துவிட்டால்-பறித்து அந் நீரிலேயே போட்டுவிட்டால், அந் நீர்-(அதற்குத் தாயாயிருந்த) அந் நீர்தானே, அழகச்செய்து - (அம்மலரை) அழகும்படி செய்து, கொல்லும் - கொன்றுவிடும்; (இன்னும் அதனை), தங்கம் - உயர்ந்த, வன்-வலிய, கரையில்-நீர்க்கரையில், போட்டால்-(பறித்துப்) போட்டுவிட்டால், சூரியன் - (முன் தந்தையாயிருந்த) சூரியன் தானே, காய்ந்து - மிக்க வெயிலைச்செய்து சுட்டு, கொல்வான் - கொன்றுவிடுவான்; இப்படி - இவ்விதமாகவே, (உலகத்திலுள்ளோர்) தங்களின் - தங்களுடைய, நிலைமை - உயர்ந்த இயல்பு, கெட்டால்-கேடடைந்தால், தயங்குவார்-(உரியோராலும் தீங்கு செய்யப்பெற்று) வாடி வருந்துவார்கள்.

(வி-ரை.) வெண்டாமரை என்பதில் வெண்மையென்னும் பண்புச்சொல்லின் மை விசுதி, "ஈறுபோதல்....." என்னும் விசு

பால் கெட்டது. இங்கு வெண்டாமரையைக் கூறியிருப்பினும் செந்தாமரையையும் உடன் கூட்டிக்கொள்க. தாமரை மலர் சூரியனைக் கண்டு மலர்வ தாதலால், அதற்குச் சூரியன் பிதாவாகக் கூறப்பட்டான். நீரினின்றும் தாமரை உற்பத்தியாவதால், அந்நீர் அதற்குத் தாயாகக் கூறப்பட்டது. தயங்குவார் என்னும் பயனிலைக்குரிய எழு வாய் வருவிக்கப்பட்டது. தங்களின் - இன் சாரியை. (கஉ)

என்னசெய்யினும் அற்பன் திருந்தமாட்டா னென்பது.

எண்சீர்க்கழி நேடிலடி யாசிர்ய விருத்தம்.

நாய்வாலை யளவெடுத்துப் பெருக்கித் தீட்டி
 னற்றமிழை யெழுதவெழுத் தாணி யாமோ
 பேய்வாழுஞ் சுடுகாட்டைப் பெருக்கித் தள்ளிப்
 பெரியவிளக் கேற்றிவைத்தால் வீட தாமோ
 தாய்வார்த்தை கேளாத சகசண் டிக்கென்
 சாற்றிடினு முலுத்தகுணந் தவிர மாட்டான்
 ஈவாரை ஈயவொட்டா னிவனு மீபா
 னெழுபிறப்பி னுங்கடையா மிவன்பி றப்பே.

(ப-ரை.) நாய் வாலை - நாயினது வாலை, அளவெடுத்து-(எழுத் தாணிக்குரிய) அளவாக எடுத்து, பெருக்கி-(ஒழுங்குசெய்து) நீட்டி, தீட்டின் - (கூர் உண்டாகும்படி) தீட்டினாலும், நல் தமிழை-சிறந்த தமிழை, எழுத - எழுதுதற்கு, எழுத்தாணி ஆமோ - (அது) எழுத் தாணி யாகுமோ? (இல்லை); பேய்-பைசாசங்கள், வாழும் - சஞ்சரிக் கும், சுடுகாட்டை - புறங்காட்டை, பெருக்கி-கூட்டி, தள்ளி - (அதி லுள்ள குப்பைகளைத்) தள்ளி, (அதில்). பெரிய - பெரிதாகிய (அஃ தாவது: மிகுந்த பிரகாசம் செய்யத்தக்க), விளக்கு-தீபத்தை, ஏற்றி வைத்தால்-கொளுத்திவைத்தாலும், அது வீடு ஆமோ-அது (மனி தர் வசித்தற்குரிய) இல்லமாகுமோ? (இல்லை); (இவைபோல), தாய்

வார்த்தை - (பெற்ற) தாயின் வார்த்தைகளை, கேளாத - கேட்டு நடவாத, சகசண்டிக்கு - முரடனுக்கு, என் சாற்றிடினும் - என்ன நல்லுபதேசம் சொன்னாலும், உலுத்தகுணம் - (தனக்குள்ள) இழிகுணத்தைவீட்டும், தவிரமாட்டான் - நீங்கமாட்டான்; (இன்னும் இவன் தன்னுடைய உலோப குணத்தின் றன்மையால்), ஈவாரை - (உலகத்தில் பொருளற்றோர்க் கிரங்கிப் பொருளைக்) கொடுப்பவரையும், ஈயவொட்டான் - கொடுக்கவிடமாட்டான்; இவனும் - இப்பாவியும், ஈயான் - கொடான்; இவன் பிறப்பு - (இத்தகைய) இவனுடைய பிறப்பு, எழுபிறப்பினும் - எழுவகைப் பிறப்புக்களுள்ளும், கடையாம் - கடைப்பட்டதாகும்.

(வி-ரை.) சகசண்டி - உலகத்தில் மானமற்றவன் என்றும் பொருள் கூறலாம். எழுவகைப் பிறப்புக்களான: தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவரம்—என்பவைகளாம்.

பரத்தையை நம்பலாகாதெனல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வெம்புவாள் விழுவாள் பொய்யே
மேல்விழுந் தழுவாள் பொய்யே
தம்பலந் தின்பாள் பொய்யே
சாகிறே னென்பாள் பொய்யே
அம்பினுங் கொடிய கண்ணை
ளாயிரஞ் சிந்தை யானை
நம்பின பேர்க ளெல்லா
நாயினுங் கடையா வாரே.

(ப-ரை.) அம்பினும்-பாணத்தைக்காட்டினும், கொடிய-கொடுமையையுடைய, கண்ணை-கண்களையுடையவளாகிய பரத்தை, (ஆடவரை மயக்கவேண்டி அவர்களிடம் பொய்ந்நேயங்காட்டி மயக்கி அவ

களுக்குத் துன்பம் வந்தகாலத்தில்) வெம்புவாள் - மனம் வெதும்புவாள், விழுவாள் - (மயங்கி) விழுவாள், பொய்யே-(இவை) பொய்யான செய்கைகளே யாம்; (இன்னும் அப்போது), மேல்விழுந்து - ஆடவர்) மேல் விழுந்து, அழுவாள்-(அத்துன்பத்திற்கு மனம் வருத்தி அழுபவள்போலக்) கண்ணீர் விடுவாள், பொய்யே-(இச்செய்கையும்) பொய்யே யாகும்; (அவ் வாடவர் தன்னை மெய்யான விசுவாசமுடையவளென்று நம்புதற்குத்) தம்பலம்-(அவர்கள் வாயில் வைத்து மென்ற) எச்சிற்றம்பலத்தை, தின்பாள் - வாங்கி (அருவருப்புக்கொள்ளாது) தின்பாள், பொய்யே - (இச் செய்கையும்) பொய்யே யாகும்; (இன்னும் தன்னை நம்பி யிருக்கும் மதியற்ற ஆடவர்க்கு ஒரு ஆபத்து வந்த காலத்தில்), சாகிறேன் என்பாள் - (நானும் கூட) இறந்து உடன்கட்டடையேறுகிறேன் என்று சொல்லுவாள், பொய்யே - (இச் செய்கையும்) பொய்யேயாகும்; (ஆடவரிடம் கைப்பொருளிருக்கும்வரையில் இவ்வாறு செய்து, கைப்பொருளற்றவுடன் அவர்களைத் தூரத்துவாளாதலின்), ஆயிரஞ் சிந்தையானை - (நிமிஷநிராத்திற்குள் உறுதியற்று) ஆயிரம் எண்ணங்களைக் கருதும் அவ்வேசியை, நம்பினபேர்கள் எல்லாம் - நம்பினவர்க ளெல்லோரும், (பிறப்பால் மனிதராயிருப்பினும்), நாயினும்-(மலந்தின்னும் நாயைப்பார்த்திலும், கடையாவார் - கடைப்பிறப்புடையவ ராவார்.

(வி - னா.) பரத்தை நிலையின்றிப் பணங்கொடுத்தவரிடத்தெல்லாம் மனத்தைச் செலுத்தக் கூடியவளாதலின், அவளுக்கி ஆயிரஞ் சிந்தையாள்' என்னும் பெயர் கூறப்பட்டது. (கச)

அறிவற்றோர் செய்கை

எண்கீர்க் கழிநெலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

கிற்பத்தான் மங்கையருக் கழகு குன்றுங்
கேள்வியில்லா வரசனா லுலகம் பாழாந்

நற்புத்தி மந்திரியா லாசுக் கீனஞ்

சொற்கேளாப் பிள்ளைகளாற் குலத்துக் கீனம்
நற்புத்தி கற்பித்தா லற்பர் கேளாய்

நன்மைசெயத் தீமையுட னயந்து செய்வார்
அற்பரோ டிணங்கிவிடிற் பெருமை தாழு
மரியதவங் கோபத்தா லழிந்து போமே.

(ப - ரை.) மங்கையருக்கு - பெண்களுக்கு, கெற்பத்தால்
கருப்பத்தினாலே, அழகு - (இயற்கையாய் அமைந்திருந்த) அழ
கானது, குன்றும் - (தேகம் தளர்தல் முதலிய செய்கைகளால்
குறையும்; (அதுபோல), கேள்வி இல்லா - (நன்மை தீமைகளை
அறிந்து தீர்ப்புச் செய்தற்குரிய நெறியான) விசாரணை யில்லாத
(அஃதாவது: தன் நாட்டில் என்ன தீங்கு நடந்தாலும் கவனியாத)
அரசனால் - (கோன்முறை தவறிய) மன்னனால், உலகம் - (அவனால்
ஆளப்படும்) உலகம், பாழாம் - (செழிக்காது) பாழடையும்; து
புத்தி - கெட்ட புத்தியையுடைய, மந்திரியால் - அமைச்சனால், அ
சுக்கு - மன்னனுக்கு, ஈனம் - கேடுண்டாம்; சொல் - (தாய் தந்தை
ருடைய) வார்த்தைகளை, கேளா - கேட்டு நடவாத, பிள்ளை
ளால் - புத்திரரால், குலத்துக்கு - (அவர்கள் தோன்றிய) குல
தினுக்கு, ஈனம் - கேடாம்; அற்பர் - இழிந்தோர், நற்புத்தி - அவ
களுக்கு நல்லறிவை, கற்பித்தால் - (பெரியோர்) கற்றுக்கொடு
தால், கேளார் - கேட்டு அதன் வழியே நடக்கமாட்டார்கள்; (இ
னும்), நன்மை செய்ய-அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய, (அதற்கு
நன்றி பாராட்டாமல்), உடன் - உடனே, தீமை - தீங்கை, நயந்து
செய்வார் - விரும்பி (அவ்வாறு செய்தவர்களுக்குச்) செய்வார்கள்
அற்பரோடு (இத்தகைய) புல்லரோடு, இணங்கிவிடில் - மனம்பெ
ருந்தி நேசங் கொண்டுவிட்டால், (அவ்வாறு கொண்டவர்களுக்குத்
பெருமை தாழும் - பெருமை குறையும்; கோபத்தால் - கோபத்

வே, அரிய - செய்தற்கரிதாகிய, தவம் - தவமானது, அழிந்து
பாம் - கெட்டுப்போகும்.

(வி - ரா.) கருப்பம் மங்கலமுடையதாயினும், தேகம் பாரித்
ல் முதலிய செய்கைகளால் இயற்கை யழகு குறையுமாதலால், இச்
சய்யுளை இயற்றினோர் இவ்வாறு 'அழகு குன்றும்' என்று கூறி
னர். இதனைப் பின்வரும் அற்பர் தன்மைக்கு உபமானமாகக் கூறி
ருப்பினும், அவர் தன்மைபோலத் தாழ்வுடையதாகக் கருதலாகாது.
ராசு - தொழிலாகுபெயர். (கடு)

துன்பத்துக் குதவாதன.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தன்னுடன் பிறவாத் தம்பி தனைப்பெறாத் தாயார் தந்தை
அன்னியரிடத்துச் செல்வ மரும்பொருள் வேசை யாசை
அன்னிய வேட்டின் கல்வி மறுமனை யாட்டி வாழ்க்கை
இன்னவா மெட்டுஞ் சார்ந்த விடுக்கத்துக் குதவா வன்றே.

(ப-ரா.) தன்னுடன் - தன்னுடனே, பிறவா-பிறவாத, தம்பி-
தம்பியும், தனைப் பெறா - தனைப்பெறாத, தாயார்-மாதாவும், தந்தை-
தந்தையுமாகவும், அன்னியரிடத்து - வேற்றோரிடத்திலுள்ள, செல்வம் -
செல்வமும், அரும்பொருள் - (கைக்குக் கிடத்தற்) கரிதாகிய பொரு
ளும், (அஃதாவது: வராதவிடத்தில் கடன் கொடுத்த பொருளும்),
வேசை-பாத்தையினுடைய, ஆசை-விரும்பும், மன்னிய-பொருள்
விய, எட்டின் கல்வி-(மனப்பாடமின்றி எட்டிலெழுதிவைத்தபடிப்
படிப்பும், மறுமனையாட்டி-(தன்சொந்தமனைவியன்றி விபசாரத்தால் வந்த)
வறு மனையாளின், வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையும், (ஆகிய) இன்ன
பாம் - இத்தன்மையை யுடையனவாம், எட்டும் - எட்டு வகைகளும்,
விடுக்கத்துக்கு - துன்பம்வந்த சமயத்துக்கு, உதவா - உதவமாட்டா.

(வீ-ரை.) இதில் இருதினையும் விரவி அஃறிணை மிகுந்திருக்கும் மிகுதிபற்றி, உயர்திணைகளும் 'உதவா' என அஃறிணை முடியேற்றன. அன்று, ஏ - ஈற்றசைகள். (கச)

உரியதைச் செய்யாதவன் ஒன்றுக்கு முதவானெனல்.

எண்சீர்க் கழ்நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கருதியநூல் கல்லாதான் மூட னாகும்
கணக்கறிந்து பேசாதான் கசட னாகும்
ஒருதொழிலு மில்லாதான் முகடி யாகும்
ஒன்றுக்கு முதவாதான் சோம்ப னாகும்
பெரியோர்கண் முன்னின்று மரத்தைப் போலப்
பேசர்ம விருப்பவனே பேய னாகும்
பரிவுசொலித் தழுவினவன் பசப்ப னாகும்
பசிப்பவருக் கிட்டுண்ணுன் பாவி யாமே.

(ப-ரை.) கருதிய - (பெரியோரால் உயர்வாக) எண்ணப்பட்டதனால் - (தரும)சாஸ்திரங்களை, கல்லாதான் - படிக்காதவன், மூடனாகும் - அறிவில்லாதவ னாவான்; கணக்கு அறிந்து - (பேசவேண்டிய) முறைமையை அறிந்து, பேசாதான் - பேச அறியாதவன், கசடனாகும் - கீழ் மகனாவான்; ஒரு தொழிலும் - ஒருவேலையும், இல்லாதான் - இல்லாதவன், முகடி ஆகும் - மூதேவி யாவான்; ஒன்றுக்கும் ஒரு காரியத்துக்கும், உதவாதான் - பிரயோசனப்படாதவன், சோம்பனாகும் - சோம்பேறி யாவான்; பெரியோர்கள் - (சகல கலைகளையும் அறிந்த) மகான்களுக்கு, முன்னின்று - எதிரேநின்று, மரத்தைப் போல - அறிவற்ற விருக்டம்போல, பேசாமல் இருப்பவனே - (பேசவேண்டியவற்றைப்) பேசாம லிருக்கின்றவனே, பேயன் ஆகும் - ஊழலாசிரியனாகும்; பரிவு சொல்லி - (உள்ளன்பில்லாமல் வெள்ளிக்கு மாத்திரம்) அன்புடைய வார்த்தைகளைக் கூறி, தழுவினவன்

மிக்க நேயமுடையவன்போலப் பலரையும்)கட்டியணைத்துச் சிரித்த
மகக் காட்டினவன், பசப்பன் ஆகும் - எமாற்றுக்கார னவான்;
சிப்பவர்க்கு - பசித்திருப்பவர்க்கு, இட்டு-கொடுத்து, உண்ணான் -
உணவை) உண்ணாதவன், பாவியாம் - சண்டாள னவான்.

(வி-ரை.) பேசாமலிருப்பவன் என்பதில் இரு - துணைவினை.
பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற், செல்லா தாகுஞ்
செய்யு மென் முற்றே” (நன். வி. உக) என்னுஞ் சூத்திரவதியால்,
யர்திணை யாண்பாற்பெயர்கள் ‘ஆகும்’ என்னும் முடிபை ஏற்
பன. (கஎ)

வறுமையின் கோடுமை.

அறுசீர்க்கழி நேடி.லடி யாசிரிய விருத்தம்.

நாங்கொணு வறுமை வந்தாற் சபைதனிற் செல்ல நாணும்
வேங்கைபோல் வீரங் குன்றும் விருந்தினர்க் காண நாணும்
பூங்கொடி மனையாட் கஞ்சும் புல்லருக் கிணங்கச் செய்யும்
உங்கிய வறிவு குன்று முலகெலாம் பழிக்குந் தானே.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்குத்) தாங்க ஒண்ணு - சகிப்பதற்கரிய,
றுமை-தரித்திரம், வந்தால்-வந்தடைந்தால், (அவன்), சபைதனில்-
உயர்ந்தோர்) கூடியசபைக்கு, செல்ல-போவதற்கு, நாணும்-(தகுதி
ான ஆடையாபரணங்க ளில்லாக் காரணத்தால்) வெட்கத்தையடை
ரான்; வேங்கைபோல் - புலியின் வீரத்தைப்போன்ற, வீரம் - (அவ
றுடைய) வீரத்தன்மை, குன்றும் - குறையும்; (இன்னும் அவன்),
விருந்தினர் - விருந்தினரை, காண - பார்க்க, நாணும் - (அவர்களை
பசரிக்கும் சக்தி தன்னிடத்தி லில்லாமையால்) வெட்குவான்; பூங்
கொடி - மலர்க்கொடிபோன்ற, மனையாட்கு-மனைவிக்கும், அஞ்சும் -
யப்படுவான்; (அன்றியும் அத்தரித்திரமானது அவனை), புல்லருக்கு-
யற்பருக்கும், இணங்கச் செய்யும் - இணங்கி நடக்கச் செய்யும்;

ஒங்கிய - (அவனிடத்தே) யிருந்த, அறிவு குன்றும் - விவேகமும் அதனாற் குறையும்; உலகு எலாம் - உலகமெல்லாம், (அஃதாவது உலகத்தி லுள்ளவர்க ளெல்லோரும்), பழிக்கும் - நிந்தனை கூறும், (அஃதாவது: தூற்றுவார்கள்).

(வி - ரா.) தாங்க ஒண்ணு என்பதில் அகாம் தொக்கது வேங்கை - வீரத்தை யுணர்த்துதலின் கருத்தா வாகுபெயர். உலகு இடவாகுபெயர்; உலகத்திலுள்ள மனிதர்களை யுணர்த்தும். (கஅ)

நிலையற்றவுடம்பி னிழிவு.

கலிவிருத்தம்.

அரும்பு கோணி லதுமணங் குன்றுமோ
கரும்பு கோணிடிற் கட்டியும் பாகுமாம்
இரும்பு கோணிடிற் யானையை வெல்லலாம்
நரம்பு கோணிடி னுமதற் கென்செய்வோம்.

(ப-ரா.) அரும்பு - பூவரும்பு, கோணில்-கோணிளல், அது அவ்வரும்பானது, மணம் - வாசனையில், குன்றுமோ - குறையுமோ (குறையாது); கரும்பு-கன்னல், கோணிடிற்-கோணிளலும், (அது) கட்டியும்-(சுவையுள்ள) வெல்லக்கட்டியும், பாகும்-வெல்லப்பாகும் ஆம்-ஆகும்; இரும்பு-இரும்பானது, கோணிடிற்-வளைந்து (அங்கு வடிவ) மாளல், (அதைக்கொண்டு), யானையை-(அடங்காத) யானையையும், வெல்லலாம் - (அடக்கி) வென்றுவிடலாம்; நரம்பு கோணி டில்-தேகத்திலுள்ள நரம்புகள் கோணி ஒருவனுக்கு மாணம் வந்தால் (அவன் தேகம் ஒன்றுக்கு முதவாதாகையால்), நாம்-நாம், அதற்கு அவ்வாறானதற்கு, என் செய்வோம் - என்ன உபாயத்தைச் செய்து அதைச் சீர்ப்படுத்துவோம்? (ஒன்றும் செய்யவியலாது).

(வி-ரா.) கோணிடிற் - இதில் 'இடி' துணைவினை. அரும்பு முதலியன கோணினும் பயன்படும், மானுடதேகம் கோணிளல்

ன்றுக்கு முதவாதென்பது இச் செய்யுளின் கருத்து. நரம்பு கோணிடில் என்பதற்கு நரம்புகள் கோணித் தேகம் முடமானால் என்றும் பொருளுரைக்கலாம். (கக)

பொருளுள்ளவன் பெரியனெனல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னெடு மணியுண் டாளுற் புலையனம் கிளைஞ னென்று தன்னையும் புகழ்ந்து கொண்டு சாதியின் மணமுஞ் செய்வர் மன்னரா யிருந்த பேர்கள் வகைகெட்டுப் போவா ராயின் பின்னமா யாரோ வென்று பேசுவா ரேசுவாரே.

(ப-ரை.) பொன்னெடு-பொன்னெடு, மணி-இரத்தினங்களும், உண்டானால் - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாயிருக்குமாயின், (அவ்வாறு உண்டாகப் பெற்றவன் புலையனாயிருந்தாலும்), புலையன் தன்னையும்-அந் நீசனையும், (இவ்வுலகினர்), நம் கிளைஞன் என்று - நம்முடைய சுற்றத்தான் என்று சொல்லி, புகழ்ந்து கொண்டு- துதித்துக்கொண்டு, சாதியில் - தம்முடைய உயர்ந்த சாதியிலே, மணமுஞ் செய்வர்-(அவனுக்குக்) கவியாணமுஞ் செய்துவைப்பார்கள்; மன்னராயிருந்தபேர்கள் - (முன்னே) அரசராயிருந்தவர்கள், வகை கெட்டுப் போவாராயின் - (தம்முடைய அரசையிழந்து) தரக்கெட்டுப் போவாரானால், (அவரை முன்னே நன்றாக அறிந்திருந்தாலும்), யாரோ என்று-இவராவரோ என்று, பின்னமா - கெடுதலாக, பேசுவார் - பேசுவார்கள்; (அவ்வாறு பேசுவதுமன்றி), ஏசுவார்-(இவ்வகைத் தாழ்வோடு இவர்கள் ஏன் உயிர் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று) ஏசுவதுஞ் செய்வார்கள்.

(வி-ரை.) இரண்டாமடியிலுள்ள 'தன்னையும்' என்பதனைப் 'புலையன்' என்பதன் பின்னாக்கி, 'புலையன் தன்னையும்' எனக் கூட்டுக. (உ-0)

மாத மும்மாரி பெய்தற்குக் காரணம்.

கலிவிருத்தம்.

வேத மோதிய வேதியர்க் கோர்மழை
நீதி மன்னர் நெறியினுக் கோர்மழை
மாதர் கற்புடை மங்கையர்க் கோர்மழை
மாத மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

(ப-ரை.) வேதம் - நான்கு வேதங்களையும், ஒதிய-ஒதியுணர்ந்த
வேதியர்க்கு - அந்தணர்க்கு, ஓர் மழை - ஒரு மாரியும், நீதி மன்னர்-
சத்தியத்தையுடைய அரசரது, நெறியினுக்கு - செங்கோல் முறை
மைக்கு, ஓர் மழை-ஒரு மழையும், மாதர்-அழகு நிறைந்த, கற்புடை-
பதிவிரதா தருமத்தையுடைய, மங்கையர்க்கு - உத்தம ஸ்திரீகளுக்கு,
ஓர் மழை-ஒரு மழையுமாக, (மேகமானது உலகத்தில்), மாதம்-மாதம்
தோறும், மூன்று மழை என - மும்மாரியென்று கொண்டாடும்படி
பெய்யும் - மும்மாரி சொரியும்.

(வி-ரை.) வேதம் நான்கு: இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம்
என்பன. இச்செய்யுளால், இம் மூவகையாரின் பொருட்டே மாத
மும்மாரி பெய்யுமென்பதும், இவர்க ளின்றேல் மும்மாரி இல்லை
யென்பதும் விளங்கும். (உக)

மழைக் குறைவிற்குக் காரணம்.

இதுவுமது.

அரிசி விற்றிடு மந்தணர்க் கோர்மழை
வரிசை தப்பிய மன்னருக் கோர்மழை
புருட னைக்கொன்ற பூவையர்க் கோர்மழை
வருட மூன்று மழையெனப் பெய்யுமே.

(ப-ரை.) அரிசி - அரிசியை, விற்றிடும் - விலைக்கு விற்று
வியாபாரம் செய்யும், அந்தணர்க்கு - வேதியருக்கு, ஓர்மழை - ஒரு

மழையும், வரிசை தப்பிய-(அரசாட்சியின்) ஒழுங்கு தவறிய, மன்ன
 ருக்கு-அரசருக்கு ஓர் மழை - ஒருமழையும், புருடனை - (தனக்குத்
 தய்வமாகிய) நாயகனை, கொன்ற - பா புருஷன்மே விச்சைவைத்
 துக்) கொலைசெய்த, பூவையர்க்கு - பெண்களுக்கு, ஓர் மழை-ஒரு
 மழையுமாக, (உலகத்தில் மாரியானது குறுகி), வருடம் - வருடந்
 தோறும், மூன்று மழையென - மூன்று மாரி யென்று சொல்லிப்
 பல் வருந்தும்படி, பெய்யும் - வருஷ மும்மாரி சொரியும்.

(வி-ரை.) இச் செய்யுளால், அந்தணர் யாகாதி கருமங்களை
 விட்டு வேறு தொழில் செய்யலாகா தென்பதும், அவ்வாறு செய்
 யின் கேடுண்டா மென்பதும், அப்படிச் செய்த அவ் வந்தணர் முத
 லிய மூவகையார் பொருட்டும் உலகம் வருந்துதற் கேதுவாக, (மாத
 மம்மாரி பெய்வது நீங்கி)வருடத்துக்கு மூன்றுமழை பெய்யுமென்ப
 தும் விளங்கும். இம்மூன்று மழையாலும் உலகினுக்குப் பெருந்
 துன்பமே யன்றிப் பயனொன்றுமில்லை. ஏனெனில், தொடர்ந்த
 மழையின்றி அதிக நாட்சென்று ஒருமழை பெய்யின், சிறிது வாடா
 திருந்த பயிர்களும் அம்மழையால் வெப்ப மதிகரிக்க உடனே அழி
 யும்; மனிதர்க்குப் பலநோய்களு முண்டாம்; இப்படியே மூன்று
 மழையும் பெய்ய, முடிவில் உலகம் பெருங்கே டடைந்து பஞ்ச
 முண்டாம். ஆதலின், இம்மூன்று மழைகளும் துன்ப வடிவமான
 வகளாம். கெட்டவர்கள் பொருட்டிப் பெய்யப்படுவன வாதலால்,
 இம்மூன்று மாரியும் உலகினுக்கு விஷம்போற் கேடு செய்வன
 வாயின.

(உஉ)

பயனற்றவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருப்பதி மிதியாப் பாதஞ் சிவனடி வணங்காச் சென்னி
 திரப்பவர்க் கியாக் கைக ளினியசொற் கேளாக் காது

புரப்பவர் தங்கள் கண்ணீர் பொழிதரச் சாகாத் தேகம் இருப்பினும் பயனென் காட்டி. லெரிப்பினு மில்லை தானே.

(ப-ரை.) திருப்பதி - (வாங்கொடுக்குங் கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பதனாலே) சிறப்புற்ற புண்ணிய கேடத்திரத்தில், மிதியா - (போய்க் கோவிலை வலஞ்சுற்றி) நடவாத (மனிதனுடைய), பாதம்-அடிகளும்; சிவன் அடி - பரமசிவனுடைய திருப்பாதங்களை, வணங்கா-வணக்கஞ்செய்யாத, சென்னி - சிரசம்; இரப்பவர்க்கு-(தரித்திர மிகுதியால்) யாசிப்பவருக்கு, ஈயா - (பொருளைக்) கொடாத, கைகள்-காங்களும்; இனிய - இனிமை பொருந்திய, சொல் - நீதிச் சொற்களை, கேளா-கேட்காத, காது-செவிகளும்; புரப்பவர் தங்கள்-தன்னைக் காப்பாற்றுகின்ற தலைவர் அல்லது அரசருடைய, கண்-கண்கள், நீர் பொழிதா - நீரைச்செரிய, (ஆபத்து நோந்து அவர்கள் வருந்தக்கண்டும்), சாகா - (அவர் பொருட்டு) உயிர்விடாத, தேகம் - (ஒருவனுடைய) தேகமும்; இருப்பினும் - (உலகத்தில்) நிலைபெற்றிருந்தாலும், பயன் என் - (இவற்றால்) யாதுபயன்?, (ஒருபயனுமில்லை); காட்டில் - சுகிகாட்டில், எரிப்பினும்-(இவற்றைவைத்து) எரித்தாலும், பயன் இல்லை - பிரயோசனமில்லை.

(வி-ரை.) திருப்பதி மிதியாப் பாதம் முதலியன இருப்பதாலும் பயனில்லை; இவை மடிய இவற்றைச் சுகிகாட்டில் வைத்தெரிப்பதாலும் பயனில்லை; எனவே, மற்றவை இருவகையிலும் பிரயோசனமடையாமென்பதும், சில இருவகையிலும் பிரயோசனப் படாவிடினும் ஒருவகையிலாவது பிரயோசனப்படு மென்பதும் விளங்கும். சில இருவகையிலும் பிரயோசனப்படு மென்பதை, “யானை செத்தாலும் ஆயிரம்பொன், இருந்தாலும் ஆயிரம்பொன்” என்னும் பழமொழி நன்றாக விளக்கும். தீங்கைச் செய்யும் பாஷாணம் முதலியன புடமிட்டு மடிந்த பின் ஒருவகையில் பயனைத் தருகின்றன. ‘பயன்’ என்பதைத் தீபகமாக்கி, என், இல்லை என்னு மிரண்டிற்கும் கூட்டுக. (

ஈகையின் தன்மை.

இதுவுமது.

தன்னுட வினுக்கொன் தீந்தால் தக்கதோர் பலம தாகும்
 மின்னியல் வேசிக் கீந்தால் மெய்யினில் வியாதி யாகும்
 மன்னிய வுறவர்க் கீந்தால் வருவது மயக்க மாகும்
 அன்னியர் பரத்துக் கீந்தா லாருயிர்க் குதவி யாகும்.

(ப-ரை.) தன் உடலினுக்கு-(ஒருவன்) தன் தேகத்துக்கு, (பிரயோசனமாம்படி), ஒன்று-ஒருபொருளை, ஈந்தால்-உதவினால், (அஃதாவது: ஊட்டினால்), தக்கது - பொருத்தமுள்ளதான, ஓர்-ஒப்பற்ற, பலமது ஆகும் - பலமுண்டாகும்; மின் - மின்னலைப்போன்ற (பிரயோசமுள்ள), இயல் - சாயலையுடைய, வேசிக் கு - பரத்தைக்கு, ஈந்தால்-(பொருளைக்) கொடுத்தால், (அவ்வாறு கொடுத்துச் சேரும் அவருடைய சேர்க்கையால்), மெய்யிலே - தேகத்திலே, வியாதியாகும்-வினிதான் (அதற்குப் பிரயோசனமாக) உண்டாகும்; மன்னிய - பொருந்திய, உறவர்க்கு - சுற்றத்தார்க்கு, ஈந்தால் - (பொருளைக்) கொடுத்தால், வருவது - (அதனாலே தனக்குச்) சேர்வது, மயக்கம் ஆகும் - (எனக்குச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை, உனக்குச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்று அவர்கள் குறைகூறுவதா லேற்படும்) மனக்கலக்கமே உண்டாகும்; அன்னியர் - பிற சாதியாருடைய, பரத்துக்கு - தேகத்துக்குப் (பிரயோசனமாம்படி), ஈந்தால்-(பொருளைக்) கொடுத்தால், (அவ்வீகையானது) ஆருயிர்க்கு-நிறைந்த தன்னுடைய உயிர்க்கு, உதவியாகும் - (மறுமையில்) உதவி புரிவதாகும்.

(வி-ரை.) உடலினுக்கு-இதில் இன், உ சாரியைகள். பலமது-இதில் அது சொல்லுருபு. திருவள்ளுவர் முதலிய மகான்கள் சுற்றத்தருவுதலை உயர்வாகக் கூறியிருப்பினும், சுற்றத்தார் கிடைத்தவரையில் திருப்தியடையாமல், “எனக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை

உனக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை” என்று சொந்தம் பாராட்டி-
குறைகூறுவார்க ளாதலால், அதனால் மனக்கலக்க முண்டாகுமென்ற
அவர்களுடைய இயலைமாத்திரம் இச்செய்யுட்காரர் விளக்கிக் காட்டி-
னாரே யன்றி, அவர்களுக் கீதல் கூடாதெனக் கூறவில்லை. ஆதலின்
சுற்றத்தார்க் கீதல் நன்மையென்றே கொள்க. (உச)

வேசையரை நம்பலாகா தேனல்.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

படியி னப்பொழு தேவ தைத்திடும்
பச்சை நாவியை நம்பலாம்
பழிநமக் கென வழி மறித்திடும்
பழைய கள்ளரை நம்பலாம்
கொடு மதக்குவ டென வளர்ந்திடு
குஞ்ச ரத்தையு நம்பலாம்
குலங்கப் பேசி நகைத் திடுஞ்சிறு
குமரர் தம்மையு நம்பலாம்
கடையிலக்கம தெழுதி வைத்த
கணக்கர் தம்மையு நம்பலாம்
காக்கை போல்விழி பார்த்தி டிங்குடிக்
காணி யாளரை நம்பலாம்
நடை குலக்கியு முக மினுக்கியு
நகை நகைத்திடு மாதரை
நம்பொணு து மெய் நம்பொ ணு துமெய்
நம்பொ ணு துமெய் காணுமே.

(ப-ரை.) படியின்-(வயிற்றிற் போய்க்) கலந்தால், அப்பொழுதே
(கலந்த) அச்சமயத்திலேயே, வதைத்திடும் - (உண்டவரைக்) கொள்
லும், பச்சை நாவியை-(சுத்திசெய்யாத) பச்சைப் பாஷாணத்தையும்
நம்பலாம்-நம்பி உட்கொள்ளலாம்; பழி நமக்கு என - பாவம் நமக்கே

சொந்தமென்று, (அதாவது பழிக்கஞ்சாது), வழிமறித்திடும் -
 வழிமறித்துக் (கொள்ளையடிக்கும்), பழைய - பழமையாகிய, (அலி
 வது திருட்டில் கைதேர்ந்தவர்களாகிய), கள்ளரை-திருடரையும்,
 ம்பலாம் - நம்பி உறவு கொள்ளலாம்; குவடு என - மலையைப்போல்,
 ளர்ந்திடும்-வளர்வதும், கொடும்-கொடுமை தங்கியதும், மதம்-மதம்
 டித்ததுமாகிய, குஞ்சரத்தையும் - யானையையும், நம்பலாம் - நம்பி
 தனிடத்தே நெருங்கலாம்; குலுங்க - (தேகம்) குலுங்க, பேசி-
 பசப்பு வார்த்தைகளைப்) பேசி, நகைத்திடும் - (உள்ளன் பில்லாமல்
 றரை ஏமாற்றுதற்காகச்) சிரித்து நேயங்கொள்ளும், சிறு குமரர்
 ம்மையும்-சிறிய இளைஞரையும், நம்பலாம்-நம்பி நேசிக்கலாம்; கடை
 லக்கமது-(தாம் விரும்பிக்கேட்டதைக் கொடாத குடிகளைக் கெடுத்
 ற்குப் பலவிதமான பொய்த்தீர்வைகளை ஏற்படுத்தித்) தாழ்மை
 ன மோசக்கணக்கை, எழுதிவைத்த - எழுதி (அக் குடிகள்பேரில்
 க்கிகட்டி) வைத்த, கணக்கர் தம்மையும்-கிராமக் கணக்கர்களையும்,
 ம்பலாம்-(ஒரு சமயத்தில்) நம்பலாம்; காக்கைபோல்-(ஒரே விழி
 யக்கொண்டு இரண்டு பக்கத்தும் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ளும்)
 க்கையைப்போல, விழி - கண்களால், பார்த்திடும் - (கதிரறுப்புக்
 லத்தில்) அங்குமிங்கும் பார்த்துக் கெங்காவல் புரிந்து பயிரிடுங்
 டிகளுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய ஆதாயமும் கிடைக்க
 வாட்டாமற் செய்யும், குடிக்காணியாளரை - (பயிரிடுங்) குடிகளை
 ளரும் காணியாட்சிக்காரரையும், நம்பலாம்-நம்பி அவர்களைச்சார்ந்து
 ழலாம்; நடை-நடையை, குலுக்கியும்-குலுக்கி நடந்தும், முகம்-
 கத்தை, மினுக்கியும்-(எண்ணெய் மஞ்சள் முதலியன பூசி) மின்
 ம்படி செய்தும், நகை-பற்களால், நகைத்திடும்-நடிப்பாகச் சிரித்து
 டவரை மயக்கும், மாதரை - பரத்தையரை, நம்ப ஒண்ணுது நம்ப
 ண்ணுது நம்ப ஒண்ணுது-நம்பலாகாது, நம்பலாகாது, நம்பலாகாது;
 அவ்வாறு நம்பினால் நிச்சயமாகக் கேடுவரும்); மெய் மெய் மெய்-

இஃது உண்மை, உண்மை, உண்மை; காணும்-(அறிவுடையோரே!)
இதனை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

(வி-ரை.) னாவி, கள்ளர், காணியாளர் என்பவற்றில் இழிவு
சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. 'நம்பொணுது மெய்' என்ற வாக்கிய
தொடர்கள் முறையே மாற்றப்பட்டன. நம்ப ஒண்ணுது-இதில் அ
ரந் தொக்கது. ஒண்ணுது-கெடுதல் விகாரத்தால் ஒணுது என்றயது
பரத்தையரை நம்பலாகாதென்பதை வலியுறுத்தற்பொருட்டு, "அ
நிலை பொருணிலை" (நன். பொ. சச) சூத்திர விதிப்படி, 'நம்பொ
ணுது மெய்' என்றதொடர் மும்முறை அடுக்கிவந்தது. இச்செய்யுளில்
'பழிநமக்கென வழிமறித்திடு பழையகள்ளரை நம்பலாம்' என்பதை
'பழிநமக்கென வழிமறித்திடு பழையநீலியை நம்பலாம்' என்ற
பாடமோதி, 'ஒரு வணிகனை வழிமறித்துக் கொன்ற பழையனார்
நீலியையும் நம்பலாம்' என்று பொருளுரைப்பாரு முளர். இக்கதை
பிரசித்தியுடைய தன்றாகலானும், 'பழையநீலி' என்பதற்குப் பழைய
னார் நீலியென்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தா தாகலானும், இ
கருத்தைத் தள்ளி நீலி யென்பதைத் கள்ளர் என மாற்றிப் பொரு
ளுரைக்கப்பட்டது. இக்கருத்து, இந்நூலில் இதற்கு முன்னர் வ
துள்ள, "ஆலகால" என்னுஞ் செய்யுளில், 'கள்ளர் வேடர் மறவரை
நம்பலாம்' என்ற கருத்திற் கிசைந்திருத்தலை உய்த்துணர்ந்து கொள்

கற்பில்லாப் பேண்டிரியல்பு.

கலிவிருத்தம்.

வண்டுக ளிருந்திடிந் மதுவை யுண்டிடுந்
தண்டமி ழிருந்திடிந் சங்கஞ் சேர்ந்திடுந்
குண்டணி யிருந்திடிந் கோள்கள் மிஞ்சிடும்
பெண்டுக ளிருந்திடிந் பெரிய சண்டையாம்.

(ப-ரை.) வண்டுகள் - தும்பிகள், இருந்திடின் - (ஒருசேலை
 லே) கூடியிருந்தால், மதுவை - அச் (சேலையிலுள்ள) தேனை,
 ண்டிடும் - உண்டு இனிமையாக வாழும்; தண் தமிழ் - குளிர்ந்த
 ிழ், இருந்திடின்-(ஒரு நகரில்) தங்கியிருக்குமானால், (அத் தமிழ்க்
 ல விருத்தியினாலே), சங்கம் சேர்ந்திடும் - (வித்வான்களுடைய)
 ட்டம் சேரும்; குண்டணி-பின் புறணி கூறுவோன் (அஃதா
 து: புறங்கூறுவோன்), இருந்திடில்-ஒரிடத்திலிருந்தால், (அங்கே)
 கள்கள்-பொய்ம்மொழிகள், மிஞ்சிடும்-அதிகரிக்கும்; பெண்டுகள்-
 ற்பில்லாத பெண்கள், இருந்திடில் - ஒரிடத்திலிருந்தால், (அவர்க
 ள் ஒருவரோடொருவர் இணங்கியிராக் காரணத்தாலே), பெரிய
 ண்டையாம் - மிகுந்த சண்டையுண்டாகும்.

(வி-ரை.) குண்டணி-பின்புறணி; இஃது ஆகுபெயராய்
 தனை யுடைய மனிதனை யுணர்த்திற்று. (உசு)

உயிருள்ளவரை தமக்குரிய பொருளைக் கோடாதோர்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ற்புடை மாதர் தேகங் கவரிமான் மயிரின் கற்றை
 வற்புறு வேங்கை யின்றோல் வீரன்கை வெய்ய கூர்வேல்
 ற்பர்தம் பொருள்க டாழு மவரவ ரிறந்த பின்னே
 ற்பலர் கொள்வா ரிந்தப் பாரினி லுண்மை தானே.

(ப-ரை.) கற்புடை - (தம்முடைய நாயகர் தவிரப் பிறர் தீண்
 ப்பெறாத) கற்பினையுடைய, மாதர் - பெண்களுடைய, தேகம் -
 தகத்தையும், கவரிமான் - கவரிமானுடைய, மயிரின் கற்றை - மயி
 ற் தொகுதியாகிய சாமரையையும், வெற்புறு-மலையிலே பொருந்தி
 றாசஞ்செய்கின்ற, வேங்கையின் - புலியினுடைய, தோல் - தோலை
 ம், வீரன் - சூரனுடைய, கை-கரத்திலுள்ள, வெய்ய - வெவ்விய,
 றர்-கூர்மை தங்கிய, வேல் - வேலாயுதத்தையும், அற்பர்தம்-(ஈயாத)

அற்பர்களுடைய, பொருள்கள் தாமும் - பொருள்களையும், அவர்- (இவற்றிற் குரியோராகிய) ஒவ்வொருவரும், இறந்த பின்னே மரணமான பின்னரே, பற்பலர் - அநேகர், கொள்வார் - யாதொரு தடையுமின்றிக் கைக்கொள்வார், இந்தப் பாரினில்- இவ்வலகத்திற் உண்மை - (இவ்வாறு கொள்ளுதல்) மெய்யாகும்.

(வி-ரை.) உயர்திணை மிகுந்திருத்தல் பற்றி இருதிணைகளுக்கலந்து உயர்திணைமுடிபை ஏற்றன. இறந்த பின்னரே பற்பலர் கொள்வாரெனவே, உயிருள்ளவரை ஒருவராலும் வெளவுதல் முடியாதென்பதாயிற்று. கற்புடைய மாதர் தேகம் பிறர் தீண்டப் பெறாததாயினும், அவர்கள் இறந்தபின் அத்தேகத்தைப் பலரும் தொட்டுத் தூக்கிச் சுகொடு சேர்த்துவருவர்; பின் அது பிணஞ்சும் நீசன் வசமாகிவிடும். இவ்வாறே கவரிமான், வேங்கை ஆகியவற்றிற்கும் அற்பருக்கும் நேரும். நன்மை தீமைகள் ஆன்மாவுக்கே யன்றித் தேகத்துக் கில்லையாதலின், ஆன்மா நீங்கியபின் தேகம் எவ்வாறாயினும் கற்புடைய மாதரின் கற்புக்குக் கேடொன்று மில்லை. கவரிமான் உயிருள்ளவரை தன்னுடைய உரோமங்களில் ஒன்றையேனும் இழக்க மனம் பொருந்தாது; ஓர் உரோமம் முள்ளில் சிக்கிக்கொள்ளினும் அதனை இழுத்தால் அதற்குச் சேதமுண்டாமெனக் கருதி அவ்விடத்திலேயே நின்று மடிவது அதன் சுபாவம். (உள)

தாழ்ந்தோர் பொருள் பெருமை யடையாதேனல்.

இதுவுமது.

வீணர்ப்புண் டாலுந் தங்கம் வெறும்பொய்யா
மேற்பூச் சென்பார்
பூணுவார் தராப்பூண் டாலும் பொருந்திய
தங்க மென்பார்

காணவே பனைக்கீழாப்பாற் குடிக்கினுங்
கள்ளே யென்பார்
மாணுலகத்தோர் புல்லர் வழங்குரை
மெய்யென்பாரே.

(ப-ரை.) வீணர் - (பயனற்றவர்களாகிய) ஏழைகள், தங்கம்
ண்டாலும் - பொன்னுபரணங்களை யணிந்தாலும், மாண் - பெரு
ம தங்கிய, உலகத்தோர் - உலகத்திலுள்ள மதிசூறையற்ற மனிதர்,
வறும்-பயனற்ற, பொய்யாம் - பொய்த்தன்மை நிறைந்த, (அஃ
வது போலித்தன்மையாகிய), மேற்பூச்சு என்பார் - மேலே மாத்
ரம் தங்கம் பூசப்பெற்ற தாழ்ந்த உலோக நகையென்று கூறுவர்;
ணுவார் - பொன்னுபரணம் தரிக்கத்தக்க தனவந்தர்கள், தரா -
த்தலை நகைகளை, பூண்டாலும் - அணிந்தாலும், பொருந்திய -
யர்வுற்ற, தங்கம் என்பார் - தங்க நகையென்று கூறுவார்; காண -
லருங் காணும்படி, பனைக்கீழ் - பனைமரத்தடியிலிருந்து, ஆப்பால் -
சுவின் பால், குடிக்கினும்-குடித்தாலும், கள்ளே என்பார் - மதுவே
ன்று கூறுவார்கள்; புல்லர் - கீழ்மக்கள், (சற்று தனமுடையவர்
ராயிருந்தால்), வழங்கும்-உரை-(அவர்கள்) சொல்லும் பொய் வார்த்
தகளையும், மெய் என்பார் - உண்மையென்று சொல்லுவார்கள்.

(வி - ரை.) தங்கம், தரா என்பன காரண வாசுபெயர்கள்;
வை இவற்றாலாகிய நகைகளை யுணர்த்தின. மேற்பூச்சு - தொழி
வாசுபெயர்; இதுவும் ஆபரணத்தை யுணர்த்திற்று. பித்தலை - செம்
ம் நாகமும் கலந்த உலோகம். (உஅ)

விரையில் அழிந்துபோகத்தக்கவை.

இதுவுமது.

பப்பிலாக் குமரி வாழ்க்கை முனையிலா வரசன் வீரங்
பப்பிலா வீணந்த பூமி கரையிலா திருந்த வேளி

கோப்பிலாண்கொண்டகோலங் குருவிலாண்கொண்ட ஞான
ஆப்பிலாச்சகடு போல வழியுமென் றுரைக்க லாமே.

(ப-ரை.) மூப்பு இல்லா - (தனக்கு) மூத்தோரில்லாத, (அவ
தாவது: தனக்கு மூத்த ஒருவருக்குள் அடங்கி வாழாமல் சுயேச்சை
யாக வாழ்கின்ற), குமரி - இளம் பெண்ணினுடைய, வாழ்க்கை
வாழ்வும்; முனை இல்லா - கோபமில்லாத, அரசன் - மன்னனுடைய
வீரம் - வீரமும்; காப்பு இல்லா - காத்தவில்லாத, விளைந்த பூமி
நெல்விளைந்த நிலமும்; கரை இல்லாது இருந்த-வலிய கரையில்லா
விருந்த, ஏரி - குளமும்; கோப்பு இல்லாண் - பெருமையையுடைய
ஐசுவரியம் தன்னிடத்தி லில்லாதவன், கொண்ட-செய்துகொண்ட
கோலம் - இடம்பமான அலங்காரமும்; குரு இல்லாண் - (ஞானே
தேசம் செய்யும்) ஆசிரியனில்லாதவன், கொண்ட - தானே க
றுக்கொண்ட, ஞானம்-கல்வியறிவும், (வலியற்றனவாதலின்), ஆப்
பு இல்லா - அச்சாணியில்லாத, சகடுபோல - வண்டில்போல, அழியு
என்று - (நிச்சயமாக) அழிந்துபோமென்று, உரைக்கலாம் - சொல்
லாம்.

(வி-ரை.) மூப்பு, கோப்பு என்பன ஆகுபெயர்கள். (உ-க)

விரைவில் உயிரிழப்பவர்,

இதுவுமது.

அரவினை யாட்டு வாரு மருங்களி றாட்டு வாரும்
இரவினிற் றனிப்போ வாரு மெறியுநீர் நீந்து வாரும்
விரைசெறி குழலி யான வேசியை விரும்பு வாரும்
அரசனைப் பகைத்திட் டாரு மாருயி ரிழப்பர் தாமே.

(ப-ரை.) அரவினை - சர்ப்பத்தை, ஆட்டுவாரும் - ஆட்டுகின்
டாம்பாட்டிகளும்; அரும் களிறு சமீபத்தில் நெருங்குவதற்கரிதாகி

ரையை, ஊட்டுவாரும் - உண்பிக்கின்ற (அஃதாவது: உணவுட்டி-
க்கின்ற) பாகரும்; இரவினில் - இராக்காலத்தில், தனி - துணை
யி) ஒன்றியாக, போவாரும் - பிரயாணஞ் செல்வாரும்; எறியும்-
கவாற் கரையைமோதுகின்ற, நீர் - நீரையுடைய குளத்தில்,
வாரும் - நீந்திச் செல்வாரும்; விரை செறி - வாசனை நிறைந்த,
பிரயான-கூந்தலையுடையவளான, வேசியை-பரத்தையை, விரும்பு
ம்-விரும்பி நேசக் கொள்வாரும்; அரசனை-(தம்மை ஆளுகின்ற)
னை, பகைத்திட்டாரும் - பகைத்துக்கொண்டவர்களும், ஆர்
- நிறைந்த உயிரை, இழப்பர் - இழந்துவிடுவார்கள்.

(வி-ரை.) சர்ப்பத்தை எவ்வளவு அன்போடு வளர்த்தாலும் சம
ந் கடித்துக் கொல்லும்; “பாம்பொடு பழகேல்” என்பது ஓளவை
யு. தன்னை விருப்பத்தோடு வளர்க்கும் பாகரை யானே நிச்சயமாக
சமயத்தில் கொன்றுவிடும்; “யானே அறிந்தறிந்தும் பாகனையே
லும்” என்பது (நாலடியார்) முதுமொழி. இரவில் தனித்துச்
வார்க்குத் திருடர் முதலியவர்களால் அபாயம் நேரும்; “அஞ்
ந் றனிவழியே போகவேண்டாம்” என்பது மூதாட்டியுரை.
வதில் மிகத் தேர்ச்சி யுடையவராயினும் வெள்ளத்தில் நீந்துவோ
மரணஞ் சம்பவிப்பது திண்ணம்; “நீர்விளையாடேல்” என்பது
யவள் சொல். பரத்தையரிடத்தில் பல துஷ்டரும் வருவார்க
லின் அவர்கள் பகை கொள்வதாலும், நோய் முதலியவற்றாலும்
களை நேசிப்பவர்க்கு மரணம்வரும்; “மைவழியார் மனையகல்”
பது ஓளவை வாக்கு. அரசனைப் பகைப்பவர்க்கும் உடனே கேடு
; “அரசன் அன்றொறுக்கும்” என்பது முதுமொழி. (௩௦)

எதுவும் விதியின்படியே நடக்குமெனல்.

இதுவுமது.

வது வந்த போது மனந்தனின் மகிழ வேண்டாந்
வது வந்த தானற் றளர்வரோ தக்கோர் மிக்க

ஊழ்வினை வந்த தானு லொருவரால் விலக்கப் போமோ
ஏழையா யிருந்தோர் பல்லக் கேறுதல் கண்டி லீரோ.

(ப-ரை.) (உலகிலுள்ளவர்களே!) வாழ்வது - (உயர்ந்த) வாழ்
வானது, வந்தபோது-வந்து சேர்ந்த சமயத்தில், மனந்தனில்-மனத்
தில், மகிழ்வேண்டாம்-(அது நிலையற்றதாதலின் அதன்பொருட்டு)
மகிழ்ச்சி யடையவேண்டாம்; (அதுபோலவே, தாழ்வு வந்தபோதும்
தளர்ச்சி யடையவேண்டாம்); தாழ்வது-அத்தாழ்வானது, வந்ததானால்
வந்து சேருமானால், தக்கே கார்-(அறிவுடைய) மேலோர், தளர்வரோ-
தளர்ச்சி யடைவார்களோ? (விதிப்பயனென்று நினைத்துத் தளரா
திருப்பார்: நன்மை தீமை யிரண்டும் விதிப்படியே வருமாதலின்);
மிக்க-மிகுதியான, ஊழ்வினை-(நன்மை தீமைக்குரிய) அப்பழவினை
யானது, வந்ததானால்-வந்து நன்மையோ தீமையோ ஏற்படுமானால்,
(அவை), ஒருவரால்-ஒரு மனிதரால், விலக்க-நீக்க, போமோ-அகலு
மோ? (அகலமாட்டா); ஏழையா யிருந்தோர்-(முன்னே) தரித்திரர
யிருந்தவர், பல்லக்கு ஏறுதல் - (ஊழ்வினை வசத்தால்) பல்லக்கேறு
தலை, கண்டிலீரோ - (நீர்) பார்த்திலீரோ?

(வி-ரை.) 'உலகிலுள்ளவர்களே' என்னும் விளி வருவிக்கப்
பட்டது. 'வாழ்வு வந்தால் மகிழ்வேண்டாம்' என்பதற்கேற்ப, 'தாழ்வு
வந்தால் தளர்வேண்டாம்' என்பதும் உரையில் வருவித் துரைக்கப்
பட்டது. 'கண்டிலீரோ' என்பதற்குமுன் 'நீர்' என்னும் தோன்ற
எழுவாயும் வருவிக்கப்பட்டது. நன்மை தீமையிரண்டையுஞ் சமமாக
வெண்ணி அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது இச்செய்யுட் கருத்து. ( )

பயனற்ற உறவு.

எழுகீர்க்கழ் நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
பருப்ப தங்கள்போ னிறைந்திடு நவமணிப்
பலன்க னைக்கொடுத் தாலும்

வீருப்ப நீங்கிய கணவரைத் தழுவுதல்
 வீண தாம்விரை யார்ந்த
 குருக்கொள் சந்தனக் குழம்பினை யன்பொடு
 குளிர் தரவணிந்தா லும்
 செருக்கு மிஞ்சிய வற்பர்தந் தோழமை
 செய்வ திங்கா கா தே.

(ப-ரை.) பருப்பதங்கள் போல் - மலைகளைப்போலக் (குவியல் குவியலாக), நிறைந்திடும் - அதிகரிக்கும், நவமணி - ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களின், பலன்களை - இலாபங்களை, கொடுத்தாலும் - உதவினாலும், வீருப்பம் நீங்கிய-(மனத்தில்) அன்பில்லாத, கணவரை-நாயகரை, தழுவுதல்-(ஒரு பெண்) கூடிவாழுதல், வீணதாம்-பயனற்ற வாழ்க்கையாம்;(அதுபோல அற்பர்), விரை ஆர்ந்த-வாசனை நிறைந்த, குருக்கொள் - (நல்ல) நிறத்தைக்கொண்ட, சந்தனக் குழம்பினை - சந்தனக் குழம்பை, இன்பொடு - (நடிப்பான) அன்புடனே, குளிர் தர - (தேகத்தில்) குளிர்ச்சி யுண்டாகும்படி, அணிந்தாலும் - பூசிப்பொய்ந்நேயம் பாராட்டினாலும், செருக்கு மிஞ்சிய - (மனத்திலே) அகங்கார மிகுந்த, அற்பர் தம் - அப் புலவருடைய, தோழமை - உறவை, செல்வது - (ஒருவர் தமக்கு) உண்டாக்குவது, (அஃதாவது: அவர் நேயத்தைக் கொள்வது), இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஆகாது - கூடாது.

(வி-ரை.) நவ ரத்தினங்களாவன: கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைரீரியம், வைரம் என்பன. "காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு பட்டதே யின்பம்" என்று மூதாட்டி கூறியபடி, மனைவி புருடன் ஆகிய இருவரும் மனமொத்து வாழ்தலே சிறப்புடைத்து; இருவரும் ஒருவரேனும் இதற்கு மாறாக வீருப்பின் பயனில்லயாதலின், அன்பற்ற நாயகரைச் சேர்ந்து வாழ்தல் வீணென்று இச்செய்யு ளாசிரியர் கூறினர். (௩௨)

அற்பரியல்பு.

கலிவிருத்தம்.

பெருத்திடு செல்வமாம் பிணிவந் துற்றிடில்
உருத்தெரி யாமலே யொளிம முங்கிடும்
மருத்துள தோவெனில் வாகடத்திலை
தரித்திர மென்னுமோர் மருந்திற் றீருமே.

(ப-ரை.) (அற்பருக்கு), பெருத்திடு - அதிகரிக்கும், செல்வமாம்- செல்வமாகிய, பிணி-நோயானது, வந்து உற்றிடில்-வந்து கூடினால், (அப்பிணியின் செய்கையாலே), உரு-(அவர்களின் முன்னே எதிர்ப்பட்டவருடைய) வடிவம், தெரியாமல்-(பலநாள் பழகியிருந்தாலும்) தெரியாதபடி, ஒளி - (அவர்களுடைய) கண்ணொளியானது மழுங்கிடும்-குறையும்; (அஃதாவது: அச்செல்வச் செருக்கால் எதிர்ப்பட்டவரோடு வார்த்தை யாடாது அறியாதவர்போற் செல்வர்); மருந்து-(இவ்வாறு கண்ணொளியை மழுக்கிய அச்செல்வமாகிய பிணிக்கு) அவுடதம், உளதோ எனில்-இருக்கின்றதோ என்று ஆராயின், வாகடத்து-வைத்திய சாஸ்திரங்களில், இல்லை-கிடையாது; (பின்னை எதனால் இது தீருமெனில்), தரித்திரம் என்னும்-வறுமையென்கிற, ஓர் - ஒப்பற்ற, மருந்தின் - அவுடதத்தாலேயே, தீரும் - அகலும்.

(வி-ரை.) செல்வம் அற்பருக்குக் கெட்ட குணத்தை உண்டாக்குகிறபடியால், அது பிணி யென்று கூறப்பட்டது. “இயல்பினும்...” (நன். உயி. பு.) கரு என்னுஞ் சூத்திரவிதிபற்றி, “உருத்தெரியாமலே” என்பதில் வலி மிக்கது. மருத்து-மருந்து என்பதன் வலித்தல் விகாரம். (கூ.க.)

வேசையர் நெஞ்சக் கருத்தை அளவிட முடியாதேனல்.

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அத்தியின் மலரும் வெள்ளை யாக்கைகொள் காக்கைதானும்
பித்தர்தம் மனமு நீரிற் பிறந்தமீன் பாதந் தானும்

அத்தன்மால் பிரம தேவ னுள்ள விடப்பட்ட டாலுஞ்
சித்திர விழியார் நெஞ்சந் தெளிந்தவ ரில்லை கண்டீர்.

(ப-ரை.) அத்தியின்-அத்தி மரத்தினுடைய, மலரும் - பூவும்,
வெள்ளை-வெண்மை நிறம்பொருந்திய, யாக்கை - உடம்பை, கொள்-
கொண்ட, காக்கைதானும்-காக்கையும், பித்தர்தம்-பைத்தியங் கொண்-
டவர்களுடைய, மனமும் - மனக்கருத்தும், நீரில் பிறந்த - ஜலத்தி-
லுண்டாகிய, மீன் - மீனினுடைய, பாதந்தானும் - பாதமும், அத்த
னால் - சிவனாலும், மாலால் - விஷ்ணுவாலும், பிரமதேவனால் - பிரம
தேவனாலும், அளவிடப்பட்டாலும்-(ஒருசமயம்) ஆராய்ந்து அளவிட்-
டறியப்பட்டாலும், சித்திரம் - அழகுவாய்ந்த, விழியார் - கண்களை
யுடைய பாதத்தையரது, நெஞ்சம் - மனக்கருத்தை, தெளிந்தவர்-(அத்
தேவர்களுள்ளும்) நிச்சயித் தறிந்தவர்கள், இல்லை - ஒருவருமில்லை.

(வி-ரை) சிவன் முதலிய முத்தேவர்களால், உலகத்தவர் அறிய
முடியாத அத்திமலர் முதலியன ஒருசமயம் அளவிட் டறியப்பட்ட
போதிலும், பாதையை நெஞ்சத்தை அளவிட்டறிதல் அவராலும்
முடியாதென்பது இச்செய்யுளின் கருத்து. 'ஆல்' என்னும் மூன்ற
னுருபு மூன்றிடத்தும் கூட்டப்பட்டது. கண்டீர்-ஒருவகை அசை.

அற்பர், துர்ப்போதனையால் சிநேகத்தைக்
கைலிவோ ரென்பது.

இதுவுமது

சொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுத்தோழமையிகழ்வார்புல்லர்
நல்லவர் விசாரி யாமற் செய்வரோ நரிசொற் கேட்டு
வல்லரி யெருதுங் கூடி மாண்டதோர் கதையைப் போலம்
புல்லிய ரொருவ ராலே போகுமே யற்பர் நேசம்.

(ப-ரை.) புல்லர் - அற்பர், சொல்லுவார் - (துர்ப்போதனை)
சொல்பவருடைய, வார்த்தை கேட்டு-(மித்திரபேதமான) வார்த்தை

களைக் கேட்டு (நன்றாக விசாரியாமல்), தோழமை - ஒருவருடைய சிநேகத்தை, இகழ்வார் - இகழ்ந்து அவர்க்குத் தீங்குசெய்வார்; நல்லவர் - (நட்பின் தன்மையை அறியும்) நற்குணமுடையார், (ஒருவர் தம் சிநேகிதர்மீது பிழை கூறினும்), விசாரியாமல் - (அதைப் பற்றி நன்றாக) விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல், செய்வரோ - (சிநேகிதர்க்குத்) தீங்கு செய்வாரோ? (ஒரு நாளும் செய்யமாட்டார்கள்: அற்பனே அவ்வாறு செய்வார்கள்); அற்பர் நேசம் (மேற்கூறிய) புல்லருடைய நேசம், (இன்னும் எப்படிப்பட்டதெனில்), வல் அரிவலிய ஒரு சிங்கமும், எருதும் - (ஒரு) காளையும், கூடி - உறவு பூண்டு, (ஒரு நரி அச் சிங்கத்துக்குச்செய்த தூர்ப்போதனையாலே), மாண்டதோர் - (அவ்வெருது அப்புலியால்) இறந்ததாகிய ஒரு, கதையைப்போல - சரித்திரத்தைப்போல, புல்லியர் ஒருவராலே - (மித்திரபேதஞ் செய்யும்) அற்பரொருவராலே, போகும்-நீங்கிவிடும்.

(வி-ரை.) நரியின் சொல்லைக் கேட்டுச் சிங்கம் எருதைக் கொன்ற கதை பஞ்சதந்திரம் மித்திரபேதத்தி லுளது. (கூடு)

வைதல் இன்பமாகுதல்.

கலவிருத்தம்.

கதலி வீரர் களத்திடை வையினுங்
குதலை வாயிற் குழவிகள் வையினும்
மதினோ னேய மடந்தையர் வையினும்
இதழு றச்செவிக் கின்பம் வினையுமே.

(ப-ரை.) களத்திடை-போர்க்களத்தினிடத்திலே, கதலி-விருதுக் கொடியையுடைய, வீரர் - சேனாவீரர், வையினும்-(ஊக்கத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு ஒருவரை) வைதாலும்; குழவிகள் - குழந்தைகள், குதலைவாயின் - (சொல் நிரம்புதலில்லாத) குதலை மொழிகளையுடைய வாயினாலே, வையினும்-(இளம்பருவத்தில்) வைதாலும்;

மதிகொள் - (இல்லறவியலை நடத்தத்தகுந்த) அறிவைக்கொண்ட, நேயம்-விசுவாசம் பொருந்திய, மடந்தையர்-மனைவியராகிய பெண்கள், வையினும் - (பிணக்குக் காலத்தில்) வைதாலும், (இவையெல்லாம்), செவிக்கு-அவருடைய செவிகளுக்கு, இதம் உற-நன்மையாகப் பொருந்துவதனாலே, இன்பம் விளையும்-இனிமை யுண்டாகும்.

(வி-ரை.) போர்க்களத்தில் வீரர் தம்சேனையில் ஒருவரை வைதலால், அவர்க்கு மிக்க ஆத்திரமுண்டாக, அதனால் அவர் வன்மையோடு யுத்தம்புரிந்து வெற்றிபெறுவராதலின், அதனை இனிமையாகவே கொள்வர். பிள்ளைகள் எவ்வாறு வையினுந் தந்தையர்க்கு அது மிக்க மனக்களிப்பையே தரும்; “சூழலினிதி யாழினி தென்பர்தம் மக்கள், மழலைச்சொற் கேளா தவர்” என்பது திருக்குறள். ஊடற்காலத்தில் மனைவியர் வைதலைக் கணவர் இனிமையாகக் கொள்ளுதலும் இயற்கை.

புத்தியுள்ளவனே பலவானெனல்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசீரிய விருத்தம்.

புத்திமான் பலவா னாவான் பலமுளான் புத்தி யற்றால் எத்தனை விதத்தி னாலு மிடரது வந்தே தீரும் மற்றொரு சிங்கந் தன்னை வனமுயல் கூட்டிச் சென்றே உற்றதோர் கிணற்றிற் சாயல் காட்டிய கதையை யோர்வீர்.

(ப-ரை.) புத்திமான் - புத்தியையுடையவன், (தாழ்ந்தவனாயிருந்தாலும்), பலவான் ஆவான்-(தன் புத்தி துட்பத்தால்) பலமுடையவனாவான்; பலம் உள்ளான் - (இயற்கையில்) பலமுடையவன், (உருவத்தில் பெரியவனாயிருந்தாலும்), புத்தி அற்றால் - (தனக்குரிய) புத்தியை இழந்தால், எத்தனை விதத்தினாலும் - (அவன் செய்யும்) எத்தனையோ வகையான சாமர்த்தியமான செய்கைகளாலும், இடரது - துன்பமானது, வந்தே தீரும் - (இவனுக்கு) நிச்சய

மாகவரும்; (புத்தியுள்ளவர்களே!), ஒரு சிங்கத்தனை-(வீரமுள்ள) ஒரு சிங்கத்தை, வனம் - காட்டிலுள்ள, முயல் - (ஒரு சிறிய) முயலானது, கூட்டிச் சென்று - (உபாயமாக) அழைத்துச் சென்று, (அதற்கு), உற்றதோர்-(ஆழம்) பொருந்தியதாகிய ஒரு, கிணற்றில்-கூபத்தில், சாயல் காட்டிய - (அதன்) பிரதிபிம்பத்தைக் காண்பித்து அதனை அதிற் பாயும்படி செய்து கொன்ற, கதையை-சரித்திரத்தை, ஓர்வீர் - ஆராய்ந்து (இவ்வுண்மையை) உணர்வீராக.

(வி-ரை.) மற்று-அசை. வந்தே-ஏகாரம் தேற்றம். காட்டிய கதை-என்பதில், 'அதனை அதிற் பாயும்படி செய்து கொன்ற' என்னும் சொற்கள் இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. 'ஓர்வீர்' என்பதற்கேற்ப, 'புத்தி யுள்ளவர்களே!' என்னும் விளியும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சிங்கத்தை முயல் கிணற்றில் வீழ்த்திக் கொன்ற கதை பஞ்சதந்திரம் மித்திரபேதத்தி லுள்ளது. (௩௭)

மானமுள்ளோ ருயர்வு.

இதுவுமது

மானமுள்ளோர்க டன்னோர் மயிரறி னுயிர்வா ழாத கானுறு கவரி மான்போற் கனம்பெறு புகழே பூண்பார் மானமொன் றில்லார் தாமு மமுங்கலாய்ச் சவங்க லாகி னனமாங் கழுதைக் கொப்பா விருப்பர் துண்மை தானே.

(ப-ரை.) மானம் உள்ளோர்கள் -. (உலகத்தில்) மானமுடைய வர்கள், தன்-தன்னுடைய, ஓர் - ஒரு, மயிர் அறின்-உரோமம் அறுபடினும், உயிர் வாழாத - உயிருடனிராத (அஃதாவது: மடிகின்ற), காண் உறு - காட்டிற் பொருந்திய, கவரிமான்போல் - கவரிமான்போல, (மானம் போருமிடத்து உயிரைவிட்டேனும்), கனம் பெறு-உயர்வைப் பெறுகின்ற, புகழே - கீர்த்தியையே, பூண்பார் - தேடி ஆபரணமாக அணிவார்கள்; மானம் - வெட்கம், ஒன்று - சிறிதும்,

இல்லார்-இல்லாதவர்கள், மழுங்கல் ஆய்-(தங்கள் புத்தி) மழுங்குத
லடைந்து, சவங்கல் ஆகி-(தேகத்தில்) சோம்புதல் உண்டாகித் (தங்
கட்கு நேர்ந்த மானக்கேட்டைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாராகி),
ஈனம் ஆம்-தாழ்மையான, கழுதைக்கு ஒப்பா - கழுதைக்கு நிகராக,
இருப்பர்-உயிர்வாழ்ந் திருப்பார்கள், ஈது உண்மை-இது சத்தியம்.

(வி-ரை.) இல்லார்தாமும் - இதில்: தாம், உம் அசைகள். நீட்
டல் விகாரத்தால் 'இது', 'ஈது' என நீண்டது. (நஅ)

மூடரை மூடர் புகழ்ந்து கொள்ளுதல்.

கலித்துறை.

கழுதை காவெனக் கண்டுநின் றுடிய வலகை
தொழுது மீண்டுமக் கழுதையைத் துதிசெயல் போலும்
பழுதி லாநமக் கார்நிக ரிங்கெனப் பகரும்
முழுது மூடரை மூடர்கொண் டாடிடு முறையே.

(ப-ரை.) (எப்பொழுதும் அறிவற்ற செயல்களையே செய்தா
லும் அவற்றைக் குற்றமுடையவையென ஓராமல் சிறந்த செயல்க
ளாகவே நினைத்து), பழுது இல்லா-குற்றமற்ற, நமக்கு-; இங்கு -
இவ்வுலகத்தில், யார் நிகர் - எவர் நிகராவர்?, என - என்று, பகரும் -
(தம்மைப்போன்ற மூடரிடத்தே) சொல்லிப் புகழ்ந்து கொள்ளும்,
முழுது மூடரை - அறிவு முழுதும் மூடமான மடையரை, மூடர் -
(அவரைப்போன்ற) அறிவீனர், கொண்டாடிடும் - (தம்மைப்போல
வும் உலகத்திற் புத்தியிற் சிறந்தவ ரொருவரு மிரார் என்று) புகழ்ந்
திடும், முறை - முறைமை, (எப்படிப்பட்டதெனில்), கழுதை -
(விகார சப்தத்தையுடைய) கழுதையானது, கா என - கா என்று
பெருங்கூலிட்டுக் கதற, கண்டு-(அவ்வாறு கதறிய அதனைப்) பார்
த்து, (அதன் பெருங்கூலை இனிய இசையாகக் கருதி ஆனந்தங்
கொண்டு), நின்று-அதனெதிரேநின்று, ஆடிய-ஆனந்தக்கூ-த்தாடிய,

அலகை-வீகாரவடிவுள்ள பேயானது, மீண்டும் - திரும்பவும், தெர்முது - (அவ்வீசையின் இனிமைக்காக) வணங்கி, அக் கழுதையை - அந்தக் கழுதையை, துதிசெயல்-(நின்னுடைய குரலைப்போல் நான் எங்குங் கண்டதில்லை என்று) துதித்துக் கூறுவதை, போலும் - நிகர்க்கும்.

(வி-ரை.) வேப்பிலையை உணவாக உண்பவர் இதற்கு மிஞ்சின சுவையுள்ள உணவு வேறெங்கு மிராதென்று கூறி அதனைப் புகழ்ந்து கொள்வது இயற்கை. அதுபோல, மூடர் தம்முடைய இழிகுணங்களையும் உயர்ந்த குணங்களாகக் கருதக் கூடியவராதலின் தங்கள் மூடமதிக்கேற்ப ஒருவரை யொருவர் புகழ்ந்து கொள்வர்.(நக)

ஆசாரத்தின் உயர்வு.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

ஆசாரஞ் செய்வா ராகி லறிவொடு புகழு முண்டாம்
ஆசார நன்மை யான லவனியிற் றேவ ராவார்
ஆசாரஞ் செய்யா ராகி லறிவொடு புகழு மற்றுப்
பேசார்போற் பேச்சு மாகிப் பிணியொடு நரகில் வீழ்வார்.

(ப-ரை.) ஆசாரம் - ஒழுக்கத்தை, செய்வாராகில் - (உலகத்திலுள்ளவர்) செய்வார்களேயானால், (அவர்களுக்கு), அறிவொடு - ஞானத்துடனே, புகழும் - கீர்த்தியும், உண்டாம் - உண்டாகும்; (உலகத்தில் ஒருவருடைய) ஆசாரம் - ஒழுக்கமானது, நன்மையானால் - நன்மையுடையதானால், (அந் நன்மையான ஆசாரத்தையுடையவர்), அவனியில்-உலகத்தில், தேவர் ஆவார்-(மனிதராயிருந்தாலும்) தேவரேயாவார்; (உலகத்தவர்), ஆசாரம்-ஒழுக்கத்தை, செய்யாராகில்-செய்யாமலிருப்பார்களேயானால், (அவர்), அறிவொடு-ஞானத்தோடு, புகழும் - கீர்த்தியும், அற்று - நீங்கி, (பலவிதமான பிணிகளைக் கொண்டு), பேசார்போல் - வாய் பேசாத ஊமைகளைப்போன்று;

பேச்சும் ஆகி - தங்களுடைய பேச்சும் அவயக் குறிப்பாற் பேசும் பேச்சாக, (அஃதாவது: நா உள்ளே யிழுத்துப் பேச்சக் குறைய), பிணியொடு-அந் நோயுடனே, (இம்மையில் துன்பத்தை யடைந்து), நாகில் வீழ்வார் - (மறுமையில்) நாகத்திலே விழுந்து வருந்துவார்.

(வி-ரை.) பேச்சுமாகி - இதில் ஆக என்னும் செயவெனெச்சம் ஆகி என்னும் செய்தனெச்சமாகத் திரிந்துவந்தது. (சு0)

அற்பருக்குச் செல்வம்வந்தால் வீண்செருக்
கடைவரென்பது.

இதுவுமது.

செல்வம்வந் துற்ற காலேத் தெய்வமுஞ் சிறிது பேணார் சொல்வன வறிந்து சொல்லார் சுற்றமுந் துணையு நோக்கார் வெல்வதே கருமமல்லால் வெம்பகை வலிதென் நெண்ணார் வல்வினை வினையு மோரார் மண்ணின்மேல் வாழு மாந்தர்.

(ப-ரை.) மண்ணின் மேல் - இந் நிலவுலகத்தின்மீது, வாழும்- வாழ்கின்ற, மாந்தர் - (அறிவற்ற) மனிதர்கள், (தங்களுக்கு), செல்வம் - ஐசுவரியமானது, வந்து உற்றகாலே - வந்து சேர்ந்தபொழுது, தெய்வமும் - (தெய்வங்களுக்காதாரமான) தெய்வத்தையும், சிறிது - சிறிதுபோதாவது, பேணார் - விரும்பித் தியானிக்கமாட்டார்கள்; சொல்வன - (சமயத்துக்குப் பொருந்துமாறு) சொல்லத்தக்க வார்த்தைகளை, அறிந்து - ஆராய்ந்து, சொல்லார் - பிறர் திருப்தியடையும்படி) பேசமாட்டார்கள்; சுற்றமும்-பந்துக்களையும், துணையும்- உதவி செய்யும் நண்பரையும், நோக்கார் - (தமக்குரியவராகக்) கருதமாட்டார்கள்; (இன்னும் அவர்களுக்குத் தங்களுடைய செருக்கால்), வெல்வதே - வெற்றிகொள்ளுங் கருத்தே (அஃதாவது: பிறரை வெல்ல வேண்டுமென்று நினைப்பதே), கருமம் அல்லால்-காரியமாகுமல்லாமல், (எதிரிகள் வலிமையுடையவராய் இருந்தாலும்), வெம்பகை -

அவர்களுடைய கொடிய விநோதத்தை, வலிது என்று-வலிமையுடையதென்று, எண்ணூர்-அவர் நினைக்கமாட்டார்; வல் வினை-கொடிய செய்கையால் வரும், விளைவும் - பாவ சம்பவத்தையும், ஓரார் - (கெட்டதென) ஆராய்ந்தறியாம லழிவர்.

(வி-ரை.) நோக்கார் என்பதிலுள்ள நோக்கம், நோக்கனோக்கம் ஆகி எண்ணூர் என்னும் பொருள்பட்டது. நோக்கனோக்கம் (நோக்கு அல் நோக்கம்)-கண்ணால் பார்க்கும் பார்வையல்லாத பார்வை; அஃதாவது: மனப்பார்வை. (சக)

காலம், வலி, இடம் இவற்றை நோக்கிக்
காரியம் நடத்தவேண்டுமென்பது.

கலிவிருத்தம்.

யானையைச் சலந்தனி லிழுத்த வக்கரா
பூனையைக் கரைதனிற் பிடிக்கப் போகுமோ
தானையுந் தலைவருந் தலம்விட் டேகினாற்
சேனையுஞ் செல்வமுந் தியங்கு வார்களே.

(ப-ரை.) யானையை - காரியை, சலந்தனில் - (தனக்குவலிமையைத்தரும் தன்னுறைவிடமாகிய) நீரில், இழுத்த-வெளவியழுத்த, அக்கரா-அவ்வலிபொருந்திய முதலையானது, பூனையை-(உருவத்திலும் வலியிலும் சிறிதாகிய) பூனையை, கரையில் - (தனக்கு வலி குறையும்) கரையிலே, பிடிக்க - பிடிப்பதற்கு, போகுமோ - செல்லுமோ,? (தனக்குப் பலந்தரும் நீரைவிட்டு வெளியிலே சென்றால் அச்சிறிய பிராணியையும் பிடித்தல் நம்மாலியலாதென்று நினைத்துச் செல்லமாட்டாது; அதுபோல அரசரும் காலம் வலி இடம் முதலிய வற்றை ஆராய்ந்து பகைவரோடு எதிர்க்கவேண்டும்; அவ்வாறின்றி), தலைவரும் - (சேனைகளுக்குத் தலைவராகிய) அரசரும், தானையும் - தங்கள் சேனையும், தலம்விட்டு-தங்கட்கு வலிமையைத் தருமிடத்தை

விட்டு, ஏகினால் - வலிமை குறையு மிடத்தில் எதிர்க்கச் சென்றால், சேனையும் - (அவர்களுடைய) படையும், செல்வமும்-ஐசுவரியமும், (நிலைகுலையப் பெற்று), தியங்குவார்கள் - (வலியின்றிப் பகைவரிடம் அகப்பட்டு) மயங்குவார்கள்.

(வி-ரை.) சேனையுஞ் செல்வமுந் தியங்குவார்கள் - இத்தொடரில் சினேவினே முதலொடு முடிந்தது. 'நிலைகுலையப்பெற்று' என்பது சொல்லெச்சமாக வருவித் துரைக்கப்பட்டது. (சஉ)

சாஸ்திரப் பயிற்சியும் நற்குணமூமில்லா மங்கையரைக் கூடலாகா தேனல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டநற் கலைக ளோடு குணமில்லாக் கோதை மாரைக் கண்டுவிண் டிருப்ப தல்லாற் கலக்கலா காது புல்லின் உண்டென மதுவை யுண்ண ஹோவியப் பூவில் வீழ்ந்த வண்டினம் பட்ட பாடம் மனிதரும் படுவர் தாமே.

(ப-ரை.) கொண்ட - (ஆராய்ந்து மனத்துட்) கொண்ட, நல் கலைகளோடு - நல்ல சாஸ்திரப் பயிற்சியோடு, குணம் - நற்குணமும், இல்லா-இல்லாத, கோதைமாரை-பெண்களை, கண்டு-பார்த்து, (அவர் அழகுடையவரா யிருந்தாலும்), விண்டு - விட்டு விலகி, இருப்ப தல்லால்-இருப்ப தல்லாமல், கலக்கல் ஆகாது-(அவர்களுடைய அழகை ழிரும்பிக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு அவர்களுடன்)கூடலாகாது; புல்லின் - (அவ்வாறின்றி அவர்களை மணம் புரிந்துகொண்டு) கலந்தால், ஓவியப்பூவில் - சித்திரத்தில் எழுதின தாமரைப்பூவில், மது உண்டு என - தேன் இருக்கின்றது என்று நினைத்து, மதுவை உண்ண-அத்தேனைஉண்ணும்பொருட்டு, வீழ்ந்த-(அப்பூவினிடத்தே) வீழ்ந்து அடிபட்டு வருந்திய, வண்டினம்-வண்டுக் கூட்டங்கள், பட்ட பாடு-அடைந்த துன்பத்தில், அம்மனிதரும் - (அவ்வாறு நற்குண

மில்லாப் பெண்களைக்கூடிய) அம்மானிடரும், பவெர் - அகப்பட்டி வருந்துவர்.

(வி-ரை.) மது - என்பதைத் தீபகமாக்கி, 'மது உண்டென', 'மதுவை உண்ண' என இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. இச்செய்யுட் கருத்தால், சாஸ்திரப்பயிற்சியும் நற்குணமும் இல்லாப் பெண்ணை மணக்கலாகா தென்பதும், அவ்வாறு மணந்தால், சித்திரப்பூவில் மதுவுள்ள தென்று நினைத்து அதன்மேல் வீழ்ந்து வருந்திய வண்டுக் கூட்டங்களைப்போல, அம்மாதரிடம் குணமில்லாக் காரணத்தால் வருந்துதல் கூடுமென்பதும் விளங்கும். (சங்)

மயில், குயில் முதலியவற்றின் குணங்களை உடையவரைத் தேய்வமாகக் கருதவேண்டுமெனல்

இதுவுமது.

மயில்குயில் செங்கா லன்னம் வண்டுகண் னாடி பன்றி அயிலெயிற் றரவு திங்க ளாதவ னாழி கொக்கோ [மை யெரும்விண் கமலம் பன்மூன் றுறுகுண முடையோர் தம் இயலுறு புவியோர் போற்று மீசனென் றெண்ண லாமே.

(ப-ரை.) மயில்-மயிலும், குயில்-குயிலும், செம் கால் - சிவந்த கால்களையுடைய, அன்னம்-அன்னமும், வண்டு-வண்டும், கண்ணாடி பளிங்குக் கண்ணாடியும், பன்றி - வராகமும், அயில் - கூர்மையான, எயிறு - பற்களையுடைய, அரவு - சர்ப்பமும், திங்கள் - சந்திரனும், ஆதவன் - சூரியனும், ஆழி - சமுத்திரமும், கொக்கோடு - கொக்கும், உயரும் விண் - உயர்ந்த ஆகாயமும், கமலம் - தாமரையும், (ஆகிய), பன்மூன்று - இப்பதின்மூன்றினிடத்தும், உறு குணம் - பொருந்துகின்ற குணத்தை, உடையோர் தம்மை-உடையவர்களை, இயல் உறு-நற்குணம் பொருந்திய, புவியோர் - உலகத்திலுள்ளவர், போற்றும்-

வணங்கித் துதிக்கத்தக்க, ஈசன் என்று - கடவுள் என்று, எண்ணலாம் - கருதலாம்.

(வி - ரை.) கொக்கோடு - இதில் ஓடு எண்ணுருபு. மயிலுக்குள்ள நந்தணமாவது: மூத்தமயில் உள்ளவரை இளைய மயில்கள் தோகைவிடமாட்டா; இதனை மிக்க ஆராய்ச்சியுடையார் கூறுகின்றனர்; “மயில்முறையா யிருத்தல்வேண்டும்” என்று ஒரு பழமொழியும் வழங்குகின்றது. துயிலுக்குள்ள துணமாவது: குயில் காக்கையின் கூட்டில் அக் காக்கையிட்ட முட்டைகளோடு முட்டையிட்டு விட்டுச் சிரமமில்லாமல் பக்கத்தே காத்திருந்து, அக்காக்கை அடைகிடந்து குஞ்சுகளை வெளிப்படுத்தியவுடன் தன்னுடைய குஞ்சுக்கு மாத்திரம் இரையூட்டி, அக்குஞ்சு காக்கையினிடமும் இரைவாங்கியுண்டு இருவகை யுணவாலும் பருத்துப் பருவமடைந்தவுடன் அதனைத் தன்னுடன் கூட்டிச்செல்லும்; அக்குஞ்சும் தன் உண்மைத் தாயுடன் விசுவாசமாகச் சேர்ந்துகொள்ளும்; இவ்வருமைச் செயலே நாம் கெரில் பார்த்திருக்கின்றோம். அன்னத்துக்குள்ள துணமாவது: அன்னம் பாலையும் நீரையும் வேறு பிரித்துப் பாலேமாத்திரம் பருகும்; “கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில, மெல்ல நினைக்கிற் பிணி பல—தெள்ளிதின், ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப், பாலுண் குருகிற் றெரிந்து” என்னும் நாலடிச்செய்யுள் இதனை வலியுறுத்தும். வண்டுக்குள்ள துணமாவது: இஃது, உலகத்தில் எத்தனையோ உணவுக ளிருப்பினும், அவற்றையெல்லாம் உண்ணாது எல்லாவற்றினு மிருந்த சுவையுள்ள தேனையே தேடி யுண்ணும்; இதனை, “வண்டே காணத் திடை யிருந்தும் வந்தே கமல மதுவுண்ணும்” என்பதாலுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ள துணமாவது: இது, தனக்கெதிர்ப்பட்ட பொருளைச் சிறிதும் ஒளிக்காமல் உள்ளபடியே காட்டிவிடும்; “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம்” என்னுந் திருக்குறள் இதனை யுணர்த்தும், பன்றிக்

தள்ள துணமாவது: ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்த ஆண் பன்றிகளுள் மூத்தபன்றி யிருக்கும்வரை இனைய ஆண்பன்றிகள் பெட்டைகளோடு சேர்வதில்லையென உலக அனுபவமுள்ள சில பெரியோர் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம்; இஃதன்றி, இது ஒரு காரியங் கருதி ஒரு திசையை நோக்கிச் சென்றால், இடையில் என்னதடை நேர்ந்தாலும் அத்தடையால் திரும்பாது மடங்கி மடங்கி யோடிக் குறித்த விடமே போய்ச்சேரும்; இஃதனுபவம். அரவத்தீன் துணமாவது: மந்திரத்தக்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கும்; “கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வாயின்னாச்சொல், எல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்பர் - ஒல்லை, இடுநீற்றூற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தம், குடிமையான் வாதிக்கப்பட்டு” என்னும் நாலடிச் செய்யுளால் இவ்வுண்மை விளங்கும். சந்திரன் துணமாவது: இது நெடுந்தூரத்தி லிருந்தாலும் பூமியிலுள்ள ஆம்பலை மலர்விப்பதும், இருளை நீக்கி உலகத்தி லுள்ளவர்க்குக் குளிர்ச்சியைத் தருவதுமாம்; இச்செயல்கள் இதற்கு உண்டென்பதை, இந்நூலின் ‘மங்குலைம்பதினாயிரம்’ என்ற செய்யுளில், “திங்குளாதவற் கிரட்டியோசனையுறச் சிறந்திடு மரக்காய்பல்” என்ற மூன்றா மடியாலும், “மண்டலம் பயிலரகர் பேருயிர்ப்பினன் மயங்கி, டலம் பொரவருந்திய பெருந்துயர் மாற, மண்டலந்தனை நிழலெனு மரபினாற் றனது, மண்டலம்பொழி யமிழ்தின் மெய்துளிரவே வைத்தோன்” என்ற பாரதச் செய்யுளாலும் உணர்க. சூரியன் துணமாவது: இது மிக்க தூரத்தி லிருந்தாலும் தாமரையை மலர்வித்தலும், உலகத்தைவிழிக்கச்செய்து உதவி புரிவதுமாம்; இவ்வுண்மை, மேற்கூறிய ‘மங்குலைம்பதினாயிரம்’ என்ற செய்யுளின் “தங்குபானுநா ருயிரம்யோசனை தாமரை முகம் விள்ளும்” என்ற இரண்டாமடியாலும், இதற்குள்ள ‘அலரி’ என்னும் பெயராலும் நன்குணரப்படும்; அலரி-உலகத்தை மலர்விப்பது; அதாவது: விழிக்கச் செய்வது. சமுத்திரத்தீன் துணமாவது: சலதாரை நீர் முதலிய தாழ்ந்த நீரையும் விலக்காது தன்னுடைய இனமென்று சேர்த்துத்

தழுவிக்கொள்ளுதல்; இதனை, “சலதாரை வீழு நீருஞ் சாகரந் தன்னைச் சார்ந்தாற், குலமென்றே சொல்வ தல்லாற் துணைகடல் வேறுப்பதுண்டோ” என்பதனாலுணர்க; இன்னும் இஃது எல்லை கடவாதிருத்தலையுங் கூறலாம். கோக்கீஸ் துணமாவது: இது, நீரோடையில் பல சிறு மீன்க ளோடினும் அவற்றைப் பிடிக்காமல் பொறுமையோடு ஒரு பெருமீன் வருமளவுங் காத்திருந்து அதனைப் பிடித்து ஒரே சமயத்தில் தன் பசியைத் தணித்துக் கொள்வதாம்; இதனை, “அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக், கடக்கக் கருதவும் வேண்டா — மடைத்தலையில், ஓடிமீ னோட வோருமீன் வருமளவும், வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு” என்ற வாக்குண்டாம் செய்யுளா லுணர்க. ஆகாயத்துக்குள்ள துணமாவது: களங்கமற்றிருத்தலும், தன்னெல்லையை அளவிடக்கூடா திருத்தலுமாம். தாமரையின் துணமாவது: தன் நாயகனாகிய சூரியன் ஒருவனுக்கே முக மலர்வதாம்; இதுவும், ‘மங்குலைம்பதினாயிரம்’ என்ற செய்யுளா லுணரப்படும்.

பன்றி என்பதை அன்றில் எனப் பாடமோதலு மொன்று; அவ்வாறு கூறின், அன்றில் துணையைப் பிரிந்து உயிர் வைத்திராத தன்மையை அதன் சிறந்த குணமாக வுரைக்கலாம்.

ஆகவே, மயிலைப்போல முறைமை கடவாதவரையும், குயிலைப் போல புத்தி நுட்பமும் இனந் தழுவிக்கொள்ளுதலு முடையவர்களை யும், அன்னத்தைப்போல நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து நன்மையைக் கைக்கொள்ளத் தக்கவரையும், வண்டைப்போல உயர்ந்த வஸ்துவையே நாடக்கூடியவர்களை யும், கண்ணாடிபோலக் கண்டதை ஒளிர்காமல் வெளிப்படுத்தக்கூடிய மெய்ம்மை யுடையாரையும், பன்றிபோல முறைமையை அல்லது உத்தேசித்ததை நிறைவேற்றும் உறுதியை யுடையாரையும், (அல்லது அன்றிலைப்போலத் துணைவர் பொருட்டு உயிர் கொடுப்போரையும்), அவ்வத்தைப்போலச்

சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்படுவோரையும், சந்திரனைப்போலத் தமக்குரியாரை மகிழ்வித்து உலகினுக்கு இனிமையைத் தருவோரையும், சூரியனைப்போலத் தமக்குரியவரை முகமலர்வித்து உலகத்தவரை அஞ்ஞானமாகிய தூக்கத்தினின்றும் விழித்தெழுச் செய்வோரையும், சமுத்திரத்தைப்போலச் சுற்றந் தழுவுதலையும், ஆணை கடவாத் தன்மையை முடையாரையும், கொக்கைப்போலப் பொறுத்திருந்து பெருங் கரியத்தை முடிக்கும் மதிநுட்ப முடையோரையும், ஆகாயத்தைப்போலக் களங்கமற்ற தன்மையையும், அளந்தறிய முடியாத அறிவு மிகுதியையும் உடையாரையும், தாமரையைப்போலத் தமக்குரியார்க்கே முகமலரும் கற்பு வாய்ந்தவரையும் தெய்வம்போலக் கருதவேண்டுமென்பது இச்செய்யுட் கருத்தால் விளங்கும்.

ப ய ன ற் ற னை வ.

கலிவிருத்தம்.

தெருளிலாக் கலையினர் செருக்கு மாண்மையும்
பொருளிலா வறிஞரைம் பொறியடக்கமும்
அருளிலா வறிஞர்த மெளன நாசமும்
கருவிலா மங்கையர் கற்பு மொக்குமால்.

(ப-ரை.) தெருள் இல்லா - தெளிவில்லாத, கலையினர் - கல்வியாளருடைய, செருக்கும் - அகங்காரமும், ஆண்மையும் - மன வன்மையும்; பொருள் இல்லா - திரவியமில்லாத, வறிஞர் - தரித்திரர்களுடைய, மீம்பொறி அடக்கமும் - பஞ்சப்பொறிகளின் அடக்கமும்; அருள் இல்லா - கிருபையில்லாத, அறிஞர் - ஞானிகளுடைய, மெளன நாசமும் - மெளன நீங்குகையையும்; கரு இல்லா - சந்தையில்லாத, மங்கையர் பெண்களுடைய, கற்பும் - கற்பின் தன்மையும் (பயனற்றவாய்), ஒக்கும் - (குணத்தில் ஒன்றற்கொன்று) சமமாகும்

(வி-ரை.) தெளிந்த கல்வியில்லாதவர் செருக்கையும் ஆண்மையை மடைந்தால் அவர்க்கு இழிவுண்டாகுமேயன்றிப் புகழ்சேராது; ஆதலின், அவர் அவற்றை யடைவதால் பயனென்றுமில்லை. உலகில் பொருளுடையவர்க்கே ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் நுகர்ச்சி எளிதிற் கிடைக்கும்; அதனால் அவர்களுடைய பொறிகளின் வழியே புலன்கள் தடையின்றிச் செல்லும்; ஆதலின், அவர்கள் ஐம்பொறிகளையு மடக்குதலே சிறந்ததாம்; வறிஞர் ஐம்பொறிகளை அடக்காது விடினும் நுகர்ச்சி பெய்தப்பெறா ராதலின், அவர் அடக்கலும் அடக்காதிருத்தலும் ஒன்றேயாம்; ஆகவே, அவர்களுடைய ஐம்பொறி அடக்கத்தாற் சிறப்பில்லை. அருளற்ற ஞானிகள் வாய் திறந்து பேசினாலும் அப்பேச்சால் உலகத்தார்க்குப் பயனென்றுமில்லை. நல்ல சந்ததிகளைப் பெற்று உயர்ந்த வாழ்வடைதலே கற்பின் பயனாதலால், அச் சந்ததி முதலியன இல்லாத பெண்களுடைய கற்பும் பயனற்ற தாம். கருவிலா - இதில் கரு-என்னும் பகுதி உகாச்சாரியையும் வகரவுடம்படு மெய்யும் பெற்று, 'உயர்வரி னுக்குறண் மெய்விட்டோடும்' என்ற சூத்திரவீதியால் அவ்வுகரங் கெட, இல் ஆ - என்ற எதிர்மறை விசுவிகளை யேற்று வந்தது. ஆல்-அசை. (சடு)

சினேகத்தின் உயர்வு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மங்கு லைம்பதி னுயிரம் யோசனை மயில்கண்டு நடமாடும்
தங்கு பாணுநா றுயிரம் யோசனை தாமரை முகம்விள்ளும்
திங்களாதவற் கிரட்டியோ சனையுறச் சிறந்திடு மரக்காம்பல்
எங்கு னுயினு மன்பரா யிருப்பவ ரிதயம்விட் டகலாரே.

(ப-ரை.) ஐம்பதினுயிரம் யோசனை - ஐம்பதாயிரம் யோசனை தூரத்திலிருக்கின்ற, மங்குல் - மேகத்தை, மயில் கண்டு - மயிலானது பார்த்து, நடம் ஆடும்-(களித்து) நடத்தனஞ் செய்யும்; தூறிய

ரம் யோசனை - இலட்சம் யோசனை தூரத்தில், தங்கு - தங்குகின்ற
 பாணு-சூரியனை, தாமரை (கண்டு) - தாமரை யரும்பானது பார்த்து
 முகம் விள்ளும் - முகம் மலரும்; ஆகவற்கு - அச்சூரியனுக்கு, (அஃ
 தாவது: அவனிருக்குந் தூரத்தினும்), இரட்டி யோசனை - (அதைத்
 போல்) இரண்டுபங்கு அதிகமான யோசனை தூரத்தில், (அஃதாவது
 இரண்டிலட்சம் யோசனை தூரத்தில்), திங்கள் உற - சந்திரன்
 பொருந்தியிருக்க, (அவனைக் கண்டு), அரக்கு ஆம்பல் - செவ்வாம்பல்
 லரும்பு, சிறந்திடும் - மலர்ந்து சிறந்திடும்; (இவைபோல), அன்பா
 யிருப்பவர் - (ஒருவர்க்கு) அன்புடையவரா யிருப்பவர், எங்கண் ஆய்
 னும் - எவ்விடத்தி லிருந்தாலும், (அவர்) இதயம் விட்டு-அவருடைய
 மனத்தைவிட்டு, அகலார் - நீங்கமாட்டார்.

(வி-ரை.) கீம்பதினாயிரம்யோசனை மங்குல்-ஏழாம் வேற்றுமை
 யுருபும் பயனு முடன்றொக்கதொகை. நூறாயிரம் யோசனை தங்கு
 ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கதொகை. கண்டு என்பதைத் தீப
 மாக்கித் தாமரைக்குங் கூட்டுக. ஆகவற்கு - இதில் நான்கனுருபு
 எல்லைப் பொருளில் வந்தது. யோசனை - நான்கு காதம்; ஒருகாத
 ஏழரை நாழிகை வழி; நான்கு கூப்பிடு தூரங் கொண்டதே கா
 மென்று சிலர் கூறுவர். யோசனையி னளவு பலவகையாக வழங்கு
 கின்றது: ஐஐனர் நான்காதந்தான் யோசனையென்றும், மலைநாட்டார்
 நான்கு நாழிகைவழி அல்லது ஏழரை நாழிகைவழி யோசனையெ
 ன்றும், வடநாட்டார் ஆறு நாழிகைவழி யோசனை யென்றுங் கூறுவர்.

பயனற்றவை.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சந்திர னில்லா வானந் தாமரை யில்லாப் பொய்கை
 மந்திரி யில்லா வேந்தன் மதகரி யில்லாச் சேனை
 சுந்தரப் புலவ ரில்லாத் தொல்சபை சுதரில் வாழ்வு
 தந்திக ளில்லா வீணை தாலியில் மங்கை போலாம்.

(ப-ரை.) சந்திரன் இல்லா-மதி பிரகாசிக்காத, வானம்-ஆகாயமும்; தாமரை இல்லா - தாமரைக்கொடி படர்ந்து மலரப்பெறாத, பொய்கை - குளமும்; மந்திரி இல்லா - (நண்மை தீமைகளை ஆராய்ந்துரைக்கும்) அமைச்சனில்லாத, வேந்தன் - அரசனும்; மதகரி இல்லா- மதம் பொருந்திய யானையில்லாத, சேனை - படையும்; சுந்தரம் - அழகு நிறைந்த, புலவர் இல்லா - வித்வான்களில்லாத, தொல்சபை - பழமையான சபையும்; சுதர் இல்-நற்புத்திர ரில்லாத, வாழ்வும்- இல்வாழ்க்கையும்; தந்திகள் இல்லா - (வாசித்தற்குரிய) நரம்புகளில்லாத, வீணை - யாமும்; தாலி இல் - திருமங்கலிய மில்லாத, மங்கை போலாம் - கைம் பெண்ணைப்போலச் சிறப்பற்றனவாம்.

(வி-ரை.) அஃறிணை மிகுந்திருக்கும் மிகுதிபற்றி, 'வேந்தன்' என்னும் உயர்திணையும் அஃறிணை முடிபை யேற்றது. (சஎ)

எப்போழுதும் ஏற்படாதவை.

கல்விருத்தம்.

குரைகடல் வறுமையும் குறத்தி யுண்மையும்
நரையற மருந்தையுண் டிளமை நண்ணலும்
வீரைசெறி குழலினுள் வேசை யாசையும்
அரையான் பமைவது மைந்து மில்லையே.

(ப-ரை.) குரை - சப்திக்கின்ற, கடல் வறுமையும் - சமுத்திரத்தின் குறைவும், (அஃதாவது நீர் வற்றிப்போதலும்); குறத்தி - குறச் சாதிப் பெண்ணினிடத்து, உண்மையும் - மெய்ய்மையும்; மருந்தை உண்டு - (உலகத்திலுள்ள) அவுடதங்களை யருந்தி, நரை அற - நரைதிரை மாற, இளமை-வாலிபத்தை, நண்ணலும்-பொருந்துதலும்; வீரை செறி - வாசனை மிகுந்த, குழலினுள்-கூந்தலையுடையவளாகிய, வேசை-தாசியினிடத்து, அசையும் - (நேயம் கொண்டார் மீதுண்டாகும்) விருப்பமும்; அரையர் - அரசரது, அன்பு-அருள், அமைவதும்-

(ஒருவரிடத்தே) பொருந்துவதும்; (ஆகிய) கீர்தும் - ஆகிய இவ்வைந்து செய்கைகளும், இல்லை-(எப்பொழுதும்) உண்டாவன வல்ல

(வி-ரை.) கள்ளமே பொருந்திய குறத்தி எப்பொழுதும் உண்மை கூறமாட்டாள். வேசையர்க்கு எவ்வளவு திரவியங் கொடுப்பினும் சிறிதும் அன்புண்டாக மாட்டாது. அரசர் பொதுவாக எல்லோரிடத்தும் அன்பைச் செலுத்துவது செங்கோன் முறையாதலின், அவர் ஒருவரிடத்தும் அருளைச் செலுத்தமாட்டார்கள்; அவ்வாறு செலுத்தின் நடுவுநிலமை குறையும். அரையர்-மொழியிடைப்போலி; “அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன்” என்ற (நன். எ. ௬௮) சூத்திர விதிப்படி அகரத்துக்கு காரம் போலியாக வந்தது. (ச௮)

வலியார்க்கும் வலியா ருண்டென்பது.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முடவனை மூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனை முனிதான் கொல்லும்
மடவனை வலியான் கொன்றால் மறவிதான் வளைக் கொல்லும்
தடவரைக் குயமா தேயித் தரணியிற் செருக்கி னாலே
மடவனை யடித்த கோலும் வலியனை யடிக்குங் கண்டாய்.

(ப-ரை.) தடம் - விசாலமாகிய, வரை - மலைபோன்ற, குயம் - கொங்கைகளையுடைய, மாதே - பெண்ணே!, இத் தரணியில் - இப்பூவுலகில், முடவனை - (கால் கை முதலியன) முடங்கி வலியற்றவனை, மூர்க்கன்-ஒரு துஷ்டன், கொன்றால்-கொல்லுவானேயானால், மூர்க்கனை-அத் துஷ்டனை, முனி - (அவனிலும் மிக்க) கோபத்தையுடைய மற்றொருவன், கொல்லும்-(பின்னொருசமயத்தில்) கொல்லுவான்; மடவனை புத்தியற்ற ஓர் எழையை, வலியான் - வலியிருந்த ஒருவன், கொன்றால் - கொல்லுவானேயானால், அவனை - (அப்படிச் கொன்ற) அவ்வலிமை யுடையவனை, மறவி - எமன், கொல்லும் - கொன்றுவிடுவான்; (இன்னும்), செருக்கினாலே - செல்வச் செருக்

காலே, மடவனை - புத்தியற்ற ஏழையை, அடித்த - (வலியவன் கைக்கொண்டு) அடித்த, கோலம் - கொம்பும், (பின்னொருகாலத்தில் அவனினும் வலியவனாகிய ஒருவன் கையிலமைந்து), வலியனை - (முன்னே ஏழையை அடித்த) அவ்வலிமை யுடையானே, அடிக்கும் - (அவன் தாழ்ந்துவீழ்) அடிக்கும்.

(வி-ரை.) முனி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இது ஆகு பெயராய் அதனை யுடையவனை யுணர்த்திற்று. முனி யென்பதை மிக்க கோபத்தையுடைய ஒரு தேவதையெனவுங் கூறலாம்; சடா முனி, சடலை முனி என வழங்குதல் காண்க. இச்செய்யுள் மகடே உ முன்னிலையாகக் கூறப்பட்டது. -கண்டாய்-ஒருவகை அசை. வலிய ராயினும் எளியவர்க்குத் தீங்கு செய்யலாகாதென்பதும், அவ்வாறு செய்யின் அவரும் பிறரால் துன்பத்தை யடைவரென்பதும் இச் செய்யுட் கருத்தால் விளங்கும். (சக)

பொருளற்றோர்க்குச் சிறப்பில்லை யென்பது.

இதுவுமது.

பொருளிலார்க் கின்ப மில்லை புண்ணிய மில்லை யென்று மருவிய கீர்த்தி யில்லை மைந்தரிற் பெருமை யில்லை கருதிய கரும மில்லை கதிபெற வழியு மில்லை பெருநிலந் தனிற்சஞ் சாரப் பிரேதமாய்த் திரிகு வாரே.

(ப-ரை.) பொருள் இல்லார்க்கு - (உலகத்தில்) திரவியமிழந்த தரித்திரர்க்கு, இன்பம் இல்லை-உலக சுகமில்லை; புண்ணியம் இல்லை- அப்பொருளால் ஏற்படுவதாகிய அறமில்லை; என்றும்-எக்காலத்தும், மருவிய - பொருந்திய, கீர்த்தி இல்லை - புகழாமில்லை; மைந்தரில் - மனிதர் கூட்டத்தான், பெருமை இல்லை - அவனுக்கு உயர்வில்லை; (அஃதாவது மனிதர்களால் அவர் நன்குமதிக்கப்படுவ தில்லை); கரு திய - எண்ணிய, கருமம் இல்லை-காரியமிததி யில்லை; (அஃதாவது

நீனைத்தபடியே காரிய முடிவதில்லை); கதி பெற - நற்பதவியடைய, வழியும் இல்லை - மார்க்கமும் இல்லை; (அவர்கள்) பெருநிலந்தன்னில்-இந்தப் பெரிய பூமியில், சஞ்சாரப் பிரேதமாய் - நடைப் பிணமாய், திரிகுவார் - (பயனற்று) அலைவார்.

(வி-ரை.) உலகத்தில் பொருளே எல்லா நன்மைகளையும் அடைவதற்குக் காரணமாயிருத்தலால், அஃதில்லார் மனிதரேயாயினும் பிரயோசனமற்ற பிணத்தை நிகர்ப்பார். திரிகுவார்: இதில் கு-சாரியை. (இ 0)

என்ன செய்யினும் இயற்கைக் குணம் மாறுதேன்பது.

இதுவுமது.

தூம்பினிற் புதைத்த கல்லுந் துகளின்றிச் சுடர் கொடாது பாம்புக்குப் பால்வார்த் தென்றும் பழகினும் நன்மை தாராவேம்புக்குத் தேன்வார்த் தாலும் வேப்பிலை கசப்பு மாறாதாம்பல நூல்கற் றுலுந் தூர்ச்சனர் தக்கோ ராகார்.

(ப-ரை.) தூம்பினில்- (பலரும் நடக்கும்) வழியில், புதைத்த - பதிக்கப்பெற்ற, கல்லும் - கல்லானதும், (பலராலும் மிதிக்கப் பட்டுத் தேய்ந்தாலும்), துகள் இன்றி-(தனக் கியற்கையாயேற்பட்ட)களங்கமில்லாமல் மாசு நீங்கி, சுடர் கொடாது - (பொன் முதலியன தேய்ந்தால் மிக்க பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதுபோல) ஒளியைத் தராது; பாம்புக்கு-(விஷத்தையுடைய) சர்ப்பங்களுக்கு, என்றும்-எப்பொழுதும், பால் வார்த்து - பாலைக் கிண்ணத்தி லூற்றிப் பருகுவித்து வளர்த்து, பழகினும் - (அவற்றொடு) பழகிவந்தாலும், நன்மை தாரா - (அவை விஷம் நீங்கி) நற்குணத்தைத் தரமாட்டா; வேம்புக்கு - வேப்பமரத்துக்கு, தேன் வார்த்தாலும் - தேனை ஊற்றி அதனை வளர்த்தாலும், வேப்பிலை-அவ்வேம்பிலுள்ள இலைகள், கசப்பு மாறா - (தமக்கேற்பட்ட) கசப்பு நீங்கித் தேனின் சுவையைக் கொடுக்கமாட்டா; (இவை

போல), தூர்ச்சனர்தாம் - கீழ்மக்கள், பல நூல் - பல நீதிசாஸ்திரங்
களை, கற்றாலும் - படித்துணர்ந்தாலும், தக்கோர் ஆகார் - மேலோ
ராகமாட்டார்.

(வி-ரை.) உம்மைகள் இழிவுசிறப்புப் பொருளன. “பால்பகா
வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய” (நன். பெ. உரு) என்னுஞ்
சூத்திரவிதியால், து-என்னும் ஒன்றன்பால் விசுவதியேனும், வை,
அ, கள் என்னும் பலவன்பால் விசுவதிகளுள் ஒன்றையேனும் ஏற்றுப்
பாலைப் பகுத்துக்காட்டாத ‘பாம்பு’ என்னும் பால்பகா வஃறிணைப்
பெயர் ‘தாரா’ என்னும் பன்மை முடிபையேற்றாதனால், பன்மைப்
பால் என்பது துணியப்பட்டது. ‘வேப்பிலை’ என்பதும் இத்தன்
மைத்தே. (ருக)

நற்குணமில்லாரை நம்பலாகா தேனல்.

இதுவுமது

கல்லாத மாந்தரையுங் கடுக்கோபத் துரைகளையுங்
காலந் தேர்ந்து
சொல்லாத வமைச்சரையுந் துயர்க்குதவாத் தேவரையுஞ்
சுருதி நூலில்
வல்லாவந் தணர்தமையுங் கொண்டவனோ டெந்நாளும்
வலது பேசி
நல்லார்போ லருகிருக்கு மனைவியையு மொருநாளு
நம்பொ ணுதே.

(ப-ரை.) கல்லாத-படிக்காத, மாந்தரையும்-மனிதரையும்; கடுக்
கோபம் - கொடிய கோபத்தையுடைய, துரைகளையும் - அரசரையும்;
காலம் தேர்ந்து . வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்துணர்ந்து, சொல்
லாத-(வரும் நன்மை தீமைகளை முன்னரே) சொல்லாத, அமைச்
சரையும்-மந்திரிகளையும்; துயர்க்கு-துன்பம் வந்தகாலத்தில், உதவா-

உதவிசெய்து அத்துன்பத்தை நீக்காத, தேவரையும் - தேவதைகளையும்; சுருதி நூலில் - வேதசாஸ்திரங்களில், வல்லா - வல்லமையில்லாத, அந்தணர்தமையும் - பிராம்மணர்களையும்; கொண்டவனோடு - மணம் புரிந்துகொண்ட புருஷனோடு, எந்நாளும் - எந்த நாளிலும், வலது பேசி - (தன்னிடத்தே ஒரு சிறந்த குணமு மில்லாவிடினும் எல்லாக் காரியங்களிலுஞ் சிறந்தவள்போல் நடத்து) வல்லமைகூறி, நல்லார்போல்-நல்லவர்களைப்போல, அருகு இருக்கும்-நாயகனருகே யிருந்து அவனை ஏமாற்றும், மனைவியையும் - (தூர்க்குணம் நிறைந்த) பாரியையும், நம்பொணுது - (உலகத்தோர்) நம்புதல் கூடாது.

(வி-ரை.) வருங்காலத்தில் நிகழும் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அரசனுக் குரைப்பது மந்திரிக்கு முக்கிய தொழிலாகும்; “கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு, மருவீனயு மாண்ட தமைச்சு” என்பது திருக்குறள். (௫உ)

தீயர்க்கு நன்மை செய்யீனுந் தீங்கு வருமென்பது.

இ துவுமது.

தேளது தீயில் வீழ்ந்தாற் செத்திடா தெடுத்த பேரை மீளவே கொடுக்கி னாலே மெய்யுறக் கொட்டும் பல்லோர் ஏளனம் பேசிடத் தீங்குந் றிருப்பதை யெதிர்கண் டாலுங் கோளினர் தமக்கு நன்மை செய்வது குற்ற மாமே.

(ப-ரை.) தேளது - தேளானது, தீயில் வீழ்ந்தால் - நெருப்பிலே வீழ்ந்தால், செத்திடாது - அது சாகாமல், எடுத்தபேரை - (அதனை) எடுத்தவர்களை, மீள - (தன் வாற்புறம் அவர்கள் பக்கமாகத்) திரும்ப, கொடுக்கினாலே - தன் கொடுக்கால், மெய்யுற - அவர்களுடைய தேகத்திற் பதிய, கொட்டும் - கொட்டி வேதனை செய்யும்; (அதுபோல), பல்லோர் - பலரும், ஏளனம் பேசி - தம் முடைய இழிதன்மையைப் பற்றிப் பரிசாச வார்த்தைகளைப் பேசு;

கோளினர் - கோட்சொல்லும் கொலைஞர், தீங்குற்று இருப்பதை-
துன்பமடைந் திருப்பதை, எதிர் கண்டாலும் - நேரே பார்த்தாலும்,
கோளினர் தமக்கு - அக்கோளராகிய தீயருக்கு, நன்மைசெய்வது,
நலஞ்செய்வது, குற்றமாம் - கெடுதியாக முடியும்.

(வி-ரை.) பேச வென்னும் செயவெனெச்சம் பேசி யெனச்
செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்துவந்தது. கோளினர் என்பதை இரண்
டிடத்தும் கூட்டுக. துஷ்டருக்கு நன்மை செய்யினுந் தீங்காய் முடியு
மென்பது இச் செய்யுட் கருத்து; “வேங்கை வரிப்புலிக்குத் தீர்த்த
விடதாரி, ஆங்கதனுக் காகார மாறாற்போல் - பாங்கறியாப், புல்லறி
வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரம், கல்லின்மே லிட்ட கலம்” என்னும்
வாக்குண்டாம் செய்யுளானு மிதனை யுணர்க. (டுஉ)

அறிஞர் பெருமை.

இதுவுமது.

அறிவுளோர் தமக்கு நாளு மரசருந் தொழுது தாழ்வார்
நிறையொடு புனியிலுள்ளோர் நேசமாய் வணக்கஞ் செய்வார்
அறிவுளோர் தமக்கி யாதோ ரசடது வருமே யாகில்
வெறியரென் றிகழா ரென்று மேதினி யுள்ளோர் தாமே.

(ப-ரை.) அறிவுள்ளோர் தமக்கு-அறிவுடையவர்களுக்கு, நாளும்
தினந்தோறும், அரசரும்-(பிறரைவணங்காத) மன்னரும், தொழுது-
வணக்கஞ்செய்து, தாழ்வார் - கீழ்ப்படுவார்கள்; புவியில் உள்ளோர்-
இவ்வுலகிலுள்ள மற்றவர்களும், நிறையொடு - உறுதிப்பாட்டோடு,
நேசமாய்-பிரியமாய், வணக்கம் செய்வார் - அவர்களுக்குப் பணிதல்
செய்வார்கள்; அறிவுள்ளோர் தமக்கு - அத்தகைய அறிவுடையவ
ருக்கு, யாதோர் - யாதேனுமொரு, அசடது - குற்றமானது, வருமே
யாகில் - வந்தால், மேதினியுள்ளோர் - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்கள்,

(அவ்வாறு அவர்களுக்குக் குற்றம் வந்ததிற்பொருட்டு அவரை), வெறியர் என்று - பித்தர் என்று, என்றும் - என்றைக்கும், இகழார்-நிந்திக்க மாட்டார்கள்.

(வி-ரை.) அறிவுடையோர் ஒரு சமயம் தாழ்மையுறினும் பூமியிலுள்ள மேலோர் அவரை இகழ்ந்து கூறமாட்டார்கள்; மதியின்றிப் பணமொன்றையே பெற்ற சில அறிவிலிகள் மட்டும் அடக்கமுடையாரை அறிவிலாரென்று கூறியகழ்வர். (௫ச)

பிறருக்குச் சொல்லத் தகாதவை.

இதுவுமது.

குருவுப தேச மாதர்க் கூடிய விற்ப நெஞ்சில்
மருவிய நியாயங் கல்வி வயதுறச் செய்த தன்மம்
அரியமந் திரம் விசார மாண்மையிங் கிவைக னெல்லாம்
ஒருவருந் தெரிய வெண்ணு வுரைத்திடி விழிவுண் டாமே.

(ப-ரை.) குரு உபதேசம் - (உலகத்தில் ஒருவன்பெற்ற இரகசியமான) ஆசாரியருடைய ஞானோபதேசமும், மாதர் - பெண்களை, கூடிய - சேர்ந்தனுபவித்த, இன்பம் - சுகமும், நெஞ்சில்-(நியாயாதிபதியாயிருக்கும் ஒருவனுடைய) மனதில், மருவிய - சேர்ந்திருந்த, (அஃதாவது அவன் தீர்ப்புச்செய்ய ஆலோசித்திருந்த), நியாயம் - நீதியும், கல்வி - (ஒருவன் அருமையாகப் பெற்ற உயர்ந்த) வித்தையும், வயது - ஆயுளும், உற - மிகுதியாக, செய்த - (ஒருவன்) இயற்றிய, தன்மம் - தருமமும், அரிய - பெறுதற் கரிதாகிய, மந்திரம் - (ஒருவன் பெற்ற) மந்திரோபதேசமும், விசாரம்-துன்பமும், ஆண்மை - வீரச்செய்கையும், (ஆகிய) இவைகள் எல்லாம்-ஆகிய இவையாவும், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஒருவரும் - நற்குணமில்லாத பிறரொருவரும், தெரியவெண்ணு - அறியக்கூடாவாம்; உரைத்திடில்-

(இவைகளைப் பிறருக்குச்) சொன்னால், இழிவு உண்டாம் - (அவ்வாறு சொன்னவர்க்குத்) தாழ்வுண்டாகும்.

(வி-ரை.) தன்மம் - வடமொழித்திரிபு. குருவுபதேசத்தை வெளியிட்டால் அதற்கு மதிப்பில்லாமற்போகும். மாதராலெய்திய வின்பத்தை வெளியிடின் தூற்றுதலுண்டாம். ஒரு நியாயாதிபதி தான் தீர்மானிக்க மனதிற்குறித்த விஷயத்தைத் தீர்ப்புச் செய்யு முன் வெளியிட்டால், குற்றவாளிகளுடைய தூண்டுதலால் தன்னுடைய நேயர் முதலியோர் அதனை மாற்றும்படி வேண்ட, அதனால் பாரபக்தம் செய்ய ஏதுவுண்டாம்; அவ்வாறு செய்யின் பழிப்புண்டாகும். கல்வியை மூடரிடத்திற் கூறினால் அவர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாததோடு, சொன்னவனையும் பழிப்பார்கள்; “மெஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோர், அஞ்ஞானத் தந்திட் டதுவாங்குறத்துழாய்க், கைஞ்ஞானம் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன், சொஞ்ஞானஞ் சோர விடல்” என்னும் நாலடிச்செய்யுள் இதனை வலியுறுத்தும். ஒருவன் தன் வயதை அளவிட்டுக் கூறினால் ஆயுள் குறையுமெனப் பெரியோர் கூறுவர். செய்த தருமத்தைக் கூறினால் தற்புகழ்ச்சி யென்னுங் குற்றமுண்டாவதோடு, தருமத்திற்கும் பலனின்றும். ஆசிரியர் உபதேசித்த மந்திரத்தை அறிவற்றோரிடம் வெளியிடின், அவர் கண்ட விடமெல்லாம் அதனைப் பரப்பிவிட, அதற்கு மகிமை யில்லாதுபோகும். ஒருவன் தான் அடைந்த துன்பத்தை மூடரிடத்து வெளியிடின், அவர் அதனைப் பலரிடத்துஞ் சொல்லித் தன்னை இகழ்வார். ஒருவன் எத்தகைய வீரனாயினும் தன்னுடைய வீரத்தைச் செய்கையிற் காட்டவேண்டுமே யன்றி, வாயினும் சொல்வது கூடாதாம்; அவ்வாறுரைப்பின், ‘புனையின்மேல் வற்றியவோலை கலகலக்கும்’ என்றபடி, ‘இவரிடத்து ஆண்மையில்தாதால் வாயினால் வீரங் கூறுகின்றனர்’ என்று பலரு மிகழ்வார். ‘கூரியனாயினும் வீரியம்பேசேல்’ என்பது ஔவைகூற்று, (௫௫)

ஈதற்சிறப்பும் உலோபத்தால் வருங் கேடும்.

இதுவுமது.

இடுக்கினால் வறுமை யாகி யேற்றவர்க் கிசைந்த வெல்லாம் கொடுப்பதே மிகவு நன்று குற்றமே யின்றி வாழ்வார் தடுத்ததை விலக்கி னோர்க்குத் தக்கநோய் பிணிக ளாகி உடுக்கவோ ருடையு மின்றி யுண்சோறு மருமை யாமே.

(ப-ரை.) வறுமை ஆகி - தரித்திர மேற்பட்டு, இடுக்கினால் - அத் தரித்திர துன்பத்தால், ஏற்றவர்க்கு - (மானம்விட்டு) யாசித்தவர்க்கு, இசைந்தவெல்லாம்-அவர் மனத்திற்குப் பொருந்தியவற்றையெல்லாம், கொடுப்பதே-ஒருவர் ஈதலே, மிகவும் நன்று-உலகத்தில் மிக்க நன்மையாம்; (இத்தகைய நகையுள்ளவர்), குற்றமே இன்றி - யாதொரு குறைவுமில்லாமல், வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்; அதை - அத் தருமத்தை, தடுத்து - (தாமும் ஈயாதிருப்பதுடன் பிறரையும்) தடைசெய்து, விலக்கினோர்க்கு - நீக்கிய உலோபர்க்கு, தக்க-(அவர்) கொடுஞ் செய்கைக்குத்) தகுந்த, நோய் - வருத்தங்களும், பிணிகள்-வியாதிகளும், ஆகி - உண்டாகி, உடுக்க - அரையி லுடுப்பதற்கு, ஒர் உடையும்-ஒர் ஆடையும், இன்றி - இல்லாமல், உண் சோறும் - உண்ணத்தக்க சோறும், அருமையாம் - கிடைப்ப தருமையாகிவிடும்.

(வி-ரை.) யாசகர்க்கு மனவிரும்பு நீங்கும்வரை கொடுத்தலே தானங்களில் முதன்மைபெற்ற தானமாதலின், இச்செய்யுளாசிரியர் 'இசைந்தவெல்லாம்' என்று கூறினர். (௫௬)

சத்தியத்தின் மேன்மையும், அசத்தியத்தின் தாழ்மையும்.

இதுவுமது.

மெய்யதைச் சொல்வா ராகில் விளங்கிடு மேலா நன்மை வையக மவரைக் கொள்ளு மனிதரிற் றேவ ராவார்.

பொய்யதைச் சொல்வ ராகிற் போசன மற்ப மாகும்
நொய்யவ ரிவர்க ளென்று நோக்கிடா ரறிவுள் ளோரே.

(ப-ரை.) மெய்யதை-உண்மையை, சொல்வாராகில்-(ஒருவர்) சொல்வாரானால், மேலாம்-உயர்வாகும், நன்மை-கீர்த்தி முதலிய நலங்களெல்லாம், விளங்கிடும்-(அவரிடத்தே அமைந்து) பிரகாசிக்கும்; (இன்னும்), அவரை-(உண்மையுடைய) அவர்களை, வையகம்-உலகத்திலுள்ளவர்கள், கொள்ளும் - (மேன்மை யுடையவரென்று பசரித்து) ஏற்றுக்கொள்வார்கள்; (அன்றியும் அவர்), மனிதரில்-மனிதருக்குள், தேவராவார் - தேவர்களைப்போன்று விளங்குவார்; (உலகத்திலுள்ள ஒருவர்), பொய்யதை - அசத்தியத்தை, சொல்வாராகில் - சொல்வார்களே யானால், (அவர்களுக்கு), போசனம் - உணவும், அற்பமாகும்-குறைவாகும், (அஃதாவது: போசனங்கிடைக்காது); அறிவுள்ளோர் - அறிவுடையவர், (அப்பொய்யர்களை), இவர்கள் நொய்யவர் என்று - இவர்கள் அற்பர்களென்று கருதி, நோக்கிடார் - கண்ணும் பாரார்கள்.

(வி-ரை.) வையகம் - இடவாகுபெயராய்ப் பூமியிலுள்ள மனிதரை யுணர்த்திற்று. பொய் சொன்னவர்க்குப் போசனங்கிடைக்காதென்பதை, "பொய்சொன்ன வாய்க்குப் போசனங்கிடையாது" என்னும் பழமொழியாலு முணர்க. (௫௭)

தந்தை முதலியோர் வார்த்தையைத் தட்டலாகா தேனல்.
கலிவிருத்தம்.

தந்தையுரை தட்டினவன் றுயுரை யிகழ்ந்தோன்
அந்தமுறு தேசிகர்த மாணையை மறந்தோன்
சந்தமுறு வேதநெறி தாண்டினவ னால்வர்
செந்தழலின் வாயினிடை சேர்வதுமெய் கண்டார்.

(ப-ரை.) தந்தை - தகப்பனுடைய, உரை - வார்த்தையை, தட்டினவன்-(கேளாமல்) மறுத்து நடந்தவனும்; தாய்-மாதாவினுடைய,

உரை-(புத்தியான) வார்த்தையை, இகழ்ந்தோன்-அவமதித்த நடந்தவனும்; அந்தம் உறு - அழகு பொருந்திய, தேசிகர்தம் - குருமார்களுடைய, ஆணையை-கட்டினையை, மறந்தோன்-மறந்துவிட்டவனும்; சந்தம் உறு-நற்குணம்பொருந்திய, வேத நெறி-வேதத்தின் வழியை, தாண்டினவன்-கடந்து நடந்தவனும், (ஆகிய) நால்வர்-ஆகிய நான்கு பேரும், செந்தழலின்-சிவந்த அக்கினி வடிவமான நாகத்தின், வாயினிடை-வாயிலே, சேர்வது-அடைவது, மெய்-சத்தியமாகும், கண்டீரர் - (அறிவுடையவர்களே!) இவ்வுண்மையை அறியுங்கள்.

(வி-ரை.) தந்தை முதலியோருடைய வார்த்தைகளைத் தட்டுவோர் தங்கள் இஷ்டம்போல் கெட்டவழிகளில் நடந்து பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வா ராதலின், அவர்க்கு நாகங்கிடைப்பது நிச்சயம். அழல் வடிவமாகிய நாகமாவது: தம்பிரபை, இம்பிரபை, தூம்பிரபை, வாலுகப்பிரபை, சாகரப்பிரபை, இரத்தப்பிரபை, அழற்பிரபை என்னும் ஏழுவகை நாகங்களுள்ளும், ஈற்றிலுள்ள அழற்பிரபை யென்னும் நாகமாம். கண்டீரர் - இது காணுங்கோள் என்னும் பொருள்படுவதைச் சீவகசிந்தாமணி 547-ம் செய்யுளில் “நங்குடித் தெய்வங்கண்டீரர்” என்பதற்கு “நங்குடித் தெய்வங்காணுங்கோள்” என்று நச்சினூர்க்கினியர் பொருள் கூறி யிருப்பதை லுணர்க; கண்டீரர் என்பது ஒருவகை அசையுமாம். (ருஅ)

நடுகிலைமை.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நாரிகள் வழக்கா னாலு நடுவறிந் துரைப்போர் சுத்தர்
ஏரிபோற் பெருகி மண்மே லிருகண்ணும் விளங்கி வாழ்வார்
ஓரமே சொல்வா ராகி லோங்கிய கிளையு மாண்டு
தீரவே கண்ணி ரண்டுந் தெரியாமன் மாழ்கு வாரே.

(ப-ரை.) நாரிகள் - (தீரமாகத் தங்கள் வழக்கை யெடுத்துப் பேசும் திறமையில்லா) ஏழைப் பெண்களுடைய, வழக்கானாலும்

வழக்கா யிருந்தபோதிலும், நடுவு அறிந்து - (அதனை நன்றாக விசாரித்து உண்மையை) நடுவுநிலைமையாக அறிந்து, உரைப்போர்-தீர்ப்புச் சொல்பவர், ஏரிபோல்-நீர்நிறைந்த குளம்போல், பெருகி - பல வாழ்வும் பெருகப்பெற்று, மண்மேல் - இந்நிலவுகத்தில், இருகண்ணும் - இரண்டுகண்களும், விளங்கி-பிரகாசமாகத் தெரியப்பெற்று, வாழ்வார்-நீண்டகாலம்வரை வாழ்ந்திருப்பார்கள்; (ஒருவர்), ஓரமே - (நடுவு நிலைமையின்றி) பக்சுபாதமே, சொல்வாராகில் - சொல்லித் தீர்ப்புச் செய்வார்களானால், (அவர்கள்), ஒங்கிய-உயர்ந்த, கிளையும்-சுற்றத்தார்களும், மாண்டு-மாள, தீர - சந்தேகமற, கண் இரண்டும்-இரண்டு கண்களும், தெரியாமல் - விளங்காமற் கெட்டு, மாழ்குவார்-வாதனைப்பட்டி டிறப்பார்கள்.

(வி-ரை.) பெருகி, விளங்கி, மாண்டு என்பன செயவெனெச்சத் திரிபுகள்; இவற்றைப் பெருக, விளங்க, மாள எனச் செயவெனெச்சமாக்கிப் பொருள்கூறுக. தீரவே-என்பதில் ஏகாரம் தேற்றம். நடுவுநிலைமை யற்றோர் கெடுவாரென்பதை, “கெடுவல் யானென்பதறிகதன் னெஞ்சு, கெடுவாரீஇ யல்ல செயின்” என்னும் திருக்குறளானு முணர்க. (ருக)

அ ரு ட் பெ ரு மை.

இதுவுமது.

ஏரிநீர் நிறைந்த போதங் கிருக்குமே பட்சி யெல்லாம்
மாரிநீர் வறண்டபோது வந்ததி லிருப்ப துண்டோ
பாரினை யாரும் வேந்தன் பட்சமு மறந்த போதே
யாருமே நிலையில் லாம லவரவ ரேசு வாரே.

(ப-ரை.) ஏரி-ஒரு குளத்தில், நீர்-சலமானது, நிறைந்தபோது-பெருகிய சமயத்தில், அங்கு-அக்குளத்தினிடத்தே, பட்சியெல்லாம்-பறவைகளெல்லாம், இருக்கும் - (வந்து தங்களுக்கு இரை முதலியன கிடைப்பதால்) கூடியிருக்கும்; மாரிநீர்-(அக்குளத்தில்நிறைந்த)

மழைத் தண்ணீரானது, வறண்டபோது - (அக்குளத்தி லில்லாமல்) வற்றிய சமயத்தில், வந்து இருப்பதுண்டோ - (அவை) வந்து கூடியிருப்பதுண்டோ? (இல்லை); (அதுபோல), பாரினை - இப்பூமியை, ஆளும் - ஆட்சிபுரிகின்ற, வேந்தன் - அரசன், (பட்சமுடையவனாயிருந்தால் அவனிடத்தே நலங்கருதி எல்லோரும் வந்து கூடியிருப்பார்); பட்சமும் - (மனிதருக்கு உபகாரமற்றவனாயிருத்தலோடு) அன்பையும், மறந்தபோது - மறந்து கைவிட்ட சமயத்தில், யாரும் - எவரும், நிலையில்லாமல் - அவனிடத்து நிலைபெறாமல், அவரவர் - ஒவ்வொருவரும், ஏகுவார் - தங்கள் தங்களுக்கு இதமான விடத்திற்குச் சென்று விடுவார்கள்.

(வி-ரை.) பட்சமும் என்பதில் உம்மை எச்சவும்மை. அரசர் உபகாரமற்றவராயிருப்பினும், முகமலர்ச்சியோடு அன்பையாவது பெற்றிருக்கவேண்டும்; அஃதுமின்றேல் அவரிடத்து எவரும் சேரார். எச்சவும்மைக்குத் தக, 'மனிதர்க்கு உபகாரமற்றவராயிருத்தலோடு' என்னும் வாக்கியங்கள் வருவிக்கப்பட்டன. (சு0)

பிச்சையிடாதோ ரியல்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணார் சட்டி கரத்தேந்தி மறநாய் கௌவுங்
காலினராய்

அண்ணாந் தேங்கி யிரப்பாரை யறிந்தோ மறிந்தோ
மம்மம்மா!

பண்ணார் மொழியார் பாலடிசில் பைம்பொற் கலத்திற்ப்
பரிந்துட்ட

உண்ணா நின்ற போதொருவர்க் குதவா மாந்த
ரிவர் தாமே.

(ப-ரை.) மண் ஆர் - மண்ணினால் பொருந்திய, (அஃதாவது மண்ணாற் செய்யப்பட்ட), சட்டி - பிச்சைப்பாத்திரத்தை, கரத்து -

கையில், ஏந்தி - தாங்கி, (வீதிகளிற் சென்று), மறம் - கோபம் பொருந்திய, நாய்-தெருக்களிற்றிரியும் நாய்கள், கௌவும் - (தங்கள் விகார வடிவத்தைக்கண்டு மருண்டு கோபித்துக்) கடிக்கும், காலின ராய்- கால்களை யுடையவர்களாய், அண்ணாந்து - தலையை மேலே தூக்கிக் கெஞ்சி, ஏங்கி - (பசியினால்) ஏக்கமுற்று, இரப்பாரை - யாசிப்பவரை, அறிந்தோம் - (இன்னவரென) நாம் தெரிந்துகொண்டோம் தெரிந்துகொண்டோம், அம்மம்மா - ஆ! ஆ!, இவர்தாம் - இவர்கள், (யாரெனில்: முற்பிறப்பிலே), பண் ஆர்-இசை நிறைந்த, மொழியார் - சொற்களையுடைய தங்கள் மனைவியர், பால் அடிசில் - பாற்சோற்றை, பைம்பொன் - பசும்பொன்றாலாகிய, கலத்தில் - தட்டில் வைத்து, பரிந்து - விரும்பி, ஊட்ட - தங்களுக்கூட்ட, உண்ணா நின்றபோது - உண்ணுகின்ற சமயத்தில், ஒருவர்க்கு - பிச்சை கேட்டுவந்த ஒரு மனிதர்க்கு, உதவா - அன்னங்கொடாத, மாந்தர்-மனிதராவார்.

(வி-ரை.) அம்மம்மா-வியப்பிடைச்சொற்கள். 'பசுமை + பொன்' என்பது பைம்பொன் என்றாயது; "ஈறுபோதல்.....(நன். ப. கூ)" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி மைவிகுதியும், நடுநின்ற உயிர்மெய்யுங் கெட்டு, முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாகி, வருமெழுத்திற்கு இன வெழுத்து மிகுந்தது. முந்தின ஜன்மத்தில் பிச்சை யிடாதவரே இந்த ஜன்மத்தில் பிச்சை யேற்றுத் திரிபவர் என்பது இச்செய்யுட்கருத்து. (கூக)

இன்னவர் பாவம் இன்னவரை அடையுமென்பது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மண்டலத் தோர்கள் செய்த பாவமன் னவரைச் சேருந் திண்டிற் றன் மன்னர் செய்த தீங்குமந் திரியைச் சேருந் [ருங் தொண்டர்கள் செய்ததோடந் தொடர்ந்துதங் குருவைச்சே கண்டன மொழியாள் செய்த கன்முங் கணவற் காமே.

(ப-ரை.) மண்டலத்தோர்கள் - மண்ணுலகத்தி லுள்ளவர்கள், செய்த - இயற்றிய, பாவம் - அதர்மம், மன்னவரை - (அவர்களை யானும்) அரசரிடத்தே, சேரும் - அடையும்; திண்-வலிமையையும், திறல் - வெற்றியையும், (உடைய), மன்னர் - அரசர், செய்த - இயற்றிய, தீங்கு - பாவமானது, மந்திரியை-(நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்துரைத்து அவர்களைச் செங்கோன்முறையில் நடத்தும்) அமைச்சரிடத்தே, சேரும் - அடையும்; தொண்டர்கள் - அடியார்கள், செய்த-இயற்றிய, தோடம் - குற்றமானது, தொடர்ந்து - பின்பற்றி, தம் குருவை - அவர்களுடைய குருவினிடத்தே, சேரும்-அடையும்; (புருஷனா யிருப்பவன் தான் செய்யும் பாவத்தோடு), கண்டு அன்ன-கற்கண்டை நிகர்த்த சுவையுள்ள, மொழியாள் - சொற்களையுடைய மனைவி, செய்த - இயற்றிய, கன்மமும் - தீச்செயலாகிய பாவமும், கணவற்காம் - அப்புருஷனுக்கே யாகும்.

(வி-ரை.) மன்னவரை என்பதில் ஐ உருபுமயக்கம்; மந்திரியை, குருவை என்பவற்றிலுள்ள ஐ-களும் இத்தன்மை யுடையவைகளே. மன்னர் முதலியோர் கட்டளைப்படியே மண்டலத்தோர் முதலியவர்கள் நடக்கக்கூடியவர்களா யிருத்தலால், அவர்கள் செய்த பாவம் அம்மன்னர் முதலியவரையே சேரும். (சுஉ)

இம்மையில் சுவர்க்கத்துக்குச் சம மானவைகள்.

இதுவுமது

நற்குண முடைய வேந்தை நயந்துசே வித்த லொன்று பொற்புடை மகளி ரோடு பொருந்தியே வாழ்த லொன்று பற்பல ரோடு நன்னூல் பகர்ந்துவா சித்த லொன்று சொற்பெறு மிவைகண் மூன்று மிம்மையிற் சுவர்க்க மாமே.

(ப-ரை.) நற்குணமுடைய-நல்லசுபாவம் பொருந்திய, வேந்தை அரசனை, நயந்து - விரும்பி, சேவித்தல் - பணிந்து பணிபுரிதலாகிய,

ஒன்று - ஒரு காரியமும்; பொற்புடை - (நற்குண மிருத்தலோடு), அழகு முடைய, மகளீரோடு - மனைவியராகிய பெண்களுடன், பொருந்தி - சேர்ந்து, வாழ்தல் - (இல்லறத்தில்) வாழ்தலாகிய, ஒன்று - ஒரு காரியமும்; பற்பலரோடு - பல கல்வி யறிவினரோடு, நல் நூல்-நல்ல சாஸ்திரங்களை, பகர்ந்து - வாயினாற்சொல்லி, வாசித்தல் - படித்தலாகிய, ஒன்று-ஒரு காரியமும்; (ஆகிய), சொற்பெறு-உயர்ந்த புகழ்ச்சொல்லைப் பெறத்தக்க, இவைகள் மூன்றும் - இச்செய்கைகள் மூன்றும், இம்மையில் - இவ்வுலகத்தில், சுவர்க்கமாம் - தெய்வலோக பதவியைப் போல இன்பந் தருவனவாம்.

(வி-ரை.) நற்குணமுடைய அரசனைச் சேவித்தல் முதலாகிய மூன்றும் மனத்திற்குத் திருப்தியைத் தரக்கூடியவைகளாதலின், சுவர்க்கத் தின்பத்தைப்போன்ற இன்பம் பயப்பனவாம். இவற்றுள், நூலாராய்ச்சி யுடையவரோடு பழகி வாசித்தல் மிக்க இன்பமுடைய தென்பதை, “தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார், இகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ, நகலி னினீதாயிற் காண்பாமகல்வானத், தும்ப ருறைவார் பதி” என்னும் நாலடிச் செய்யுளானு முணர்க. (கூஉ)

பேரின்பத்தின் உயர்வும், சிற்றின்பத்தின் தாழ்வும்.

இதுவுமது

நிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்க
ணியமலன் றானைக்

கிட்டையிலே தொடுத்தமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங்
கிடைக்கும் வேட்கை

வேட்டையிலே மதிமயங்குஞ் சிறுவருக்கு மணம்பேசி
விரும்பித் தாலி

கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங்
கவலைதானே.

(ப-ரை.) நிட்டையிலே - (பஞ்சவிடயங்களுமொடுங்கி மனம் ஒரு நிலைப்படும்) யோகத்திலே, இருந்து - (அசைவற்றுத்) தங்கி, மனத்துறவு - மனோவிச்சையின் நீக்கத்தை, (அஃதாவது வேறுவிடயங்களிற் செல்லாமல் ஒரே தன்மையையுடைய மனத்தை), அடைந்த-சேர்ந்த, பெரியோர்கள்-மகான்கள், நிமலன்-மலமற்ற கடவுளுடைய, தானை-பாதங்களை; கிட்டையிலே-முதன்முதல் தியானத்தில் சேரும்போது, தொடுத்து - (மகிழ்ச்சி) ஆரம்பித்து, முத்தி பெறுமளவும்-(எல்லாவற்றையுங்கடந்து) வீடு பெறும் வரையிலும், பெரிய சுகம்-பேரின்பமே, கிடைக்கும்-அவர்களுக்குச் சேரும்; வேட்கை-பெண் விருப்பென்னும், வெட்டையிலே - வெப்பத்திலே, (அகப்பட்டு), மதிமயங்கும்-புத்திகலங்கும், சிறுவருக்கு-சிறியோர்களுக்கு, மணம் பேசி - கல்யாண காரியத்தைத் தாய்தந்தையர் பேசி, (ஒரு பெண்ணைத் தீர்மானித்து), விரும்பி - பிரியங்கொண்டு, தாலி-திருமங்கலியத்தை, கட்டையிலே - (அப்பெண்ணின் கழுத்திற) கட்டும் போது, தொடுத்து-(துன்பம்) ஆரம்பித்து, (பின்னர் அவர் இறந்து அவருடைய பிரேதத்தைச் சுகாட்டிற் கொண்டுபோய்), கட்டை நடுவிலே - (எரிக்கும்பொருட்டு அடுக்கிய) விறகின் மத்தியிலே, கிடத்துமட்டும்-சுற்றத்தார் போடும்வரையிலும், கவலையே-(அவருக்கு) விசாரமேயாம்.

(வி-ரை.) பேரின்பத்தை யடைவோரை அச் செய்கைக்குத் தகப் பெரியோரென்றும், சிற்றின்பத்தை விரும்பித் துன்பமடைவோரை அச் செய்கைக்குத் தகச் சிறியோரென்றும் இச் செய்யுள்சிரியர் கூறினர். நடுக்கட்டையில் என்பதைக் கட்டை நடுவில் என மாற்றுக. ஈற்றிலுள்ள தான் அசை. (சச)

பாவித் துன்பம் வரும் விதம்.

எண்சீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆவின் மழைபொழிய வில்லம் வீழ

வகத்தினனோய் தனிவ்ருந்த வடிமை சாவ

மாவீரம் போகுமென்று விதைகொண் டோட
 வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ளச்
 சாவோலை கொடொருவ னெதிரே செல்லத்
 தள்ளவொணு விருந்துவரச் சர்ப்பந் தீண்டப்
 பாவாணர் கவிபாடிப் பரிசு கேட்கப்
 பாவிமகன் படுத்துயரம் பார்க்கொ ணுதே.

(ப-ரை.) பாவி மகன் - (உலகத்தில்) பாவியாயிருக்கும் ஒரு மனிதன், ஆ ஈன - தன்னுடைய பசு கன்றைப் பெற, (அதற்கு மருத்துவம் பார்த்துக் கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில்), மழைபொழிய- (அதற்கிடையூறாக) விடா மழை பெய்ய, (அம்மழையினால்), இல்லம் வீழ - (தன்னுடைய) வீடு இடிந்து விழ, (அதற்காகக் கலங்கும் போது), அகத்தினள் - தன்வீட்டுக்குடையவளாகிய மனைவி, நோய்தனில் - பிரசவ வேதனையில், (சிக்குண்டு), வருந்த - துன்பப்பட, (இதற்கென் செய்வோமென்று மயங்குந்தருணத்தில்), அடிமை சாவதன் அடிமைப் பெண் இறந்துபோக, (அப்போது விதைவிதைக்குந்தருணமாயிருந்தபடியால்), மா ஈரம் போகும் என்று - (இன்று தவறின் நாளை புன்செயில்) சிறந்த ஈரங் காய்ந்து போகுமென்றெண்ணி, (அடிமைப்பெண்ணையும் எடுத்தடக்கம்செய்யாமல் அப்படியே போட்டு விட்டு), விதைகொண்டு-விதையை எடுத்துக்கொண்டு, ஓட-நிலத்தை நோக்கி விரைந்து செல்ல, (அத்தருணத்தில்), வழியிலே - மார்க்கத்திலே, கடன்காரர்-கடன் கொடுத்தவர், மறித்துக்கொள்ள-(கடனைக் கொடுத்துவிட்டு அப்பாற் செல்) என்று தடுத்துக்கொள்ள, (அப்போது அவர்க்குத் தக்க சமாதானஞ்சொல்லி அப்பாற் செல்லுந்தருணத்தில்), ஒருவன் - ஒருமனிதன், சாவோலை கொண்டு - (தன்பந்துக்களில் முக்கியமான ஒருவர் இறந்துபோன விவரமெழுதிய) மரணவோலையைக்கொண்டு, எதிரே செல்ல - அவனுக்கெதிரே சென்று அவ்வோலையை நீட்ட, (அவ்வீவரத்தையுந் தெரிந்து கொண்டு செல்லும்போது), தள்ள ஒண்ணு - நீக்கமுடியாத

விருந்து வர - விருந்தினர் வந்து சேர, (அவர்களை வீட்டிற்கனுப்பி விட்டு அப்பாற் செல்லும்போது), சர்ப்பம் தீண்ட-(தன்காலிலே) அரவங்கடிக்க,(அதனால் விஷமேறி மயங்குந் தருணத்தில்),பாவாணர்-வித்வான்கள், (அவன் துன்பமான நிலைமையை உணராமல்), கவி பாடி - செய்யுட்களைப் படித்து, பரிசு கேட்க - சன்மானம் கேட்டு வருத்த, படும் - (இவ்வாறு பல துன்பங்களெய்தி ஒன்றுஞ் செய்ய வியலாமல், இத்துன்பங்களின் மிகுதியாலும் பாம்பின்விஷத்தாலும்) இறப்பான்; துயரம் - (அவன் இவ்வாறடையும்) துன்பம், பார்க்க ஒண்ணுது - பார்த்து நாம் சகிக்க முடியாது.

(வி-ரை.) பாவியாயிருக்கும் ஒருவனுக்கு இப்படித்தான் துன்பங்கள் வருமென்பதை விளக்கிக் காட்டற்பொருட்டு, உதாரணமாக இவ்விஷயங்கள் அடுக்கிக் கூறப்பட்டன. இப்பாடல் மூன்றாமடியிலிருந்து, “கோவேந்த ருழுதுண்ட கடமை கேட்கக், குருக்கள் வந்து தட்சிணைக்குக் குறுக்கே நிற்கப், பாவாணர் கவிபாடிப் பரிசுகேட்கப், பாவிமகன் படுத்துயரம் பார்க்கொணாதே” என்று ஒருவகையாகவும், “சாவோலை கொண்டொருவ னெதிரே செல்லத், தள்ளவொண்ணு விருந்து வரச் சர்ப்பம் தீண்டக், கோவேந்த ருழுதுண்ட கடமை கேட்கக், குருக்கள் வந்து தட்சிணைக்குக் குறுக்கிட்டாரே” என்று மற்றொரு வகையாகவும் வழங்குகின்றது; இவ்வகைப் பாடபேதங்களால் சரியான முடிபின்மை யானும், பொருட்பொருத்த மில்லாமை யானும், பொருள் சிறக்குமாறு அவ்விரண்டடிகளும் மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டன.

(கடு)

உரியோரும் பகைவரா மியல்பு.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாய்ப்பகை யன்பற் றாளேற் றந்தையுங் கடன்வைத் தானேல்
வாய்ப்பகை மனைவி நல்ல மதியிழந் திருப்பா ளாகிற்

பேப்பகை யறிவுண் டாகும் பெருமைநூல் கல்லா விட்டாற்
சேப்பகை யொருவர்க் காருந் தெளிந்தவ ருரையி தாமே.

(ப-ரை.) ஒருவர்க்கு-(உலகத்தில்) ஒருவர்க்கு, தாய் - அன்னை
பானவள், அன்பு அற்றாளேல் - (தம்மீது) அன்பு நீங்கி யிருப்பாளே
யாகில், பகை ஆகும் - அவளும் விரோதியாவாள்; தந்தையும் - தகப்ப
னும், கடன் வைத்தானேல் - தமக்குக் கடனை யேற்படுத்தி வைப்பா
னாகில், வாய் பகை (ஆகும்)-அவனும் பொருந்திய விரோதியாவான்;
மனைவி - இல்லாள், நல்ல மதி - நல்லறிவை, இழந்திருப்பாளாகில் -
நீங்கி யிருப்பாளானால், பேய் (ஆகும்)-பேயாவாள்; (அன்றியும்), பகை
(ஆகும்) - விரோதியுமாவாள்; அறிவு உண்டாகும்-ஞானம் விருத்தி
யடைகின்ற, பெருமை - உயர்வையுடைய, நூல் - சாஸ்திரங்களை,
சேய் - புத்திரன், கல்லாவிட்டால் - படிக்காவிடின், பகை (ஆகும்)-
அவனும் விரோதியாவான்; இது - இவ்விஷயங்களடங்கிய இந்நீதி,
தெளிந்தவர் உரையாம் - (சாஸ்திர நுட்பங்களை) ஆராய்ந்துணர்ந்தவ
ருடைய வாய்க்கை யாகும்.

(வி-ரை.) ஆகும் என்பதைத் தீபகமாக்கி நான்கிடத்துங் கூட்
டுக. பகை ஆகுபெயராய் அதனை யுடையவரை யுணர்த்திற்று.
இருக்கவேண்டிய ஒழுங்கு தவறி யிருப்பார்களேயானால், தாய் முத
லியவர்களும் ஒருவர்க்கு விரோதிகளாவார்கள் என்பது இச்செய்
யுட் கருத்து. (சுசு)

நிலை தளர்ந்தபோது துணைசெய்யத் தக்கவரும்
கேடுசெய்வா ரென்பது.

இதுவுமது.

நிலைதளர்ந் திட்ட போது நீணிலத் துறவு மில்லை
சலமிருந் தகன்ற போது தாமரைக் கருக்கன் கூற்றம்
பலவன மெரியும் போது பற்றுதீக் குறவாங் காற்று
மெலிவது விளக்கே யாகின் மீண்டுமக் காற்றே கூற்றும்.

(ப-ரை.) தாமரைக்கு-(தடாகத்திலுள்ள) கமலத்துக்கு, (நீரிருக்கு மளவும் சூரியன் நன்மையைச் செய்வதாகும்) சலம் இருந்து - தான் செழித்து வளர்த்தருரிய அந்நீர் தன்னுடன் சேர்ந்திருந்து, அகன்றபோது - வற்றி நீங்கிய சமயத்தில், அருக்கன் - (தன்னை முன்பு செழித்து வளரச்செய்த) அச்சூரியனே, கூற்றம் - தன்னைக் கொல்லும் யமனாகும், (அஃதாவது: தன்னை வாட்டிக் கருகச் செய்வதாகும்); பலம் - நற்பயனையுடைய, வனம் - காடானது, எரியும் போது - தீப்பற்றிப் பெருநெருப்பா யெரியுங்காலத்தில், பற்று - அதிற் பற்றுகின்ற, தீக்கு - நெருப்பிற்கு, காற்று - வாயுவானது, உறவாம் - துணையாகி அதனை அதிகப்படுத்தும்; அது - அப்பெரு நெருப்பானது, மெலிவு - மெலிவையுடைய, (அஃதாவது சிறிய), விளக்கே யாகின்-விளக்கு நெருப்பாகவே யிருக்குமானால், மீண்டும்-திரும்பவும், அக்காற்றே - (முன் தான் காட்டுப்பெருந்தீயா யிருக்குங் காலத்தில் உதவியாயிருந்த) அவ்வாயுவே, கூற்றம் - அவ் விளக்கு நெருப்பிற்கு யமனாகும், (அஃதாவது: தன்னை அணைத்து விடத்தக்கதாகும்); (இவைபோல), நிலைதளர்ந்திட்டபோது-மனிதர் தம்முடைய உயர்ந்த நிலைமை கெட்ட சமயத்தில், உறவும் - (தமக்குதவியா யேற்பட்டிருந்த மனிதருடைய) சினேகமும், இல்லை - இல்லாமற் போய்விடும்.

(வி-ரை.) தாமரை நீரோடு சேர்ந்து செழிப்பாயிருக்கும் போது அதனை மலரச்செய்த சூரியனே அந்நீர் வற்றியபோது அதனை வாட்டுவது போலவும், தீ பெருநெருப்பா யிருக்கும்போது அதனை அதிகமாக மூளும்படி செய்து உதவி புரிந்த காற்றே அது குறுகிச் சிறிய விளக்குத் தீயா யிருக்கும்போது அதனை அணைத்து விடுவது போலவும், மனிதர் செல்வத்தோடு வாழும்போ திருந்த பலருடைய நேசம் அவர் தாழ்ந்தபோது இல்லாமற் பகையாகும். (சுஎ)

ஈகையாற் கேடுவோ ரில்லையென்பது.

இதுவுமது.

மடுத்தபா வாணர் தக்கோர் மறையவ ரிரப்போர்க் கெல்லாங்
கொடுத்தெவர் வறுமை யுற்றார் கொடாதுவாழ்ந் தவரார் மண்மேல்
எடுத்துநா டுண்ட நீரு மெடாதகாட் டகத்து நீரும்
அடுத்தகோ டையிலேவற்றி யார்ந்தகார்ப் பெருகுந் தானே.

(ப-ரை.) நாடு - நாட்டிலுள்ள மனிதர்கள், எடுத்து உண்ட -
மொண்டு பருகிய, நீரும்-(ஊரை யடுத்துள்ள) தடாக நீரும், எடாத-
(அவரால்) மொண்டு பருகப்படாத, காட்டகத்து - காட்டினிடத்தே
யிருக்கும் பள்ளங்களிலுள்ள, நீரும் - சலமும், (மனிதர் பருகுவதாற்
குறைதலும், பருகாமையால் அதிகப்படுதலுமில்லை); அடுத்த-நெருங்
கிய, கோடையிலே - வெயிற்காலத்திலே, வற்றி - (அவைகள் இயற்
கையாகவே) வறண்டு, ஆர்ந்த-(அதன் பின்னால் வந்து) பொருந்திய,
கார்-கார் காலத்தில், பெருகும்-(மீண்டும்) நிறையும்; (இவைபோல),
மடுத்த-(தம் மனத்திலே) நிறைந்த, பாவாணர்-பாடல்களால் வாழ்க்
கூடிய புலவருக்கும், தக்கோர் - தகுதியுடைய முனிவர்க்கும், மறை
யவர் - அந்தணர்க்கும், இரப்போர்க்கு - யாசிக்கும் ஏழைகட்கும்,
எல்லாம் - (தம் கையிலுள்ள) எல்லாவற்றையும், கொடுத்து-உதவி
(அதனால்), மண்மேல் - உலகத்தில், எவர் வறுமை உற்றார்-தரித்தி
ரத்தை யடைந்தவர் எவர்? (ஒருவருமில்லை); கொடாது - (ஒன்றை
யும்) கொடாமல், (செட்டாயிருந்து அதனால்), வாழ்ந்தவர் ஆர் -
வாழ்வடைந்தவர் யாவர்? (ஒருவருமில்லை); (இவர்களுக்குத் தாழ்வும்
வாழ்வும் பழ வினைப்பயனால் நேருமேயன்றி, கொடுப்பதனாலும்
கொடாமையாலும் நேர்வதில்லையாம்).

(வி-ரை.) தடாகத்தின் நீர் பலர்எடுத்துப் பருகுவதால் குறைவ
தில்லை; காட்டு நீர் ஒருவரும் பருகாமையால் அதிகப்படுவதில்லை; இவ்
விரண்டும், குறையுங் காலமாகிய வேளிர்காலத்தில் வறண்டுபோம்;

பெருகுங் காலமாகிய கார்காலத்தில் நிறைவுறும்; இவை காலத் தகுதியால் ஏற்படக் கூடியவைகள். இவைபோல: மனிதரானவர், பாவாணர் முதலியோர்க்குக் கொடுப்பதனால் வறுமையடைய மாட்டார்கள்; கொடாதிருப்பதனால் செல்வத்தை யடையமாட்டார்கள்; இவர்கள் பழவினைப்பயனால் குறைவு வரும்போது குறைவார்கள், உயர்வரும்போது உயர்வார்கள்; இவை செலவிடுதலாலும், செலவிடாமையாலும் ஏற்படுவனவல்ல. ஆதலின், ஈகையையே உயர்வாகக் கருதிச் செய்யவேண்டும்; அவ்வாறு செய்யின், அஃது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயனைத்தருவதாகும். நாடு - இடவாகுபெயர்; அதிலுள்ள மனிதரை யுணர்த்திற்று. தான், ஏ - ஈற்றசைகள். (சுஅ)

மன்மத வாதினை கொடிதேன்பது.

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உணங்கி யொருகான் முடமாகி யொருகண் ணின்றிச்
செவியிழந்து

வணங்கு நெடுவா லறுப்புண்டு மன்னு முதுகில்
வயிரொட்டி

அணங்கு நலிய மூப்பெய்தி யகல்வா யோடு
கழுத்தேந்திச்

சுணங்கன் முடுவல் பின்சென்றா லியாரைக் காமன்
றுயர்செய்யான்.

(ப-ரை.) (உலகத்தில் மன்மதன் எத்தகையர் மனத்தையுங் கலக்கித் துன்புறுத்துவான்; அம்மன்மத வாதினயால்), உணங்கி - உடல் மெலிந்து, ஒருகால் முடமாகி - ஒற்றைக்கால் நொண்டியாகி, ஒரு கண் இன்றி - ஒரு கண்ணில்லாமல், செவி இழந்து - (அறுபட்டதனால்) செவிகளு மில்லாமல், வணங்கு - வளைந்த, நெடு வால் - நீண்டவால், அறுப்புண்டு அறுக்கப்பெற்று, மன்னும் - பொருந்திய, முதுகில் - முதுகிலே, வயிறு ஒட்டி - வயிறு ஒட்டப்பெற்று, அண

ங்கு - அழகானது, நலிய - குறைய, மூப்பு எய்தி - முதுமையை யடைந்து, அகல்வாயோடு-அகன்ற வாயோடு பொருந்திய, கழுத்து ஏந்தி - கழுத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, (இவ்வாறு மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையை யடைந்த) சணங்கன் - ஒரு நாயும், (ஒரு பெட்டை நாயைத் தேடிச் செல்லும்; இவ்வாறு அது), முடுவல் பின் - ஒரு பெட்டை நாயின் பின்னே, சென்றால் - (காம வாதனையால்) செல்லுமேயானால், காமன்-மன்மதன், (உலகத்தில்), யாரை - எவரைத் தான், துயர் செய்யான் - துன்பப்படுத்த மாட்டான்? (எல்லோரையும் துன்பப்படுத்தியே தீருவான்; ஆதலின், ஒவ்வொருவரும் அவ் வேதனைக் கிடங்கொடாமல் மனத்தை நல்வழியிற் றிருப்பி ஒழுக்கத்தை யடைதல்வேண்டும்).

(வி-ரை.) மோகமானது, அருவருக்கத்தக்க நாய் முதலியவற்றையும் துன்புறுத்தக் கூடிய தாதலால், அது உலகத்தில் எத்தகைய யரையுந் தொடர்ந்து வருத்தும்; ஆயினும், அறிவுடையோர் அதற்கிடங் கொடாது அதனைத் தள்ளி நல்வழிப்பட்டியவேண்டும். “தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந், துன்னுமென்று துணிநரு முளரே” என்னும் (நன்-மெய். ௩) சூத்திரவிதியால், ‘சென்றால் யாரை’ என்னுந் தொடரில் லகரமெய்க்கு முன் யகரம் வர இகரந் தோன்றிற்று. (சூக)

துர்க்குண மாதரை நம்பலாகா தேனல்.

அறுசீர்க் கழநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கோளரி யடர்ந்த காட்டிற் குறங்கில்வைத் தமுத மூட்டித் தோளினிற் றாக்கி வைத்துச் சுமந்துநண் புடன் வளர்த்த ஆளனைக்கிண ற்றிற்றள்ளி யரிவையோர் முடவற்சேர்தாள் ளாளநேர் கண்ணி னாரைக் கனவிலு நம்பொ னாதே.

(ப-ரை.) அரிவை - (நற்குணமில்லாத) ஒருபெண், (முன்னொரு காலத்தில் தான் தளர்ந்திருந்தபோது), குறங்கில் வைத்து (தன்னைத்) துடைத்து வைத்து, அமுதம் ஊட்டி - உணவூட்டி, தோளினில் தூக்கிவைத்து-(பிரிய யிகுதியால் தன்னைத்) தோளின் மேலே தூக்கிவைத்து, சமந்து - தாங்கி, நண்புடன்-சினேகத்தோடு, வளர்த்த - காப்பாற்றிய, ஆளனை - தன்னையாளும் நாயகனை, கோள்-கொலை செய்தலையுடைய, அரி - சிம்மங்கள், அடர்ந்த - நெருங்கிய, காட்டில்-வனத்தில், கிணற்றில் தள்ளி - (நன்றி மறந்து) கிணற்றிலே தள்ளிவிட்டு, ஓர் முடவன் - ஒரு முடவனை, சேர்ந்தாள் - (புருஷனாகக்கொண்டு) கூடினாள்; (ஆதலால் இத்தகைய மகாபாதகம் பொருந்திய), காளம் நேர்-விஷத்தைப்போன்ற, கண்ணினரை - கண்களையுடைய கெட்ட மாதரை, கனவிலும் - சொப்பனத்திலும், நம்பொண்ணாது - நம்பலாகாது.

(வி-ரை.) ஒரு பெண் முடவனை விரும்பிக் கணவனைக் கிணற்றிற் றள்ளிய இச்சரித்திரம் பஞ்சதந்திரம் லப்தஹானியிலுள்ளது. இத்தகைய குணமுடைய பெண்களை நம்புவோர்க்கு எப்பொழுதும் தீங்கே சம்பவிக்கும்; ஆதலின் நற்குணமுடைய பெண்களையே தேடி மணஞ் செய்யவேண்டும். (எ0)

பெண்ணை மணம் புரிந்துகொள்ள லாகாதென்பது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சரத்தானே!
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தளவிருந்து
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே

(ப-ரை.) சேய் கொண்டு-சிவப்பு நிறத்தைக் கொண்டு, ஆரும் பொருந்திய, கமலம் - தாமரைமலரி விருக்கின்ற, செம்மலுடனே -

பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய பிரமனுடனே, அரவம் - ஆதிசேட
 னென்னும் பாம்பாகிய, பாய் - சயனத்தை, கொண்டானும்-கொண்
 டவனாகிய விஷ்ணுவும், பரவும் - துதித்து வணங்கும், பட்டிச்சாத்
 தானே-திருப்பட்டிச்சாரமென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெரு
 மானே! (ஒரு மனிதன்), நூறு வயதளவு இருந்து-நூறுவயது நிறை
 யும் வரையிலும் நிலைபெற்றிருந்து, நோய் - பிணியையே, கொண்
 டாலும் கொள்ளலாம் - கொண்டிருந்தாலுங் கொண்டிருக்கலாம்;
 (அஃதன்றி), பேய் - ஒரு பேயை, கொண்டாலும் கொள்ளலாம் -
 தனக் குரிமையாகக் கொண்டாலும் கொள்ளலாம், (அஃதாவது
 இவற்றைக்கொண்டு இவற்றால் வரும் துன்பத்தை யடைந்தாலு
 மடையலாம்); பெண்கொள்ளல் - ஒரு பெண்ணைக் கலியாணஞ்
 செய்துகொள்ளுதல், (அஃதாவது: ஒரு பெண்ணை மணம் புரிந்து
 கொண்டு தன்புறுவது), ஆகாது - கூடாதாம்.

(வி-ரை.) இச் செய்யுள், ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இல்லற
 வின்பத்தை வெறுத்துக் கூறியதாகும்; “நிட்டையிலே யிருந்து...”
 என்னுஞ் செய்யுளும் இவர்கள் கூறியதேயாம். இவர்கள் இவ்வாறு,
 ‘பெண் கொள்ள லாகாது’ என்று பொதுப்படக் கூறி யிருப்பினும்,
 நர்க்குணமுடைய பெண்ணைக் கொள்ளலாகாது எனப் பொருள்
 கொள்ளுதலே தகுதியுடையதாம். எத்தகைய பெண்ணைக் கொண்டா
 னும் சமுசாரம் துக்க நிறைந்த தாதலின், சுவாமிகள் இங்ஙனம் இல்
 லறத்தை வெறுத்தும், தறவறத்தைச் சிறப்பித்தும் கூறினார்கள்.
 செம்மை - என்பது ‘ஈறுபோதல்’ என்னும் விதியால் மை விசுவா
 கெட்டு, ‘முன்னின்ற மெய் திரிதல்’ என்னும் விதியால் மகாமெய்
 பகரமெய்யாகத் திரிந்து, ‘ஆதி நீடல்’ என்னும் விதியால் முதல்
 னெட்டு, ‘சேய்’ என்றாயது. (எக)

மானிட ரின்பம் அற்பமான தேன்பது.

கலித்துறை.

கொண்டு விண்படர் கருடன்வாய்க் கொடுவரி நாகம்
 விண்ட நாகத்தின் வாயினில் வெருண்டவன் நேரை

மண்டு தேரையின் வாயினி லகப்படு மதுக்கொள்
வண்டு தானுக ரின்பமே மானிட ரின்பம்.

(ப-ரை.) மானிடர் - (அடுத்தவரும் மாணமுதலிய ஆபத்துக்
களுக்குள் அகப்பட்டிருந்து அற்பமாகிய போகங்களை யனுபவிக்கும்)
மனிதருடைய, இன்பம்-நிலையற்ற சுகமானது, (எத்தகையதெனில்
பருகுதற்குத் தேனை வாயிற்கொண்ட ஒரு வண்டு ஒரு தவளையின்
வாயிலகப்பட, அத்தவளை அவ்வண்டைக் கவ்வியபடியே ஒரு நாகத்
தின் வாயிற் சிக்க, அந்நாகம் அத்தவளையைக் கவ்வியபடியே ஒரு
கருடன் வாயி லகப்பட, அக்கருடன் எல்லாவற்றுடனும் அந்நாகத்
தைத் தூக்கிச்செல்லும்போது), கொண்டு-அவ்வாறு வாயாற் கவ்விக்
கொண்டு, விண்-ஆகாயத்தில், படர்-செல்லுகின்ற, கருடன் - அக்
கருடனுடைய, வாய் - வாயிலகப்பட்ட, கொடு - வளைவாகிய, வரி
படத்தின் இரேகைகளையுடைய, நாகம்-அரவமும், விண்ட-கருடன்
வாயி லகப்பட்டதாகக்கூறிய, நாகத்தின்-அவ்வரவத்தின், வாயினில்
வாயில் (சிக்கி), வெருண்ட-பயந்த, தேரை - அத்தவளையும், மண்டு
அந்தப் பாம்பின் வாயில் நெருங்கிய, தேரையின்-அந்தத் தவளையின்
வாயினில்-வாயில், அகப்படும் - சிக்கிய, மதுக்கொள்-தேனை வாயி
கொண்ட, வண்டு - வண்டும், நுகர் - அதுபவிக்கின்ற, இன்பமே
அவ்வற்ப இன்பம் போன்றதேயாம்.

(வி-ரை.) பல துன்பங்களுக்கிடையி லகப்பட்ட மனித
இடையில் அனுபவிக்கும் அற்ப வின்பமானது, மாணம் அடுத்திரு
தும் அதற்கிடையி லகப்பட்ட இரையில் இந்தப் பிராணிகள் திருப்தி
கொண்டது போலாம். (என)

என்னசெய்தாலும் புல்லர்குணம் மாறா தேனல்.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஊற்பூரப் பாத்திகட்டிக் கஸ்தூரி யெருப்போட்டுக்

கமழ்நீர் பாய்ச்சிப்

பாற்பூர வுள்ளிதனை விதைத்தாலு மதன்குணத்தைப்
 பொருந்தக் காட்டும்
 சாற்பேதை யர்க்கறிவிங் கினிதாக வருமெனவே
 சொல்லி னாலும்
 ந்போதம் வாராதாந் கவர்குணமே மேலாக
 நடக்குந் தானே.

(ப-ரை.) கற்பூரம் - பச்சைக் கற்பூரத்தால், பாத்தி கட்டி -
 ரம்புகட்டிச் சிறுசெய் உண்டாக்கி, (அதில்), கஸ் தூரி - கஸ் தூரியை,
 ருப்போட்டு - எருவாக இட்டு, கமழ் நீர் - வாசனை நீராகிய பனிநீரை,
 ராய்ச்சி - பெருக்கி, பொற்பு ஊர - அழகு அதிகரிக்க, உள்ளிதனை -
 வள்ளைப்பூண்டை, விதைத்தாலும் - விதைத்தபோதிலும், (அது
 மீளத்து வெளிப்படுங் காலத்தில்), அதன் குணத்தை - அதனுடைய
 கட்ட வாசனையாகிய குணத்தையே, பொருந்த - பொருந்தும்படி,
 காட்டும் - வெளிப்படுத்தும்; (அதுபோல), சொல் - பழிச்சொற்களை
 டைய, (அஃதாவது: பழிச்சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க),
 பதையர்க்கு - முழு மூடருக்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இனிதாக -
 னிமையாக, அறிவு வரும் என - அறிவுண்டாகுமென்று நினைத்து,
 சொல்லினாலும் - (நற்புத்திகளை எடுத்துக்) கூறினாலும், நல்போதம் -
 ல்லறிவு, வாராதா - வரவே மாட்டாது; ஆங்கு - அவர் பொருந்தி
 ருக்கின்ற அவ்விடத்தில், அவர் குணமே - அவருடைய தூர்க்
 குணங்களே, மேலாக - உயர்வாக, நடக்கும் - அவரிடத்தில் விருத்தி
 யாகி வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்.

(வி-ரை.) ஆங்கு - அசையுமாம்.

(எங்)

அற்பர் நேயம் கூடா தேனல்.

இதுவுமது.

மருவுசந்தனக்குழம்புநன் மணமலர்மகிழ்மிகவணிந்தாலுஞ்
 ருவ வையமா மனமுள மாதர்பாற் சார்வது மாகாதே

பருவதங்கள் போற்பற்பல நவமணி பைம்பொனையீந்தாலும்
கெருவ மிஞ்சிய மானிட ருறவெணிக் கிட்டலு மாகாதே.

(ப - ரை.) மருவு - பொருந்திய, சந்தனக்குழம்பு - சந்தனத்
தேய்வையையும், நல் - நல்ல, மணமலர் - வாசனைபொருந்திய புட
பங்களையும், மகிழ் மிக-(பார்ப்பவர்களுக்குச்) சந்தோஷம் அதிகரிக்க
கும்படி, அணிந்தாலும்-அணிந்து அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
சருவம்-முழுமையும், ஐயம் ஆம்-சந்தேகமாகிய, (அஃதாவது: எந்தக்
சமயம் நமக்குக் கேடு செய்யுமோ என்று பிறர் சந்தேகிக்கத்தக்க)
மனம் உள்ள - அன்பற்ற மனம்பொருந்திய, மாதர்பால் - வேசைப்
பெண்களிருக்கும் பக்கத்தில், சார்வதும்-ஒருவர் பொருந்திச் செல்வ
தும், ஆகாது-கூடாது; (அதுபோல), பருவதங்கள் போல்-மலைகளைப்
போல (மிகுதியாக), பல்பல - பலபலவாகிய, நவமணி - ஒன்பது
வகை ரத்தினங்களையும், பைம்பொன்னை-பசும்பொன்னையும், ஈந்தா
லும் - கொடுத்தாலும், கெருவம் மிஞ்சிய - அகங்காரம் அதிகரித்த
மானிடர் - மனிதர்களுடைய, உறவு எண்ணி - நேயத்தை விரும்பி
கிட்டலும்-அவர் சமீபத்தில் ஒருவர் நெருங்குதலும், ஆகாது - கெட்
டதாம்.

(வி-ரை.) வேசையரிடத்தும், அகங்கார முடையவரிடத்தும்
நேயங்கொள்ளாவிடினும் சமீபத்தில் நெருங்குவதும் தீங்காமாதலின்
'சார்வது மாகாது' என்றும், 'கிட்டலுமாகாது' என்றும், எச்சவும்மை
கொடுத்து இச்செய்யுளாகிரியர் கூறினர்; நெருங்குவதும் தீங்கா
மெனவே, நேயங்கொள்வது பெருந்தீங்காமென்பது தானே
விளங்கும். (எச)

எண்ணியபடி ஒன்றும் முடியா தேன்பது

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கிரியறு திங்கட் காகுங் கானவன் மூன்று நாளாம்

இரிதலைப் புற்றி னாக மின்றுணு மிரையா மென்று

வில்லின், குதை - குதையிலேற்றியிருந்த, நாம்பைக் கவ்வி - நாம்
நாம்பைக் கடித்து, (அந்நரம் பறுபடவே, வளைந்திருந்த வில் விவ்
யுட னிமிர்ந்து அதன் தொண்டையிற் பாய, அதனால் ஒன்றைய
அனுபவியாம லிறந்து), பட்டபாடு - (நரி) அடைந்த துன்பத்தை,
நாளே - அடித்த தினமே, நாம் படுவம் - நாம் அனுபவிப்போம்.

(வி-ரை.) நரி இங்ஙனம் வீணாசை கொண்டிருந்த கதை, ஜை
முனிவராகிய திருத்தக்கதேவர் செல்வநிலையாமை, தேக நிலையான
முதலியவற்றைப் பற்றிப் பாடிய 'நரி விருத்தம்' என்னும் நூலிலு
ளது. இச்செய்யுட் கருத்திற்குப் பெரும்பான்மையு மிணங்க, அந்
விருத்த மென்னும் நூலில், "களிற்று திங்கட் காசுங் கானவன
மேழ்நாள், ஒளிற்றவா ளெயிற்று நாக முண்டொர்நாட் கிரையெ
றெண்ணி, வெளிநிலாச் சிலையிற் கோத்த நாரிவாய்க் குதையை
கவ்விக், குளிற்று பேழ் வாய் லுய்ப்பக் கொடுவிற்கோத் திட்ட த
றே" என்னும் பாடல் கூறப்பட்டுள்ளது. இரை - என்பதைத் தீப
மாக்கி, மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. நரியினார் என்பதில், "உவப்பி
முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும், இழுப்பினும் பால்திலை
யிழுக்கினு மியல்பே" என்னும் (நன். பொ. ௨௮) சூத்திரவிதிப்படி
இழிவினால் அஃறிணை உயர்திணை யாயிற்று. இச் செய்யுட் கருத்தி
கேற்ப, நரிக்கதை முதலியன வருவித் துரைக்கப்பட்டன. இச்செ
யுளில், 'கரியொரு திங்க ளாறு' என்றும், 'இருதலைப் புற்றி னாக
என்றும் பாடபேத முண்டு. (எரு

கீர்த்தி யற்றோரை உலகத்தார் மதியா ரென்பது.

இதுவுமது

பூதலத்தின் மானிடரா யொருவர்பிறந் திடலரிது
பொருந்தி னாலும்
ஆதிமறை நூலின்முறை யறிந்துபுக ழார்தலங்க
என்பாச் சென்று

நீதிவழு வாமல்வரும் வழக்குரைத்து நல்லோரை
 நேசங் கொண்டு
 காதவள வேனும்பேர் பரப்பாரே லவர்பிறப்புக்
 கழுதை யாமே.

(ப-ரை.) பூதலத்தில் - இப்பூமியில், ஒருவர் - ஒரு ஜீவர், மர்
 னிடராய் - மனிதராய், பிறந்திடல் - ஜனனமெடுப்பது, அரிது -
 (எல்லாவற்றுள்ளும்) அருமையாய்; பொருந்தினாலும் - (அவ்வாறு
 உயர்ந்த மானிட ஜனனமாகப்) பொருந்திப் பிறந்திட்டாலும், (அப்
 படிப் பிறந்தவர்), ஆதி - முதன்மையாகிய, மறைநூலின் - வேத
 சாஸ்திரங்களின், முறை - ஒழுங்குகளை, அறிந்து-தெரிந்து, புசுழ்
 ஆர் - கீர்த்தி நிறைந்த, தலங்கள் - புண்ணியக்ஷேத்திரங்களுக்கு,
 அன்பாச் சென்று - பிரியத்துடனே யாத்திரைசெய்து, நீதி வழு
 வாமல் - மனுநீதி முறை பிசகாமல், வரும் - தம்மிடத்தே நியாயத்
 தீர்ப்புக்காக வரும், வழக்கு - வழக்குகளை, உரைத்து - சரியானபடி
 விடவிடுவ நிலையோடு தீர்ப்புச் செய்து சொல்லி, நல்லோரை-நற்குண
 முடையவரை, நேசம் கொண்டு - உறவாகக்கொண்டு, காதம் அள
 வேனும் - (நான்கு கூப்பிடு தூரங்கொண்ட) காததூரத்தளவாவது,
 பேர்-தம்முடைய பெயரை, பரப்பாரேல் - பரவச் செய்யார்களேயா
 னால், அவர் பிறப்பு - (அப்படி மனிதராகப் பிறந்த) அவருடைய
 பிறப்பு, கழுதையாம் - கழுதைப் பிறப்பைப்போல இழிவுடையதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவர் மானிடராகப் பிறந்தாலும், அவர்க்குச் சாஸ்
 திர ஞான முதலியன இல்லாவிடின் அவர் பிறப்பு மிக்க இழி
 வுடையதாகக் கருதப்படும். “மவ்வீ ரொற்றழிந் துயிரீ ரொப்பவும்,
 வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்” என்னும் (நன். மெ. பு. கசு)
 சூத்திரவிதிப்படி, ‘காதம்’ என்பதில் மகரவீறு கெட்டது. (எசு)

புல்லர்க் குபகாரஞ் செய்யின் அது தீங்காய் முடியுமெனல்.

இதுவுமது.

வல்லியந் தனைக்கண் டஞ்சி மாந்தனி லேறும் வேடன்
 கொல்லுதன் பசியை த்தீர்த்திரட்சித்தகுரங்கைக்கொன்றான்

நல்லவன் நனக்குச் செய்த நலமதா லுயர்வுண் டாகும்
புல்லர்க்கு நன்மை செய்தா லுயிர்தனைப் போக்கு வாரே.

(ப-ரை.) (முன்னொருகாலத்தில்), வல்லியந்தனைக்கண்டு-ஒரு
புலியைப் பார்த்து, அஞ்சி - பயந்து, மார்தனில் - ஒருமரத்தில்
எறும் வேடன் - ஏறிய வேடனொருவன், கொல்லு - மிகவும் வருத்
திக்) கொல்லத்தக்க, தன் - தன்னுடைய, பசியைத் தீர்த்து - பசி
நோயைத் தணித்து, இரட்சித்த - காப்பாற்றிய, குரங்கை - வான
ரத்தை, கொன்றான் - (என்றி யறியாமற்) கொலைசெய்தான்; (அது
போல), புல்லர்க்கு-(நன்றிகெட்ட) அற்பருக்கு, நன்மை செய்தால்-
நலத்தைச் செய்தால், (அவர்கள் அந் நன்றியைக் கருதாமல்), உயிர்
தனை - (அவ்வாறு நன்றி செய்தவருடைய) உயிரை, போக்குவார்-
நீக்கிக் கொல்லுவார்; நல்லவன் தனக்கு - நற்குணமுடைய மனித
னுக்கு, செய்த - இயற்றிய, நல மதால் - நன்மையால், உயர்வு உண்
டாகும் - மேன்மை அதிகரிக்கும்.

(வி-ரை.) நன்றி செய்த குரங்கை வேடன் கொன்றானென்
னும் இக்கதை புராதனக் கதைகளு ளொன்று. (எள)

ஒருவன் தன்னைப்போலவே பிறரையுங்
கருதவேண்டு மெனல்.

இதுவுமது.

தீன்மானங் குலமானந் தனைவேண்டி வந்தடைந்தோர்
தங்கண் மானம்

என்மான மிவைசமமா மென்றெண்ணிப் பிறரிடத்து
மினிமை யான

நன்மானம் வைத்தெந்த நாளுமவர் தங்களுக்கு
நலஞ்செய் வோனை

மன்மானி யடைந்தோரைக் காக்கின்ற வள்ளலென
வழுத்த லாமே.

(ப-ரை.) தன் - தன்னுடைய, மானம்-பெருமை பொருந்திய, துலமானம் - குலாபிமானம், வேண்டி - விரும்பி, தன்னை-தன் னிடத்தில், வந்து அடைந்தோர் தங்கள்-வந்து சேர்ந்தவர்களுடைய, மானம் - அபிமானம், (அஃதாவது, அவர்கள்மீது செலுத்தும் அபிமானம்), என் - என்று வேறுபிரித்துக் கூறப்படும், மானம் இவை - மானங்களாகிய இவைகளிரண்டும், சமம் ஆம் என்று எண்ணி - ஓரேதன்மை யுடையவைகளாமென்று கருதி, பிறரிடத்தும் - அன் னிரியரிடத்தும், இனிமையான-இனிமை பொருந்திய, நல் மானம் கவத்து - நல்ல நேசத்தை நிறுத்தி, எந்த நாளும் - எந்நாளினும், அவர் தங்களுக்கு - அவர்களுக்கு, நலம் செய்வோனை-நன்மை செய் யும் ஒருவனை, மன் - பொருந்திய, மானி (என)-மரியாதையுடையவ னெனவும், அடைந்தோரை-தன்னைச் சேர்ந்தவரை, காக்கின்ற - காக்கும், வள்ளல் என - ஈகை யுடையவனெனவும், வழுத்தலாம் - வசால்லலாம்.

(வி-ரை.) ஒருவன் தன்குலத்தினிடத்தில் எவ்வளவு அபிமானம் வைத்திருக்கின்றானோ, அவ்வளவு அபிமானத்தைத் தன்னைச் சேர்ந்தவரிடத்துஞ் செலுத்தி அவர்களையும் மேன்மைப்படுத்த வேண் டும்; இவ்வாறு செய்யின் அவன் வள்ளலென்று கொண்டாடப்படு வான். இவ்வாறின்றித் தம்முடைய பெருமையை மாத்திரம் கவ னித்துத் தம்மைச் சேர்ந்தவரைத் தாழ்த்துவோர் மடையறிற் சிறந்த மடைய ராவார். தன்னை - உருபு மயக்கம். என-என்பதை இரண் டிடத்துங் கூட்டுக. (எஅ)

அறிவற்றோ ரியல்பு.

அறுசீர்க் கழநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தன்னைத்தான் புகழ்வோனும் தன்குலமே பெரிதென்று தான்சொல்வோனும்

பொன்னைத்தான் நேடியறம் புரியாம லதைக்காத்துப்
 பொன்றி னோரும்
 மின்னைப்போன் மனையானே வீட்டில்வைத்து வேசைதனை
 விரும்பு வோரும்
 அன்னைபிதா பாவலரைப் பகைப்போரு மறிவில்லாக்
 கசடர் தாமே.

(ப-ரை.) தன்னை - தன்னுடைய தன்மையை, தான் - தானே
 புகழ்வோனும் - புகழ்ந்து சொல்லிக் கொள்பவனும்; தன் குலமே
 தன்னுடைய சாதியே, பெரிது என்று - (எல்லாச் சாதிகளினும்
 உயர்ந்ததென்று, தான் - தானே, சொல்வோனும் - சொல்லிப்
 பெருமை கொள்வோனும்; பொன்னை - திரவியத்தை, தான் தேடி
 தானே சம்பாதித்து, அறம்புரியாமல் - அதைக்கொண்டு தருமஞ்
 செய்யாமல், அதைக் காத்து-(குறைவுறாமல்) அதைக் காப்பாற்றி
 பொன்றினோரும் - (அதனால் ஒருபயனையு மடையாமல் அதனை
 யிழந்து) இறந்த உலோபிகளும்; மின்னைப்போல் - மின்னையை
 போலுஞ் சாயலையுடைய, மனையானே - (அழகிய) மனைவியை
 வீட்டில் வைத்து - வீட்டிலே வருந்தும்படி வைத்துவிட்டு, வேசை
 தனை - கூடத்தகாத பரத்தையை, விரும்புவோரும் - நேசிக்கின்ற
 வர்களும்; அன்னை - மாதாவையும், பிதா - தகப்பனையும், பாவலரை
 வித்துவான்களையும், பகைப்போரும் - பகைத்துக் கொள்வோரும்
 (ஆகிய இவர்கள்), அறிவில்லா-அறிவற்ற, கசடர் - கீழ்மக்களாவர்.

(வி-ரை.) ஒருவன், அன்னியரால் புகழப்படுதல் சிறப்பே யன்
 றித் தன்னைத்தானே புகழ்ந்துகொள்ளுதல் சிறப்பின்றும். அவ்வாறு
 புகழ்ந்து கொள்வோனும், மனைவியை நீக்கி வேசையின் சுகத்தை
 விரும்புவோரும், அன்னை முதலியோரைப் பகைப்போரும், ஆகிய
 இவர்கள் உலகத்தவரால் நிந்திக்கப்படுவர். (எசு

மூட ரியல்பு.

இதுவுமது.

பெண்டுகள் சொற் கேட்கின்ற பேயர்களே குணமூடப்
 பேடி யாவார்
 முண்டைகளுக் கிணையில்லார் முனைவீர புருஷரென
 மொழியொ னுது
 உண்டிலகி லுதிப்பாருட் கீர்த்தியற மின்னதென
 வுணர்த வில்லார்
 அண்டினவர் தமைக்கெடுப்பா ரழிவழக்கே சொல்வதவ
 றறிவு தானே.

(ப-ரை.) பெண்டுகள் - அறிவற்ற பெண்களுடைய, சொல் - சொற்களை, கேட்கின்ற - கேட்டு நடக்கின்ற, பேயர்களே - பேய்க் குண முடையவர்களே, மூடகுணம் - அறிவற்ற குணத்தையுடைய, பேடி ஆவார்-ஆண்தன்மையிழந்து பெண்தன்மை மிகுந்தவ ராவார்; (இன்னும் இவர்), முண்டைகளுக்கு - கைம்பெண்களுக்கும், இணை இல்லார் - சம மாகமாட்டார்; (இவரை), முனை - யுத்தஞ் செய்யக் கூடிய, வீரபுருஷர் என-வீரம் பொருந்திய மனிதரென, மொழிய ஒண்ணுது - சொல்லுதல் கூடாது; (இன்னும்), உண்டு - (சென்ற ஜன்மங்களிலே தங்கள் தங்கள் பழவினைப் பயன்களை) அனுப வித்து, உலகில் - உலகத்தில், உதிப்பாருள் - மனிதராகப் பிறப்பவர்களுள், கீர்த்தி - இசைபொருந்திய, அறம் - தருமத்தை, இன்னது என - இன்னதென்று, உணர்தல் இல்லார் - அறியுந்தன்மை யில்லாதவர், அண்டினவர் தம்மை - (தம்மை நல்லவரென்று நினைத்துத் தம்மிடம்) சேர்ந்தவரை, கெடுப்பார் - (காப்பாற்றாமல்) கெடுத்து விடுவார்; அழி வழக்கே சொல்வது - கெட்ட வழக் குரைப்பதே; அவர் அறிவு - அவருடைய புத்தியின் இயற்கைக் குணமாகும்.

(வி-ரை.) மாதர் பேதைமை யுடையவராதலின், அவர் சொற்கேட்டு நடப்போர் எத்தகையராயினும் வீரமுடைய மனிதரென்று புகழப்படாமல் இகழப்படுவார்; அறத்தன்மை யுணராதவர் அண்டினோரைக் கெடுத்தல், அழிவழக்குரைத்தல் முதலியன செய்து, அவரும் உலகத்தவரால் நிந்திக்கப்படுவார். குணமூடம் என்பதை மூடகுணம் என மாற்றுக.

(அ0)

போல்லா ரியல்பும், நல்லா ரியல்பும்.

அறுசீர்க் கழந்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொல்லார்க்குக் கல்விவரிற் கருவமுண்டா
மதனோடு பொருளுஞ் சேர்ந்தால்
சொல்லாதுஞ் சொல்லுவிக்குஞ் சொற்சென்றற்
குடி கெடுக்கத் துணிவர் கண்டாய்
நல்லோர்க்கும் மூன்றுகுண முண்டாகி
லருளாக ஞான முண்டாம்
எல்லோர்க்கு முபகார ராயிருந்து
பரகதியை யெய்து வாரே.

(ப-ரை.) பொல்லார்க்கு - (உலகத்தில்) கெட்டவருக்கு, கல்விவரின்-கல்வியுண்டானால், (அதனாலேற்படவேண்டிய நற்குணங்களேற்படாமல்), கருவம் உண்டாம்-அகங்காரமுண்டாகும்; அதனோடு-அக் கல்வியோடு, பொருளும் சேர்ந்தால் - திரவியமும் வந்து கூடிவிட்டால், (அப் பொருளானது சாந்தமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதை நீக்கி), சொல்லாதும் - சொல்லத்தகாத வார்த்தையையும், சொல்லுவிக்கும் - (அவர்களைச்) சொல்லும்படி செய்யும்; (இன்னும் அவர்களுக்கு), சொல் சென்றால் - (அக் கல்வி, பொருள் ஆகியவற்றோடு) செல்வாக்கும் நடக்குமானால், (அவர்கள் பிறர்க்கு நலஞ்செய்வதைவிட்டுப் பல துஷ்டர்களை ஏவி), குடி கெடுக்க - அன்னிய

ருடைய சூழும்பத்தைக் கெடுக்க, துணிவர் - எண்ணுவார்கள்; நல்லோர்க்கு-நற்குணமுடையவருக்கு, இம்மூன்று குணம்-இம்மூவகைமேன்மைகளும், உண்டாகில் - ஏற்படுமேயானால், அருள் அதிகம்-கிருபை மிகுதியாம்; ஞானம் உண்டாம் - அறிவுண்டாகும்; (அவர்கள்), எல்லோர்க்கும் - யாவருக்கும், உபகாரா யிருந்து - உதவியுடையவர்களா யிருந்து, (முடிவில் அவ்வறத்தின் மிகுதியால்), பாகதியை - முத்தியை, எய்துவார் - அடைவார்.

(வி-ரை.) பொல்லார்க்குக் கல்வி முதலியன சேர்ந்தால், அவரீயற்றகைக்குத் தக்கபடி அவற்றால் நன்மை யெய்தாமல் கர்வ முதலிய தீக்குணங்களையே பெறுவார்கள். நல்லோர்க்கு இம் மூன்றுஞ் சேர்ந்தால், அவர்கள் கல்வியால் அருளையும், பொருளால் அறமுதலியன செய்து அவற்றின் பயனாக வந்தெய்தும் ஆத்மஞானத்தையும், செல்வாக்கினால் பிறர்க்கு நன்மைசெய்து உபகாரா யிருத்தலையும் பெற்று, இம் மூன்றினாலும் முடிவில் முத்தியைப் பெறுவார்கள். கண்டாய் - அசை. (அக)

பெரியோராகிய புலவர்கள் சிறிய புலவருக்கும்
கௌரவத்தை யுண்டாக்குவா ரெனல்.
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சலதாரை வீழு நீருஞ் சாகரந் தன்னைச் சார்ந்தாற்
குலமென்றேகொள்வதல்லாற் குரைகடல்வெறுப்பதுண்டோ
புலவர்கள் சபையிற் கூடிப் புன்கவி யாளர் சார்ந்தால்
நலமென்றேகொள்வதல்லானவில்வரோபெரியோர் குற்றம்.

(ப-ரை.) சலதாரை-(வீட்டின் கழிநீர்பாயும்) தூம்பில், வீழும்-
விழுகின்ற, நீரும்-(அருவருக்கத்தக்க) சலமும், சாகரந்தன்னை-சமுத்
திரத்தை, சார்ந்தால் - அடைந்தால், குரை - சப்திக்கின்ற, கடல் -
அச் சமுத்திரமானது, (அச்சலதாரை நீரையும்), குலம் என்றே-தன்

இனமென்றே நினைத்து, கொள்வதல்லால் - தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வதல்லாமல், வெறுப்பது உண்டோ - அதனை வெறுத்துத் தள்ளிவிடுவதுண்டோ? (இல்லை; அதுபோல), புன் கவியாளர் - அற்பமான கவிகளை யுடையவர்களும், புலவர்கள் சபையில் - பெரிய வித்வான்கள் கூடியிருக்கும் கூட்டத்திலே, கூடி - கலந்து, சார்ந்தால் - (புன்கவிகளைப் பாடிக்கொண்டு) அடைந்தால், பெரியோர் - உயர்ந்தோராகிய அப்புலவர்கள், நலம் என்று - அவர்கள் கவி நன்மையுடையதென்று சொல்லி, கொள்வதல்லால் - அவர்களை ஏற்றுக்கொள்வ தல்லாமல், சூற்றம் நவில்வரோ - அவர் மீதும், அவர் பாடல் மீதும் சூற்றம் சொல்வாரோ? (சொல்லமாட்டார்கள்).

(வி-ரை.) பெரிய வித்வான்கள் புன்கவியாளர்க்கும் கௌரவத்தை யுண்டாக்குதலை, “மண்ணுண்ணி மாப்பிளையே காவிறையே கூவிறையே, உங்களப்பன் கோவிற் பெருச்சாளி, கன்னு பின்னா மன்னா தென்னா, சோழங்கப்பெருமானே” என்று சோழன்மீது ஒரு விறகு தலையன் பாடிச் சென்ற காலத்தில், கம்பர் அவனைக் கௌரவப்படுத்தியதா லுணர்க. (அ-2)

எதுவும் தேய்வச்சேயலின்படி நடக்கு மெனல்.

ஓதுவுமது.

கீரந்தொருவன் கணைதொடுக்க மேற்பறக்கும் வல் லூற்றின்
கருத்துங் கண்டே

உரந்தையுற்றுக் கானகத்தி லுயிர்ப்புறா பேடுதனக்
குரைக்குங் காலை

விரைந்துவிடந் தீண்டவுயிர் விடும்வேடன் கணையால்வல்
லூறும் வீழ்ந்த

தான்செயலே யாவதல்லா னஞ்செயலா லாவதுண்டோ
வறிவுள் ளோரே.

(ப-ரை.) கானகத்தில்-ஒரு காட்டில், (முன்னொருகாலத்தில்), ஒருவன்-ஒருவேடன், கார்து - மறைந்திருந்து, (இரண்டு புறக்களை நோக்கி), கணை தொடுக்க - அம்பை வில்விற்பெடுத்து விடுப்பதற்கு இழுக்க, (அச் சமயத்தில் அப் புறக்கள் பறந்துவரின் அவற்றை அடித்துக் கொல்லலாமெனக் கருதி மேலே ஒரு வல்லூறு பறந்து கொண்டிருக்க, அவ்வேடனுக்குப் பயந்து மேலே பறந்து செல்லக் கருதிய அப்புறக்களுள்), உயிர்ப்புற-பெட்டையின் உயிரை நிகர்த்த ஆண்புறவானது, (வேடன் கொடுஞ்செய்கையைக் கண்டதோடு, தன்னையும், தன்பெட்டையையும் கொல்லக்கருதி), மேல்பறக்கும்-மேலே பறக்கின்ற, வல்லூற்றின் - இராசாளியினுடைய, கருத்தம் - தீய எண்ணத்தையும், கண்டு - பார்த்து, உரந்தை உற்று - வருத்தத்தை யடைந்து, பேதெனக்கு - பெண் புறவுக்கு, உரைக்குங்காலை - (இவ்வாறு இரண்டு பக்கத்தும் ஆபத்து வந்திருக்கின்றதே, நாம் என் செய்வோம் என்று மயங்கிச்) சொல்லுஞ் சமயத்தில், விடம்-விடத் தையுடைய ஒரு பாம்பானது, விரைந்து-வேகங்கொண்டு, தீண்ட - அவ்வேடனைக் கடிக்க, (அவ்வேடன் பாணத்தை யிழுத்திருந்த கையை விட்டு, அப்பாணம் மேலே செல்லத் தான் உயிர்விட்டான்; அவ்வாறு), உயிர் விடும் - பிராணனை விடுகின்ற, வேடன்-அவ்வேடனுடைய, (அஃதாவது: அவன் கையினின்றும் விடுபட்ட), கணையால் - அப் பாணத்தினாலே, (அப்புறக்கள் விழாமல்), வல்லூறும் - மேலே பறந்துகொண்டிருந்த இராசாளியும், வீழ்ந்தது - காயப்பட்டு விழுந்திருந்தது; (இதுபோல, உலகத்தில் கொடியர் ஒருவருக்குத் தீங்குசெய்ய நினைப்பினும், தெய்வச்செயலால் அவர்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறாமல் அவர்களே அழிவர் ஆதலால்), அறிவுள்ளோரே- அறிவுடையவர்களே!, அரன்செயலே ஆவது அல்லாமல் - சிவன் செயலே மேலிட்டு நடப்பதல்லாமல், நம் செயலால் - நம்முடைய செய்கையால், ஆவது - உண்டாகத்தக்க காரியும், உண்டோ - ஒன்றுண்டோ? (இல்லை),

(வி-ரை.) விடம் - குணவாகுபெயர், அதனையுடைய பாம்பையுணர்த்தலால். “மவ்வீரொற்றழிந் துயிரீரொப்பவும், வன்மைக்கினமாத் திரிபவுமாகும்” என்னும் (நன்-மெ-பு-கசு) சூத்திரவிதியால் ‘நம் செயல்’ என்பதில் மகரம் ஞகரமாகத் திரிந்தது. “தானொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்” என்னும் பழமொழிக் கருத்தையும், “ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும், அன்றையதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை, நினையாத முன்வந்து நிற்றினுநிற்கும், எனையாளு மீசன் செயல்” என்ற நல்வழிச் செய்யுட் பொருளையும் இப்பாடலின் கருத்து ஒத்திருத்த ஊணர்க. (அட)

மூடரை மூடர் கொண்டாமும் விதம்.

கலித்துறை.

குரங்கு நின்றுகூத் தாடிய கோலத்தைக் கண்டே
அரங்கு முன்னிநாய் பாடிக்கொண் டாடுதல் போலும்
கரங்க ணீட்டியே பேசினெங் கசடரைக் கண்டு
சிரங்க ளாட்டியே மெச்சிடு மறிவிலார் செய்கை.

(ப-ரை.) கரங்கள் நீட்டி - (பெருமையாகக்) கைகளை நீட்டி, பேசினெம்-(தம்மைப் புகழ்ந்து) பேசும், கசடரை-கீழ்மக்களை, கண்டு-பார்த்து, சிரங்கன் - தங்கள் தலைகளை, ஆட்டி - அசைத்து; (அஃதாவது: சிரக் கம்பங்கள் செய்து), மெச்சினெம் - அவர்களைப் புகழும், அறிவு இல்லார்-புத்தியில்லாத மூடர்களுடைய, செய்கை-அம்மூடச் செயலானது, குரங்கு - வானரமானது, நின்று - சபையிலே நின்று, கூத்தாடிய - நிருத்தனம் புரிந்த, கோலத்தை - வடிவத்தை, கண்டு-பார்த்து, நாய்-நாயானது, அரங்கு-அந் நாடகமேடையிலே, முன்னி-சார்ந்து, பாடி - அவ் வாட்டத்திற்குத் தகப் பாடி, கொண்டாடுதல் - அக்குரங்கைப் புகழ்தலை, போலும் - நிகர்க்கும்.

(வி-ரை.) 'முன்னி' என்பது சேர்ந்து என்னும் பொருள் படுதலால், "அரியலார்ந் தமர்த்தலி னன்னந்தர் நோக்குடைக், கரியவாய் நெடியகட் கடைசி மங்கையர், வரிவரால் பிறழ்வயற் குவளை கட்பவ, நிருவரை வினாயநகர் நெறியின் முன்னினான்" என்னும் ஜீவகசிந்தா முன்னி, கஉசக-ஆம் செய்யுளில், 'முன்னினான்' என்பதற்கு, 'அணு முன்னி' என்று நச்சினூர்க்கினியர் பொருளுரைத்திருத்தலா லுணர்க. 'அறிவிலார்' என்பது பலரைக் குறிக்கும் பன்மைச் சொல்லாதலின், 'சிரங்களும் பலவாகக் கூறப்பட்டன, மூடர் செய்கை அறிவுடை யாரால் இகழ்ப்படுவ தாயினும், அதனை அம் மூடர்போன்ற மூடர் செய்கை அறிவுக் கொண்டாடுவர்; அச்செய்கை, குரங்கு கூத்தாடுவதைக் கண்டு அதனைப்போன்ற இழி தன்மையையுடைய நாயானது பாடி அக் குரங்கைப் புகழ்வதை நிகர்க்கும்.

(அச)

அடக்கம் வெற்றியைத் தருமெனல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

வில்லது வளைந்த தென்றும் வேழம துறங்கிற் றென்றும் வல்லியம் பதுங்கிற் றென்றும் வளர்கடா பிந்திற் றென்றும் புல்லர்தஞ்சொல்லுக்கஞ்சிப்பொறுத்தனர் பெரியோரென்றும் வல்லதென் றிருக்க வேண்டா நஞ்செனக் கருத லாமே.

(ப-ரை.) (உலகத்தவரே! பகைவரைக் கொல்லுதற்கு வளைந்திருக்கும் வில்லைப் பார்த்து), வில்லது - இவ் வில்லானது, வளைந்தது - வளைவுற்றது, (ஆதலால் தீங்குசெய்யாது), என்றும்-எனவும்; (சமயம் பார்த்துத் தன் பகையை முடிக்கக் கருதி உறங்கும் யானையைப் பார்த்து), வேழமது- இந்த யானையானது, உறங்கிற்று - துங்கிவிட்டது, (ஆகையால் தீங்கு செய்யாது), என்றும்-எனவும்; ஒரு பிராணியைக் கொல்லுவதற்குப் பதுங்கிக் கிடக்கும் புலியைப் பார்த்து), வல்லியம்-இப்புலியானது, பதுங்கிற்று-பதுங்கிவிட்டது, (ஆதலால் தீங்கு செய்யாது), என்று - எனவும்; (தன் பகைமேற்

பாய்வதற்காகப் பின்னிடும் ஆட்டுக்கடாவைப் பார்த்து), வளர்-வலியை மிகுகின்ற, கடா - இவ் வாட்டுக்கடாவானது, பிந்திற்று - பின்னே சென்றது, (ஆதலால் தீங்கு செய்யாது), என்றும்-எனவும்; (தம்மை நிந்திப்போர் கெடுவதற்காகவே அந் நிந்தனையைப் பொறுத்திருக்கும் பெரியோரைப் பார்த்து), பெரியோர் - இம் மகான்கள், புல்லர்தம் கீழ்மக்களுடைய, சொல்லுக்கு - கொடிய வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சி பயந்தே, பொறுத்தனர் - பொறுத்துக்கொண்டார்கள், (ஆதலின் இவர்கள் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டார்கள்), என்றும்-எனவும், (கருதி) நல்லது என்று - (இச் செய்கைகளால் வருவது) நன்மையேயுமென்று, இருக்கவேண்டா - துணிந்திருக்கவேண்டா, நஞ்சு என (இவற்றால் வருவது) நஞ்சைப்போன்ற கேடேயென்று, கருவியால் - எண்ணலாம்.

(வி-ரை.) வில் வளைவது பகைவனைக் கொல்லுதற்கும், யானை உறங்குவதுபோல் நடித்திருத்தல் தன் பகைவனை அயர்ந்த நிலையிற் கொல்லுதற்கும், புலி பதுங்குவது மற்றொரு பிராணியைக் கொல்லுதற்கும், கடா பின்னிடவது எதிரிமேல் வலிகொண்டு பாய்வதற்கு மாதலால், இச் செய்கைகளால் தீங்கில்லையெனக் கருதுதல் கூடாது. இவைபோல, பெரியோ ரடங்கியிருத்தலால் அவரை நிந்தித்த புலர்க்குத் தீங்கேயுண்டா மாதலால், அவர் அச்சத்தால் அடங்கி வருனக் கருதுதல் கூடாதாம்; அவர் அடங்கியிருக்க விருக்க அவரை நிந்திப்போர் நாசமடைவர். 'வில்லது', 'வேழமது' என்பவைகளுள் அது - முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. நஞ்சு - உவமையாகப் பெயராய், அது போன்ற கேட்டை யுணர்த்திற்று. (அரு)

நேயத்தின் உயர்வு.

இதுவுமது.

சலந்தனிற் கிடக்கு மாமை சலத்தைவிட்டகன்ற போது கொலைபுரி வேடன் பற்றி வலையினிற் கொண்டு செல்ல

வலிமைசே ரவனை வெல்லும் வகைபுரிந் ததனைக் காத்த
கலையெலி காகம் போல்வார்க் கலத்தலே நலத்த தாமே.

(ப-ரை.) சலந்தனில் - நீரில், கிடக்கும்-கிடந்து வாழ்கின்ற, ஆமை - ஒரு கூர்மானது, சலத்தைவிட்டு-அந்நீரைவிட்டு, அகன்ற போது-வெளிப்பட்டபோது, கொலை புரி-கொலையைச் செய்கின்ற, வேடன் - ஒருவேடன், (கண்டு), பற்றி - அதனைப்பிடித்து, வலை யினில்-வலையிற்போட்டு, கொண்டு செல்ல-கொண்டுபோக, (அவன் செய்கையைக் கண்டு), வலிமை சேர் - தங்களினும் வலிமை மிக்க, அவனை - அவ்வேடனை, வெல்லும் - வெல்லத்தக்க, வகை புரிந்து-உபாயத்தைச் செய்து, அதனை - அவ் வாமையை, காத்த - (அவன் கையினின்றும் நீக்கிப்) காப்பாற்றிய, கலை - கலைமாளையும், எலி எலியையும், காகம் - காகத்தையும், போல்வார் - நிகர்க்கும் சிநேகிதரை, கலத்தலே - சேர்ந்து உறவாடுதலே, நலத்ததாம் - நன்மை புடைய செய்கையாம்.

(வி-ரை.) முன்னொரு காலத்தில் ஒரு ஆமை தான் வாழும் நீரைவிட்டு வெளியேறிய சமயத்தில், ஒரு வேடன் கண்டு அதனைப் பிடித்து வலையிற்போட்டுக் கட்டிக்கொண்டு செல்ல, அதற்கு உறவா டிருந்த மாணும், எலியும், காகமும் கண்டு அதனை வேடன் கையி னின்றும் தப்பிக்கக் கருதி, உடனே அவ்வேடன் செல்லும் வழி யில் மான் இறந்ததுபோல் விழுந்துகிடக்க, காகம்அதன்மேலிருந்து மாமிசத்தைப் பிடுங்கித் தின்னுவதுபோல் நடித்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வேடன் அம்மாளைக் கண்டு, 'இன்று மிக்க உணவகப்பட்டது' என்று மகிழ்ந்து, ஆமையை வலையோடு கீழே போட்டுவிட்டு மாணருகே செல்ல, அச்சமயத்தில் எலி ஆமை அகப்பட்டிருந்த வலையைக் கடித்து அவ் வாமையை வெளிப்படுத்த, அது பக்கத்தி லிருந்த குளத்தை நோக்கிச் சென்றது; வேடன் மானின் பக்கத் தில் சென்றவுடன் காகம் பறக்க, மாணும் எழுந்தோடிற்று; வேடன்

அவமானமுற்று ஆமையையாவது கைப்பற்றலாமென்று திரும்பவே ஆமை குளத்தருகே சென்றது; அதைக் கண்டு அவன் விரைந்தோ ஆமையும் சலத்திற் புகுந்தது; அதன்மேல் வேடன் தன் மதியினதைப்பற்றித் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக்கொண்டு சென்றான். இகதை பஞ்சதந்திரம் சுகிரில்லாபத்தி லுள்ளது. இம்மூன்று பிராணகளும் செய்ததுபோல, உயிர்போகும் தருணத்தில் காப்பாற்றக் கூடியவர்களுையே சிநேகங் கொள்ளவேண்டும்; இத்தகைய சிநேகத்தால் மிக்க நன்மையுண்டாம் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து. (

குணவானால் பயனுண் டென்பது.

இதுவுமது.

நிலமதிற் குணவான் றேன்றி னீள் குடித் தனரும் வாழ்வாதனமெலாம் வாசந் தோன்றுஞ் சந்தனமரத்தையொப்பான் நலமிலாக் கயவன் றேன்றி னற்குடித் தேசம் பாழாம் குலமெலாம் பழுது செய்யுங் கோடரிக்க காம்பு நேர்வான்.

(ப-ரை.) நிலமதில் - இப் பூவுலகத்தில், குணவான் - நற்குணமுடைய ஒருவன், தோன்றின் - உண்டானால், (அவனால் தன் சுற்றம் வாழ்வதன்றி), நீள் - வாழ்வு நீண்ட, (அஃதாவது: வாழ்வு அந்நீளாகரித்த), குடித்தனரும் - குடி சனங்களும், வாழ்வார் - நல்வாழ்வால் பெறுவார்கள்; (இவன் இவ்வாறு உலகத்திற்குப் பயனுடையவனாயிருத்தலின்), தலம் எல்லாம் - தானிருக்கு மிடங்களிலெல்லாம் வாசம் தோன்றும் - வாசனை விளங்குகின்ற, சந்தன மரத்தை-சந்தன விருகத்தை, ஒப்பான் - நிகர்த்து உலகமெங்கும் புகழ் பரிமளிக்க விளங்குவான்; நலம் இல்லா - நன்மையற்ற, கயவன் தோன்றின் கீழ்மகன் உதித்தால், நல் குடி - நல்ல - குடிகளையுடைய, தேசம் காடானது, பாழாம்-நாசமாம்; (இவ்வாறு அவன் தன் இனத்தவர்கைய மனிதர்க்கெல்லாம் தீங்கு செய்யக் கூடியவனாயிருத்தலின்)

நலம் எல்லாம் - தன் குலத்திற்கெல்லாம், பழுது செய்யும் - கேட்ட
கடச்செய்யும்; கோடரி - கோடரியினுடைய, காம்பு - காம்பை, நேர்
யான் - நிகர்ப்பான்.

(வி-ரை.) குலமெலாம்-நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. குண
யான் என்றும், கயவன் என்றும் பொதுப்படக் கூறினும், பின்னே
குடித்தனர் என்றும், குடித்தேசம் என்றும் கூறுவதால், குணவான்
ரண்பதைக் குடிகளையாளும் நற்குணமுடைய அரசனென்றும்,
கயவன் என்பதைக் குடித்தேசத்தை யாளும் தீக்குணமுடைய அரச
னென்றும் கொள்ளவேண்டும். கோடரிக்காம்பு மரமாயிருந்தும்,
அதுவே தன்னினமாகிய மரங்களை யெல்லாம் வெட்டுதற்கு உதவியா
யிருத்தலால், அது மிகக்கெட்டதாம்; கயவன் இக் கோடரிக்காம்பை
நிகர்ப்பான் எனவே, இதுபோலத் தன்னினத்தவருக்குக் கேடு
செய்வா னென்பதாயிற்று. (அள)

குட்டநோய், நரகம் ஆகியவற்றிற் சிக்கி வருந்துவோர்
இன்னவ ரென்பது.

இதுவுமது

நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான் பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற் காமத் தீயிற் கன்னியைக் கலக்கி னானும்
அட்டுயி ருடலந் தினு னமைச்சனா யரசு கொன்றான்
குட்டநோய் நரகந் தம்முட் குளிப்பவ ரிவர்கள் கண்டாய்.

(ப-ரை.) நட்பு இடை-சினேகமானவிடத்தில், குய்யம் வைத்
தான் - வஞ்சனையை கிலைநிறுத்தி நடந்தவனும், (அஃதாவது: வஞ்
சனே புரிந்தவனும்); பிறர் மனை-அயலார் மனையாளுடைய, நலத்தை-
அழகை, சேர்ந்தான்-விரும்பிச்சேர்ந் தனுபவித்தவனும், (அஃதாவது:
பிறர் மனையானைக் கூடியவனும்), கட்டழல் - மிகுந்த அழல்போலும்,
காமத் தீயின் - விரகாக்கினியாலே, கன்னியை - கற்பழியாத குமரி

யை, கலக்கினனும் - (வலிதிற்சேர்ந்து அவளுடைய அழியாத்தன்மையைக் கெடுத்து அவளை மணமுஞ் செய்யாமல் விடுத்துக்) கலந்த செய்தவனும்; உயிர் அட்டு - (ஒரு பிராணியின்) உயிரைக் கொண்டு, உடலம் - அதனுடம்பின் மாமிசத்தை, தின்றான் - உண்டவனுடைய அமைச்சராய் - மந்திரியாயிருந்து, அரசு கொன்றான் - அரசனைக் கெடுத்தவனும், (ஆகிய) இவர்கள் - ஆகிய இவர்களே, குட்டநோகுஷ்ட வியாதியிலும், நாகநீ தம்முள் - நாகங்களுள்ளும், குளிப்பவ மூழ்குபவ ராவர்.

(வி-ரை.) இச்செய்யுள் ஜீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்பகத்திந்தருமத்தன் கட்டியங்காரனுக்குப் புத்தி கூறியதாகத் திருத்தக்கேரால் இயற்றப்பட்டது; ஆயினும், இந்த விவேகசிந்தாமணி யென்னும் பல செய்யுட்டிராட்டு மூலப் புத்தகத்தில், இது மிகவும் மாபட்டு வழக்களோடு வழங்கிவருகின்றது; அதனால் ஜீவகசிந்தாமணியுள்ளபடி இஃது இப்பொழுது திருத்திக்கொள்ளப்பட்டது. கட்டாய-ஒருவகை அசை; கால வழமைதியால் 'காண்' என்பது, 'கட்டாய்' என வந்ததெனக்கொண்டு, 'இந்நீதியை அறிவாயாக' என்பது பொருளுரைத்தலு மொன்று; நச்சினூர்க்கினியர், 'இவர்கள் கண்டா' என்பதற்கு, 'இவர்கள்காண்' என உரையெழுதியிருத்தலால் இது துணியப்படும். ஒரு கன்னியை வலிதிற்சேருதலாகிய இராக்மணத்தாற் கெடுப்பினும், பண்டைக்கால வழக்கப்படி அவளை மணமு புரிந்து கொண்டால், அவளுக்குத் தன் சம்மதமின்றிக் கன்னித்தன்மை யழிந்ததால் வருத்த மிருந்தாலும், பிறரால் மணத்துவீரும்ப்ப்படாமல் தானிருந் தழியும் துன்ப நீங்குமாதலின், அப்பற்றித் திருப்தியுண்டாம்; அவ்வாறு கெடுத்து மணம் புரியாவிட்டால், அவள் தன் கன்னித்தன்மை கெடுவதோடு, வேறொருவராலும் மணஞ் செய்யப்படாமல் அளவற்ற துக்கத்தை யடைவாள். ஆதலின், கன்னித்தன்மையைக் கெடுத்தலோடு, அவளை மணம்

பாமலும் விட்டுவிடுதல் மகா பாதகமாம்; இக் கருத்துக்கொண்டே, கன்னியைக் கலக்கினாலும்' என்றார். இதற்கேற்ப நச்சினூக்கினியர் உரையில், 'மிக்க அழல்போலும் காமத்தியுறும் கன்னியை அக் கன்மை சூலத்து வரையாதவனும்' என்றும், 'கலக்குதல் - கைக் கிளை வகையாகிய இராக்கதமென்னு மணத்தில் தப்பியதாம்' என்றும் எழுதியிருத்த லுணர்க. இச் செய்யுளில் பல தீச் செய்கைகள் கூறப் பட்டிருப்பினும், இது அமைச்சனா யிருந்து அரசனைக் கெடுக்க கிளை த்த கட்டியங்காரனாக் குரைத்ததாதலின், இவற்றுள் 'அமைச்சனா பாச கொன்றான்' என்பதே விசேஷித்து நின்றது. (அஅ)

தீங்கு செய்வார்க்குத் தீங்கு வருமெனல்.

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மதியிலா மறையோன் மன்னன் மடைந்தையினிரு துகாலம் விதியினற்கொடிதா மென்றம் மெல்லியையாற்றிற் போக்கிப் புதுமையா வெடுத்த போது பெட்டியிற் புலிவா யாலே அதுருடன் கடியுண் டன்றே யருநர கடைந்தான் மாதோ.

(ப-ரை.) மதி இல்லா - புத்திகெட்ட, மறையோன் - ஒரு வேதியன், (தன்னிடம் கல்வி பயின்றுவந்த ஒரு அரசன் மகள்மேல் மோகங்கொண்டு, அவளைத் தான் எளிதில் அடையவேண்டி), மன்னன்-அவ் வரசனது, மடந்தையின்-அப் பெண்ணின், இருதுகாலம்-பருவமடைந்த காலம், விதியினல் - அவளுடைய தலைவிதியால், கொடிதாம் - கெட்டதாம், (அதனால் அரசாட்சிக்குக் கேடு வரும்; ஆதலால் அவளை ஒரு பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டி ஆற்றில் விட்டு விடவேண்டும்), என்று - என்று சொல்லி, அம் மெல்லியை - அப் பெண்ணை, ஆற்றில் போக்கி - அவ்வாறே ஆற்றில் செலுத்திவிடும் படிச் செய்து, (தான் அப் பெட்டி வரும்வழியிற் போயிருந்து), அடுத்தபோது-அப்பெட்டியை எடுத்துத் திறந்து பார்த்த சமயத்தில்,

(அதற்கு முன்னே ஓர் அரசகுமாரன் இப்பெட்டியைக் கண்டெடுத்து அதற்குள் ளிருந்த பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு, ஒரு புலியை அணுள் அடைத்து அனுப்பியிருந்தபடியால் அப்புலியானது கோபத்தோடு முந்து அவ்வேதியனை யறைந்து கடிக்கவே), புதுமையாக-ஆசரியமாக, பெட்டியில்-அப் பெட்டியிலிருந்த, புலிவாயாலே-அப் புலியின் வாயினாலே, அன்றே-அப்பொழுதே, அதிருடன்-மனத் திடுக்கத்தோடு, கடியுண்டு - கடிபட்டிற்று, அரும் - சகித்தற்கரிதாகிய நாகு அடைந்தான் - நாகத்திற் சேர்ந்தான்; (ஆதலின், பிறர்க்கு கேடு செய்ய நினைப்பார்க்கு உடனே கேடுவரும்).

(வி-ரை.) முன்னொருகாலத்தில் ஒரு வேதியன், தன்னிடம் கல்வியின் துவந்த இராஜ கன்னிகையின்மேல் மோகங்கொண்டு, இவளை இங்கே சேர்வது முடியாதென்றும், ஒருவித உபாயத்தால் இவளை இந் நகராவிட்டு வெளியிட்டுத்திவிட்டால் நாம் வெளியிற் சென்று சுலபமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றும் கருதி, அவ்வாசனிடத்திற் “இப்பெண் இருதுவான காலம் நன்றாயில்லை; இவள் இங்கேயிருந்தால் அரசுக்குக் கேடுவரும்; ஆதலால் இவளை ஒரு பெட்டியில் வைத்து தடுக்கி ஆற்றிற் போட்டுவிடவேண்டும்” என்று கூறினன்; மூடனாகிய அரசன் அவ்வாறே செய்தான்; அவ்வேதியன் நெடுந்தூரத்திற் கப்பாடி சென்று, ஆற்றில் அப்பெட்டிவரும் வழியை நோக்கி, அதை எடுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டுக் காத்திருந்தான். இப்படியிருக்கும்போது அப் பெட்டி ஆற்றில் மிதந்து செல்ல, அவ்வேதியன் காத்திருக்காமலிடத்திற் கிப்பால் அவ் வாற்றருகேயுள்ள காட்டில் வேட்டையாடி சென்றிருந்த ஓர் அரசகுமாரன் ஒரு புலியை உயிருடன் பிடித்துக்கொண்டு அவ் வாற்றங்கரையில் வருந் தருணத்தில், நீரில் மிதந்து வந்த அப் பெட்டியைக் கண்டெடுத்துத் திறந்து அதற்குட் பெண்ணிருக்கக் கண்டு அவனையழைத்து அவளுக்கு நேர்ந்த அவ்விபத்தை விசாரித்தறிந்து, அவளைத் தான் சேர்த்துக்கொண்டு அப் பெட்டியை

தான் கொண்டு வந்த புலியை அடைத்து, மீண்டும் அப் பெட்டி யை அவ்வாற்றில் விட்டுவிட அது மிதந்து அவ்வேதியனிருக்கு மிட திற் சென்றது; அவன் அதைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அங்கம் பூரி துத் தான் கோரிய பெண் சிக்கினாலென மனமகிழ்ந்து, ஆவலோடு அப்பெட்டியைக் கைப்பற்றி அதனைத் திறந்தான்; அவ்வாறு திறந்த டுடனே அதற்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்த புலி மிகவும் கஷ்டத்தை அடைந்திருந்த தாதலால், அடங்காக் கோபங்கொண்டு சீறி அவன் மற் பாய்ந்து அவனைக் கடித்துக் கொன்றது. இது பண்டைக் காலத்துக் கதைகளு ளொன்று. இக்கதையினால் ஒருவர்க்குத் தீங்கு செய்யக் கருதுவார்க்குப் பெருந்தீங்கு நேருமென்பது விளங்கும். இச்செய்யுள் பிறிதுமொழித லணியாக வமைந்தது. மாதோ-அசை.

நடிப்பால் துன்பம் வருமெனல்.

இதுவுமது.

மையது வல்லி யம்வாழ் மலைக்குகை தனிற் புகுந்தே யீயமும் புலிக்குக் காட்டி யடவியிற் றுரத்துங் காலைப் பையவே நரிக்கோ ளாலே படுபொரு ளுணர்ந்து மீண்டு வெய்யவம் மிருகம் பாய்ந்து கொல்லமை வீழ்ந்த தன்றே.

(ப-ரை.) மையது - ஓர் ஆட்டுக்கடாவானது, (கொழுத்துப் பெருத்திருந்ததனால் அகங்காரங்கொண்டு), வல்லியம் வாழ் - புலி னுச்சரிக்கின்ற, மலைக்குகைதனில் - மலைக்குகையிலே, புகுந்து - மதரியமாக துழைந்து, (தான் ஒரு பயங்கரமுள்ள பிராணிபோல் கடித்து), புலிக்கு - அதிலிருந்த புலியினுக்கு, யீயமும் - அது பய மடையும்படியான சந்தேகமுள்ள தன் வடிவத்தையும், காட்டி - அதற்குத் தோற்றவித்து, (அது பயந்து வெளிப்பட்டோடவே), அடவியில் - காட்டில், துரத்துங்காலை - அதனைத் துரத்துதலுஞ் செய்யும் சமயத்தில், வெய்ய - வெவ்விதாகிய, அம்மிருகம் - அப்புலி

பாகிய விலங்கு, பைய - மெல்ல, (அஃதாவது: இரகசியமாக), ந ஒரு நரியினுடைய, கோளாலே - கோள் வார்த்தையினாலே, (அதாவது: அவ் வாட்டுக்கடாவுக் கிடையூறாக, 'இஃது அற்பப் பிராயமாகிய ஆட்டுக்கடாவாயிற்றே; இதற்கேன் பயந்தோடுகிறாய்' என்ன சொன்ன வார்த்தையினாலே), படு - அவ் வாட்டுக்கடாவினாலுடைய, பொருள்-நடிப்பாகிய காரியத்தி னுண்மையை, உணர்ந்து அறிந்து, மீண்டு-திரும்பி, பாய்ந்து-அதன்மேற் பாய்ந்து, கொல்லை கொலை செய்ய, மை-அவ் வாட்டுக்கடாவானது, வீழ்ந்தது - இறந்தது வீழ்ந்தது; (ஆதலால், இதைப்போல் நடிப்பாகச் செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வோர்க்கு உடனே கேடுவரும்).

(வி-ரை.) இக் கதை அறிவை யுண்டாக்குங் கதைகளு ளென்று. கியமும் - இதிலுள்ள உம்மை எதிரது தழுவிய எச்சப்பொரு ளாகுது. இச் செய்யுளும் பிறிதுமொழித லணியாக வமைந்தது. (கேடுவரும்)

மங்கையர் சொற் கேட்டால் துன்பம் வருமெனல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மங்கையாங் கைகேசி சொற்கேட்டு தசரதனு

மரண மாணன்

செங்கமலச் சீதைசொல்லைச் சீராமன் கேட்டவுடன்

சென்றான் மான்பின்

தங்கையவள் சொற்கேட்ட விராவணனுங் கிளையோடு

தானு மாண்டான்

நங்கையர்சொற் கேட்பவர்க்குக் கேடுவரும் பேருலகோர்

நகைப்பர் தாமே.

(ப-ரை.) தசரதனும் - (மிகவும் புகழ்பெற்ற) தசரதச் சக்கர வர்த்தியும், மங்கையாம்-(நற்குணமில்லாய்) பெண்ணாகிய, கைகேசி-கைகேயி யென்னும் தன் மனைவியினுடைய, சொல் கேட்டு-வார்த்தை

யைக் கேட்டு, (இராமனைக் காட்டுக்கனுப்பியதால்), மரணமானுள்-
புத்திரசோபமுற்று மரணமடைந்தான்; சீ ராமன்-சிறப்பையுடைய
இராமனும், செங்கமலம் - செந்தாமரைப் புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்
கின்ற (இலக்குமியாகிய), சீதை - சீதாதேவியினுடைய, சொல்லை -
(மாண்புப் பிடித்துத்தர வேண்டுமென்று சொன்ன) வார்த்தையை,
கேட்டவுடன் - கேட்டமாதிரத்தில், மான் பின் - (மாயையாய்க்
கெடுக்கவந்த மாரீசனாகிய) மானின்பின்னே, சென்றான் - சென்று
சீதையை யிழந்து வருத்தமுற்றான்; தங்கை - தன் தங்கையாகிய,
அவள் - அந்தச் சூர்ப்பநகையினுடைய, சொல் கேட்ட - (இராமன்
மீது துர்ப்போதனையாகச் சொன்ன) வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சீதை
யை எடுத்துச்சென்ற, இராவணனும் - இராவணனாகிய இலங்காதி
பதியும், கிளையோடு-தன் சுற்றத்தோடு, தானும் மாண்டான்-தானும்
இராமன் கையா விந்தான்; (ஆதலால் இவர்களைப்போல), நங்கை
யர் சொல்-பெண்களுடைய வார்த்தைகளை, கேட்பவர்க்கு - கேட்டு
நடப்பவர்க்கு, கேடு வரும் - தீங்கு நிச்சயமாக வரும்; (அன்றியும்
அவரடையு மிழிவைப்பார்த்து), பேருலகோர் - இந்தப் பெரிய உல
கத்திலுள்ள மனிதர்கள், நகைப்பர் - (என்னம்செய்து) சிரிப்பார்கள்.

(வி-ரை.) பெண்கள் பேதைமை யுடையவர்க ளாதலின், அவர்
கள் பின்வருவதை யுணராமல் எதையுங் கூறுவார்கள்; ஆகவே,
அவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்டு அதன்படியே நடந்தால் அப்படி
நடப்பவர்க்குத் தப்பாமல் கேடுவரும் என்பது இதன் கருத்து. (கக)

உறவின் உயர்வும் தாழ்வும்.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருமையாம் பெருமை கொண்ட வறிவின நறவு தன்னால்
இருமையு மொருமை யாகு மின்புறற் கேது வுண்டாம்
பரிவிலாச் சகுனி போலப் பண்புகெட் டவர்க டம்மால்
உரிமையாய் நிரய மெய்து மேதுவே யுயரு மன்னே.

(ப-ரை.) அருமையாம்-கிடைத்தற் கருமையாகிய, பெருமை உயர்வை, கொண்ட - பெற்ற, அறிவினர் - அறிவை யுடையவர்களுடைய, உறவுதன்னால் - சிநேகத்தால், (ஒருவர்க்கு), இருமையும் - இம்மை மறுமையென்னு மிரண்டிடத்தும், ஒருமை ஆகும் - ஒரே தன்மையாகும், இன்பு - இன்பத்தை, உறற்கு - அடைதற்கு, ஏத உண்டாம் - காரணமாகிய விஷயங்களுண்டாகும்; பரிவு இல்லா அன்பில்லாத, சகுனிபோல - சகுனியைப்போல, பண்பு கெட்டவர்கள் தம்மால்-சுணங்கெட்டவர்களுடைய சிநேகத்தால், உரிமையாய் தமக்குச் சொந்தமாக, நிரயம் - நரகத்தை, எய்தும் - அடையும் ஏதுவே-காரணமே, உயரும் - அதிகப்படும்.

(வி - ரை.) அறிவுடையாரோடு சிநேகங்கொண்டால் அவர்கள் தம்மோடு நேயங்கொண்டவரை நல்வழியிற் புகுத்துவார்க ளாதலால் அவர்க்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஒரேவிதமான இன்பத்தையடைவதற் கேதுவுண்டாகும்; சகுனிபோலக் கெட்டவ ருறவுகொண்டால், அவர் தம்மோடு நேசித்தவரைக் கெட்டவழியிற் புகுத்துவார்களாதலால், அவர்க்கு மேன்மேலும் நரகத்தை யடைவதற் கேதுவே வளரும்; சகுனியால் துரியோதனன் கெட்டதை யுணர் கமன்றே - ஈற்றசை. (கஉ.)

புகழுடம்பு, பூதவுடம்பு ஆகியவற்றின் தன்மை.

இதுவுமது.

ஒருவனுக்கிரண்டியாக்கையுண்டொன்றுன் பொதிந்தநாற்ற உருவமாம் புகழொன் றாகு முலகிலே யின்ப முற்று மருவிய பூத தேக மாய்ந்திடு மற்றொன் றென்றுந் திருவுட னுலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே.

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு - ஒரு மனிதனுக்கு, இரண்டு யாக்கை இரண்டு தேகங்கள், உண்டு - உளவாம்; (அவற்றுள்), ஒன்று - ஒரு

தகம், ஊன் பொதிந்த-மாமிசம் நிறைந்த, நாற்றம் - நாற்றமுள்ள, ருவமாம்-வடிவத்தையுடைய பூத வுடம்பாம்; ஒன்று-மற்றொன்று, கழ் ஆகும்-புக முடம்பாகும்; (அவ்விரண்டினுள்), மருவிய-பொருள் ய, பூததேகம்-பூதவுடம்பு, உலகிலே - இவ் வுலகத்திலே, இன்பம் மற்று-போகங்களை யனுபவித்து இன்பத்தையடைந்து, மாய்ந்திடும்-புழியும்; மற்றொன்று - மற்றொன்றாகிய புகமுடம்பு, என்றும் - க்காலத்தும், (அழிவடையாமல்), திருவுடன் - அழகோடு, உலகம் த்த-உலகத்தாரெல்லோருங் கொண்டாடும்படி, சிறந்து-சிறப்புற்று, ின் - பூதவுடம்பு அழிந்த பின்னரும், நிற்கும் - நிலைபெற்று விளங் தும்; (ஆதலால், நிலையற்ற பூதவுடம்பைப்பெற்ற ஒவ்வொருவரும் பிழைப்பதுதற்கு முன்னே அத னுதவியைக்கொண்டு என்றும் நிலை பறுவதாகிய புகமுடம்பைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும்.)

(வி-ரை.) பூதவுடம்பு - ஐம்பூதங்களாலு மமைந்த தசைவடிவ ிகிய தேகம்; புகமுடம்பு - அப்பூதவுடம்பி னுதவிகொண்டு தேடப் படும் கீர்த்தி. இப் புகமுடம்பு என்றும் நிலைபெற்றிருப்ப தாதலின், னிதர் இதனை அவசியம் தேடிக்கொள்ளவேண்டும். “ஒன்று வுல த் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றாது நிற்பதொன் றில்” என்னும் ிருக்குறள் இக்கருத்தையே உணர்த்துவது அறிக. (கூட)

உரியவரே கேடுசெய்ய நினைத்தால் விலக்க முடியாதேனல்.

கலித்துறை.

வேலி யானது பயிர்தனை மேய்ந்திட விதித்தாற்
பால னானவ னுயிர்தனைக் கவர்ந்திட நினைத்தால்
ஆல மன்னையர் பாலகர்க் கருத்துவ ரானால்
மேலி தோர்ந்துடன் யார்கொலோ விலக்குவர் வேந்தே.

(ப-ரை.) வேந்தே - அரசனே!, வேலியானது - காவலாகிய
வலியே, பயிர்தனை-(தன் காவலுக்குள் ளடங்கிய) பயிரை, மேய்ந்

திட - (மிருகங்கள் வந்து) மேய்ந்திடும்படி, விதித்தால் - (அவற்றி
குக்) கட்டளைவிட்டாலும்; காலஞானவன் - யமன், உயிர்தனை - உ
ரை, கவர்ந்திட-கைப்பற்ற, நினைத்தால்-எண்ணினாலும்; அன்னைய
தாய்மார், பாலகர்க்கு-தம் புத்திரருக்கு, ஆலம்-விடத்தை, அருத்து
ரானால்-ஊட்டுவராளுலும்; மேல்-இப்படிச் செய்ததன்மேல், இது
இக்கொடுஞ் செய்கையை, உடன்-உடனே, ஓர்ந்து-அறிந்து, ய
கொல் - எவர், விலக்குவர் - தடுப்பார்கள், (ஒருவராலும் தடுத்த
முடியாது).

(வி - ரை.) இச்செய்யுள் அரசனை முன்னிலையாக்கிக் கூறி
தாதலால், அரசன் குடிகளுக்குத் தீங்குசெய்ய லாகாதென்பவை
உணர்த்துவதாம். “காவலாயிருக்கும் வேலியே, தன் காவலுக் கு
ளிருக்கும் பயிரை விலங்குகள் மேய்வதற் கிடங்கொடுத்தால், எ
ரும் அதனையறிந்து விலக்குதல் முடியாது; ஏனெனில், அவ்வே
யையே நம்பியிருப்பா ராதலின். யமன் உயிர் கவருந் தொழிலையே
யுடையவனாதலின், அவன் ஒருயிரைக் கவர நினைத்துவிட்டால்
அவன் செய்கையும் ஒருவராலும் தடுத்தல் முடியாது; நம்பிக்கை
யுள்ள தாய்மாரே பாலர்க்கு விஷத்தை யூட்டினால், அம்மோசச் செய
கையை யறிந்து அதனை அவர்களால் தடுத்துக்கொள்ளுதலு மு
யாது. இவைபோல, அரசர் குடிகளை யழிக்க நினைத்தால், அக் குடி
ளால் அதனைத் தடுத்துக்கொள்ளுதல் இயலாதாம். ஆதலின், அரச
குடிகளுக்குத் தீங்குசெய்ய லாகாது” என்பது இச்செய்யுட் கருத்து
விதித்தால், நினைத்தால், ஆனால் என்பவற்றில் எண்ணும்மைகள்
தொக்கன. செய்கைகள் மூன்றாயினும் ஒரு தன்மையுடையன வாய்
லின், பின் ‘இது ஓர்ந்து’ என ஒருமை முடிபு வந்தது. இச்செய்யுள்
பிறிதுமொழித லணியாக வமைந்தது.

வேசையை விரும்பினார்க்குத் தீங்கு வருமெனல்.

அறுசீர்க் கழ்நேடிலடி யாசீரிய விருத்தம்.

அறங்கெடு நிதியுங் குன்று மாவியு மாயுங் காய
றங்கெடு மதியும் போகு நீண்டதோர் நரகங் கிடும்
றங்கெடுங் கீர்த்தி நீங்கும் வசைமொழி பரவுஞ் சாதித்
றங்கெடும் வேசைமாதர் சேர்க்கையை விரும்பினார்க்கே.

(ப-ரை.) வேசை மாதர் - பரத்தைப் பெண்களுடைய, சேர்க்கையை - கூட்டுறவை, விரும்பினார்க்கு - உலகத்தில் வேண்டினார்க்கு, அறம் கெடும்-தருமம் குறையும்; நிதியும் குன்றும் - பொருளும் குறையும்; ஆவியும்-உயிரும், மாயும் தேகத்தைவிட்டு நீங்கும்; காயம்-தேகத்திலுள்ள, நிறம் கெடும்-அழகு அழியும்; மதியும் போகும்-நினைவுக் கெடும்; நீண்டது-நீட்சிபெற்றதாகிய, ஓர்-துன்பஞ்செய்வல் ஒப்பற்ற, நரகம் கிடும் - நரகம் சொந்தமாக வந்துசேரும்; மறம் கெடும் - வீரங் குறையும்; கீர்த்தி நீங்கும்-புகழ்கெடும்; வசைமொழி-புத்தனை வார்த்தைகள், பரவும் - எங்கும் அதிகரிக்கும்; சாதித்திறம் கெடும் - தங்களுடைய குலத்தின்மேன்மை அழியும்.

(வி-ரை.) பரத்தையர் நேயத்தை விரும்புவோர்க்கு இம்மையிற் றகேடுகள் சம்பவிப்பதோடு, மறுமையிலும் நரகங் கிடைக்கும்.(கடு)

வேதியர் ஒழுக்கங் குறைந்தால் எல்லாம் கேடுமென்பது.

இதுவுமது.

இந்திரன் பதமுங் குன்று மிறையவர் பதங்கண் மாறும்
கத்தா முதலா வுற்ற மலைகளின் நிலைக ணீங்கும்
இந்திரன் கதிரோன் சாய்வர் தரணியிற் றேய மாளும்
அந்தணர் கருமங் குன்றி னகிலமீ தியாவர் வாழ்வார்.

(ப-ரை.) அந்தணர் - வேதியர்கள், கருமம்-(தங்கள் வேதமோ
ல் முதலிய) செய்கைகளில், குன்றின்-குறைந்தால், இந்திரன்

(தெய்வலோகத்திற் கிறைவனாகிய) இந்திரனுடைய, பதமு
இன்பமும், குன்றும் - குறையும்; இறையவர் - பூவுலகத்திலு
அரசர்களுடைய, பதங்கள் - உயர் பதவிகளும், மாறும் - மாறிவி
மந்தரம் முதலா - மந்தர மலை முதலாக, உற்ற - பொருந்திய, ம
களின் - அஷ்ட பர்வதங்களின், நிலைகள் - நிலைகளும், நீங்கு
அகலும்; (அஃதாவது: அவைகளும் நிலைவிட்டுப் பெயரும்);
திரன் - சந்திரனும், கதிரோன் - சூரியனும், சாய்வர் - தங்கள் நி
யை விட்டுச் சாய்வார்கள்; தாணியில் - இப் பூமியிலுள்ள, தேய
தேசங்கள், மாளும் - அழிவடையும்; (இன்னும்), அகிலமீதில் - பூ
வுலகத்தில், யாவர் வாழ்வார் - எவர்தாம் வாழ்வார்கள்? (ஒருவ
வாழார்).

(வி-ரை.) வேதியர் யாகாதி கருமங்களைச் செய்யாவிடின், உ
மெல்லாம் கேடடைவதோடு இந்திரனுக்குள் சிறப்பில்லாது பே
மாதலால், இச்செய்யுளாசிரியர் 'இந்திரன் பதமுங் குன்றும்' என்
கூறினார். இதனால் எல்லாச் சிறப்பும் வேதியர் ஒழுக்கத்தி லட
யிருக்கின்றதென்பது நன்கு விளங்கும். பர்வதங்கள் எட்டாவன:
கைலை, இமயம், மந்தரம், வீந்தம், திடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி, க
மாதனம் என்பன.

காமம் கோடிதென்பது.

ஔதுவுமது.

காமமே குலத்தினையு நலத்தினையுங் கெடுக்கவந்த
களங்க மாகும்

காமமே தரித்திரங்க ளனைத்தினையும் புகட்டிவைக்குங்
கடார மாகும்

காமமே பரகதிக்குச் செல்லாமல் வழியடைக்குங்
கபாட மாகும்

காமமே யனைவரையும் பகையாக்கிக் கழுத்தரியுங்
கத்தி யாமே.

(ப-ரை.) காமமே - (பிறர் பெண்ணிச்சையாகிய) மோகமே, லத்தினையும் - (உலகத்தாருடைய) குலத்தின் மேன்மையையும், லத்தினையும் - நன்மைகளையும், கெடுக்க வந்த-கெடுத்தற்குத் தோன் ன, களங்கம் ஆகும் - குற்றமுடைய செய்கையாகும்; காமமே - ம் மோகமே, தரித்திரங்கள் அனைத்தினையும்-வறுமைகள் எல்லா ற்றையும், (தன்னிடத்தே நிறைத்துக்கொண்டு), புகட்டிவைக்கும்- ல்லோர்க்கும் ஊட்டி அவர்களிடத்தே செலுத்திவைக்கும், கடாரம் டுகும் - கொப்பரையாகும்; காமமே - அம் மோகமே, பாகதிக்கு - மத்திக்கு, செல்லாமல் - செல்லாதபடி, வழி அடைக்கும் - அம் மத்திரெறியை அடைத்துத் தடுக்கும், கபாடம் ஆகும் - கதவாகும்; காமமே-அம் மோகமே, அனைவரையும்-உலகத்திலுள்ள எல்லோரை ம், பகை ஆக்கி - விரோதிகளாகச்செய்து, கழுத்து - தங்களுடைய முத்தை, அரியும்-அறுத்துக்கொல்லும், கத்தி ஆம்-கத்தியுமாகும்.

(வி-ரை.) அன்னிய மாத ரிச்சையானது பலமேன்மைகளையும் றைப்பதோடு உயிரையுங் கொல்லும்; “அச்சம் பெரிதா லதற்கின் று சிற்றளவால், நிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலையால் - நிச்சலும், ம்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றாரம், நம்பற்க காணுடையார்” ன்ணும் நாலடிச்செய்யுளும் இதனை வலியுறுத்திக் கூறும். (கூள்)

அன்னிய புருஷரை இச்சிக்கும் பெண்களின் இழிவு.

கலித்துறை:

விடாரி தண்ணுமை திண்டிமஞ் சல்லரி யிடக்கை
விடாது கூடியே யொலித்திடல் போலவிப் பாரில்
விடாத நாணகன் றன்னிய புருடனை விழைந்தே
விடாது செய்தமங் கையர்வசை யொலித்திடு மன்றே.

(ப-ரை.) இப் பாரில்-இந்தப் பூமியில், விடாத-விடக்கூடாத, ணம் அகன்று - நாணம் நீங்கப்பெற்று, அன்னிய புருடனை - (தன்

நாயகனையன்றி) வேறு புருடனை, விழைந்து - வீரும்பி, அடாது
 தகாத காரியத்தை, செய்த-நடத்திய, மங்கையர் - பெண்களுடைய
 (அஃதாவது அவர்கண்மீ துண்டாகும்), வசை-பழிமொழியானது
 (அவர்கள் எவ்வளவு இரகசியமாக அக்கெட்ட காரியத்தை நடத்தி
 னாலும்), அன்றே - அப்பொழுதே, (அக்காரியம் வெளிப்பட்டு)
 தடாரி - பேரிகையென்னும் வாத்தியமும், தண்ணுமை - உறுய
 யென்னும் வாத்தியமும், திண்டிமம் - தம்பட்டமென்னும் வாத்திய
 மும், சல்லரி - பம்பையென்னும் வாத்தியமும், இடக்கை - திரிண
 யென்னும் வாத்தியமும், படாது-ஒசை யடங்காமல், கூடி-சேர்ந்து
 ஒலித்திடல்போல - பேரொலியாகச் சப்திப்பதுபோல, ஒலித்திடும்
 எங்கும் பரவிச் சப்திக்கும்; (ஆதலின், மங்கையர் இக் கெட்ட கார
 யத்தைச் செய்யா திருப்பாராக).

(வி - ரை.) மங்கையர் எவ்வளவு இரகசியமாக வியபசாரஞ்
 செய்யினும் அஃது உடனே வெளிப்பட்டு, வாத்திய கோஷ்டத்தைப்
 போல அவர்மீது எங்கும் வசைமொழி யுண்டாய் ஒலிக்குமாதலின்
 அவர் எக்காலும் அதனைக் கருதலாகாது. அன்றே - அசையுமாம். (

யாத்திரை செல்லு மியல்பு.

பதினாந்துசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
 தண்டுல மிளகின் றூள்புளி யுப்பு
 தாளிதப் பொருள்கள்பாத் திரங்கள்
 தாம்புநீர் தேற்று மூன்றுகோ லாடை
 சக்கைமுகக் கியுடன்கை விளக்கு
 கண்டக முகுரம் பூசைவஸ் துக்கள்
 கழல்குடை யடிமைசிற் றுண்டி
 கம்பளி யூசி றூலடை காய்ப்பை
 கரண்டகங் கண்டநல் லுப்பில்
 துண்டமு றியகாய் கரண்டிடுநல் லெண்ணெய்
 துட்டுடன் பூட்டுகைக் கத்தி

சொல்லிய விவைகள் குறைவறத் திருத்தித்
 தொகுத்துவேற் றூர்செலு மனிதன்
 பெண்க டினையோ டெய்தும்வா கனனாய்ப்
 பெருநிலை நீர்நிழல் விறகு
 பின்னும்வேண் டெவசே ரிடஞ்சமைத் துண்டு
 புறப்படல் யாத்திரைக் கழகே.

(ப-ரை.) வேற்றூர் - அன்னியவூருக்கு, செல்லும் - பிராயண
 கிப்போகும், மனிதன் - புருடனாவன், தண்டிலம் - அரிசியும்,
 ளகின் தூள் - மிளகுத்தூள் அல்லது மிளகாய்த்தூளும், புளி -
 ளியும், உப்பு - இலவணமும், தாளிதப்பொருள்கள் - தாளித வஸ்
 தங்களும், பாத்திரங்கள் - பாத்திரங்களும், தாம்பு - கயிறும், நீர்
 தற்றும் - நீரின் ஆழத்தைத் தெரிவிக்கும், ஊன்று கோல் - ஊன்று
 காலும், ஆடை - வஸ்திரங்களும், சக்கைமுக்கியுடன் - தீத்தட்டி
 யன்னும் நெருப்புண்டாக்கும் கருவியுடனே, கைவிளக்கு - கைத்
 தழும், கண்டகம் - அரிவாளும், முகுரம் - கண்ணாடியும், பூசை
 ஸ்துக்கள் - பூசனைக்குரிய பொருள்களும், கழல் - நெருப்பும்,
 டை - குடையும், அடிமை - வேலையாளும், சிற்றுண்டி - சிற்றுண
 ளாகிய பலகாரங்களும், கம்பளி - கம்பளமும், ஊசி - ஊசியும், நூல்
 ளும், அடைகாய்ப் பை-வெற்றிலைப் பாக்குப் பையும், காண்டகம்-
 ண்ணம்புச் செப்பும், கண்டம் - எழுத்தாணியும், நல் உப்பில் - நல்ல
 ப்பிலே, ஊறிய - ஊறப்பட்ட, காயத்துண்டம் - மாங்காய் எலுமிச்
 ள்காய் முசலியவற்றின் துண்டுகளும் (அல்தாவது: ஊறுகாய்த்
 ண்டுகளும்), காண்டி - காண்டியும், நல் எண்ணெய் - நல்ல எண்
 ணையும், துட்டுடன் - காசுகளுடனே, பூட்டு-பூட்டும், சொல்லிய -
 தவியாகச் சொல்லப்பட்ட, கைக்கத்தி - கைக்கத்தியும், (ஆகிய)
 வைகள் - ஆகிய இவற்றை, குறைவு அற - குறை வில்லாமல்,
 ருத்தி - திருத்தஞ்செய்து, தொகுத்து - சேகரித்துக்கொண்டு,
 பண்டுகள் துணையோடு - பெண்டுகள் துணையுடனே, எய்தும் -
 றித்த விடத்திற்குப் போய்ச் சேர்வதற் கேதுவாயிருக்கும், வாகன

ராய் - வாசனங்களை யுடையவராய், (நல்ல நோத்திலே பயணமா
இடையில்), பெரும் - பெரிய, நீர் நிலை - நீர் நிலையும், நிழல் - நி
லும், விறகு - சமயலுக் குதவியாம் விறகும், பின்னும் - மற்ற
வேண்டுவ-விரும்பக்கூடிய சௌகரியங்களும், சேர்-சேர்ந்த, இட
தலங்களில், (இறங்கி), சமைத்து உண்டு - சமையல் செய்து உ
வருந்தி, புறப்படல்-அவ்வவ் வீடங்களினின்றும் புறப்பட்டுக் குறி
விடம் நோக்கிச் செல்லுதல், யாத்திரைக்கு - அவன் செய்யும் பிர
ணத்திற்கு, அழகு - அழகாகும், (அஃதாவது: சிறப்பாகும்).

(வி-ரை.) இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களுடன் பிரயாண
சென்றால், அந்த யாத்திரை கஷ்டமில்லாமல் நிறைவேறும். சக்
முக்கி-நெருப்புண்டாக்கும் கருவி; இது பண்டைக்காலத்தில் ம
தர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது; இதிற் கொஞ்சம் பஞ்
வைத்து மற்றொரு கருவியால் தட்டினால், அப்பஞ்சில் நெருப்பு
பற்றிக்கொள்ளும்; இதனைச் 'சிகிமுகி' என்றுஞ் சொல்லுவதுண்
'சிகிமுகி' என்பதற்கு நெருப்பை முகத்திலுடையது என்ப
பொருள். இந்தச் சக்கை முக்கியென்பது பஞ்சடைக்கப்பட்டிருக்கு
குடுக்கை யொன்று, விரைவில் நெருப்பைக் கக்கும் கல்லொன்று
தட்டுங் கம்பியொன்று ஆக மூன்றுஞ் சேர்ந்த கருவி. இம்மூன்று
சேர்ந்த கருவியையே சக்கை முக்கியென்றும், சிகிமுகி யென்று
பண்டைக்காலத்தவர் கூறுவர். இவற்றை வேறு பிரித்துக் கூ
வேண்டுமானால், பஞ்சடைக்கப்பட்டிருக்கும் குடுக்கையைச் சக்
யென்றும், நெருப்பைக் கக்குங் கருவியைச் சிகிமுகி யென்று
கூறலாம். சக்கைமுக்கி என்பதற்குப் பஞ்சுத் தக்கையை உன்
அடக்கிக்கொண்டிருப்பது என்பது பொருள். (கக

விவேக சிந்தாமணி மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

குகன் துணை

விவேகசிந்தாமணியின்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		இ		கோ	
அத்தியின்	38	ஒப்புடன்	5	கொண்டாற்	47
அரவினை	34	ஒருவனுக்	108	கொண்டுவிண்	81
அரிசிவற்றிடு	24			கோ	
அருமையாம்	107	க		கோளரி	79
அரும்புகோணி	22	கதலிவீரர்	40		
அல்லல்	1	கதிர்பெறு	6	சங்குவெண்	14
அறங்கெடு	111	காந்தொரு	94	சந்திரனில்	54
அறிவுளோர்	61	கரியறு	84	சலதாரை	93
		கருதியநூல்	20	சலந்தனிற்	98
		கல்லாத	59		
ஆ		கழுதைகா	43	சே	
ஆசாரஞ்	44	கற்பகத்	11	செல்வம்வந்	45
ஆபத்து	2	கற்புடை	31		
ஆலகால	12	கற்பூரப்	82	சேய்கொண்	80
ஆலிலை	7				
ஆவீன	72	கா		சோ	
		காமமே	112	சொல்லுவார்	39
இ				த	
இடுக்கினால்	64	த		தடாரிதண்	113
இந்திரன்பத	111	குக்கலை	3	தண்டாமரை	9
		குரங்கு	96	தண்டுவ	114
உ		குருவுபதேச	62	தந்தையுரை	65
உணங்கி	78	குரைகடல்	55	தன்மானம்	88
				தன்னுடவி	27
ஏ		கே			
ஏரிநீர்	67	கெற்பத்தான்	17		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தன்னுடன்	19	டி		மு	
தன்னேத்	89	பிள்ளை தான்	4	முடவனை	5
தா		பு		மு	
தாங்கொண	21	புத்திமான்	41	முப்பிலாக்	3
தாய்பகை	74	பூ		மே	
திருப்பதி	25	பூதலத்தின்	86	மெய்யதை	6
தூ		பே		மை	
தூம்பினிற்	58	பெண்டுகள்	91	மையது	10
தே		பெருத்திடு	38	யா	
தெருளிலாக்	52	பொ		யானையை	4
தே		பொருட்பா	8	வ	
தேளது	60	பொருளிலார்	57	வண்டிக	3
ந		பொல்லார்	92	வல்லியந்	8
நட்பிடைக்	101	பொன்னெடு	23	வா	
நற்குண	70	ம		வாழ்வது	3
நா		மங்குலைம்	53	வானா	1
நாய்வாலை	15	மங்கையாந்	106	வில்லது	9
நாரிகள்	66	மடுத்தபா	77	வீ	
நி		மண்டலத்	69	வீணர்பூண்	3
நிட்டையி	71	மண்ணூர்	68	வே	
நிலமதிற்	100	மதியிலா	103	வெம்புவாள்	1
நிலைதளர்ந்	75	மயில்குயில்	47	வே	
ப		மருவுசந்	83	வேதமோதிய	2
படியினப்	28	மா		வேலியானது	10
பருப்பதந்	36	மானமுள்	42		

விவேகசிந்தாமணியின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87. தம்புசேட்டி வீதி, சேன்னை.

ஸ்ரீ சிதம்பர ரகஸ்யம்

விலை அணு 1

இந்நூலில், பஞ்சபூத ஸ்தலங்களில் ஒன்றாகிய சிதம்பர கேஷத்தி
த்திலுள்ள ஸ்ரீ நடராஜர் ஆலய அமைப்பின் தத்துவார்த்தங்கள்
தளிவாய் விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ சுப்ரஹ்மண்யர் சகஸ்ர நாமாவளி

விலை அணு 2

இதில், ஸ்ரீ சுப்ரஹ்மண்யக் கடவுளின் அர்ச்சனைக்குரிய ஆயி
ம் நாமங்கள் சமஸ்கிருத உச்சரிப்புக் கிணங்க தமிழில் திருத்தி
புச்சிடப்பட்டுள்ளன.

கஜேந்திர மோக்ஷம்

விலை அணு 2

முதலை வாயில் அகப்பட்ட யானையானது அதனால் படும் துன்
த்தைச் சகிக்க முடியாமல், 'ழலமே' என்று ஸ்ரீ திருமால்க் கூவி
றையிட, அதைச் செவியுற்ற திருமால் ஜீவர்கள் பேரிலுள்ள பரம
ரண்யத்தால் ஆண்டெய்தி, தமது சக்கரத்தை வீசி அம் முதலை
யச் சேதித்துத் தம்மை அபயமாக அடைந்த யானையை ரக்ஷித்
ருளிய திவ்விய சரித்திரமானது இந்நூலில் எளிய செய்யுள் நடை
ல் கூறப்பட்டுள்ளது. நூல் முதலில், றுடி கஜேந்திர மோக்ஷச் சரித்
ரச் சுருக்கம் வசன நடையிலும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சிவசிவ வெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி

வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

விலை அணு 8

இந்நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அடங்கிய வெண்பாக்களில்
றுதி இரண்டடியும் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளநாயனார் அரு
ரிய திருக்குறள் அதிகாரம் ஒன்றின் குறள் வெண்பாவாக அமைக்
ப் பெற்று, முதல் இரண்டியிலும் றுடி குறள் வெண்பாவின் நீதி
ம், அசற் குதாரணமான பண்டைய சரித்திரமும் விளக்கிக் காட்டப்
ட்டுள்ளன. றுடி ஒவ்வொரு நூலிலும், திருக்குறளில் அமைந்
ள்ள 133 அதிகாரங்களுக் கேற்ப, 133 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி. சென்னை.

சதகத் திரட்டு: (1-ம் பாகம்) விலை அணு 12

(1) அறப்பளீசுர சதகம். (2) குமரேச சதகம். (3) திருவேங்கட சதகம். (4) தண்டலையார் சதகம். (5) கோவிந்த சதகம். (6) எம்பிரான் சதகம். (7) சிவசங்கர சதகம். (இவ்வேழு சதகமும் ஒரே கட்டடம்)

சதகத் திரட்டு: (2-ம் பாகம்) விலை ரூபா 1

(1) கைலாசநாதர் சதகம். (2) ஜெயங்கொண்டார் சதகம். (3) குருநாத சதகம். (4) அவையாம்பிகை சதகம். (5) அருணாசல சதகம். (6) அண்ணாமலைச் சதகம். (7) வடவேங்கட நாராயண சதகம். (8) தொண்டைமண்டல சதகம். (9) கோகுல சதகம். (10) திருத்தொண்டர் சதகம். (இப்பத்து சதகமும் ஒரே கட்டடம்)

தன்வந்திரி
நாடி, ஜூர், மூலப்பாதி சிந்தாமணி
விலை அணு 2

இந்தூல், நமது தேசப் பரலித்திபெற்ற வைத்திய நூலாகிய வடமொழி தன்வந்திரி சாஸ்திரத்திலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தூலில், சமஸ்த ரோகங்களையும் பரிசோதித்துப் பார்க்கும் எட்டுவித பரீகைகள், பலவித அதிசாரங்களின் லக்ஷணங்கள், பலவித ஜூரங்களின் லக்ஷணங்கள், பலவித ஜன்னி ரோகங்களின் லக்ஷணங்கள், ஷ்டி வியாதிகளில் ஒவ்வொன்றையும் சொஸ்தப்படுத்தி வதற்குரிய மாத்திரைகள், அநுபானங்கள், கஷாயங்கள், நஸ்வியங்கள், அஞ்சனங்கள்; கலிக்கங்கள், தூபங்கள், புகைகள், தாகஹரம், வாந்திஹரம், விக்கலுக்கு அநுபானம், கண்டாவிழ்தம், ஆரோக்கிய ஸ்நானம், ஸ்நானத்துக்குத் தைலம், உடம்பு தேறுவதற்கு லேகியம் பத்தியக் கிரமம், இவற்றை யெல்லாம் செய்யும் முறைகள் தெளவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் முறைகளை யெல்லாம் அநுபவ பூர்வகமாக நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளின், நோயை அதன் குறி ளால் செவ்வையாய் அறிந்து, அது வந்ததற்குக் காரணத்தை ஆராய்ந்து, அதைத் தீர்க்கும் உபாயங்களைத் தேடி எல்லோரும் சுக ஜீவினாய் வாழ்வதற்கு ஹேதுவாகும்.

	ப.	அ. ப.
தேவார திருவாசகத்திரை	0	ஸ்ரீ விநாயக ராகவல் ... 1 6
சிவநாமாவளித் திரட்டு ...		சிவபோக சாரம் ... 2 6
சிவாந்த மாலை ...		ராந்த போதம் ... 4 0
ஸ்ரீ தத்துவபோதம் ... 1		தீபம் ... 1 0
நானூலீவவாதக்கட்டளை ... 1		தீபம் ... 4 0
ஷை (செய்யுள்) ... 1	0	தும், செம்பொற்
கட்டளைப்பிரபந்தம் (14		முபதம் ... 4 0
கட்டளைகள்) ...		முபதம் ... 4 0
சைவ சித்தாந்த வரலாறு	1	முபதம் ... 6 0
சித்தாந்தப் பிரகாசிகை ...		தும்புத்திரை ... 8 0
பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்		தும்புத்திரை ... 12 0
தாந்தம் ... 2	0	நடை த மூலம் ... 12 0
சித்தாந்த தத்துவ லக்ஷணம்	0	9 ஒளவைநூல் மூலம் ... 2 0
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசம்	1	6 ... 3 0
ஞானத்தின் பிரிவுகள் ... 2	0	... 3 0
ஒங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0 ... 3 0
அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம்	1	0 மீ ... 3 0
ஏகாந்த சேவை ... 1	0	... 3 0
கலியுக தர்மம் ... 1	6	சிவசிவவெ ... 0
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம்	1	0 சீகாளத்திக் ... 0
பாரத நீதி ... 2	0	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ... 0
திருமங்கல்யதாரணவிதி	0	6 ஸ்ரீ விநாயகசிவ ... 0
பிள்ளைத் தாலாட்டு ... 0	6	பக்தி (இன்ன ... 0
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	0	0 ஒருதுறைக் தே ... 0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0 குடாரம்: (குற ... 0
தன்வந்திரி நாடிசிந்தாமணி	2	0 அம்மணீயம், ஐயா ... 0
இராஜயோக வித்யா வினா		விவேக சிந்தாமணி உரை:
விடை ... 1	0	1-ம் பாகம் ... 8 0
சிவநாமாத்விதக் கீர்த்தனை	8	0 2-ம் பாகம் ... 10 0
கீதாசாரத் தாலாட்டு ... 1	0	0 பஞ்சதந்திர வசனம் ... 10 0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	4	0 ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்
அணியிலக்கண வசனம்	4	0 தன், வெற்றிவேற்கை
வச்சனந்திமாலை உரை ... 2	0	0 விருத்தியுரை ... 12 0